

ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

The impression through the tunes from the shape of the Instruments.

Program in Visual Art Design

May 2017

Copyright 2016 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์เรื่อง “ความประทับใจผ่านท่วงทำนอง
จากรูปทรงของเครื่องดนตรี” ของนางสาวจารุวรรณ จันทนา เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัย
นเรศวร

ประธานกรรมการ

(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

อนุมัติ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันต์ จันท์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2560

ประกาศคุณูปการ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณา ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำใน คำปรึกษาได้อย่างดีเยี่ยมจากบุคคลผู้เปี่ยมด้วยความอนุเคราะห์ ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณคุณ ยายสวาท เพชรแทน คุณตาเบญจลี เพชรแทน ที่ได้ทำการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนให้หลานเป็นคนดีมีน้ำใจ และต้องขอขอบคุณป้า วิมลฉริน เพชรแทน รวมถึง คุณน้า วิฑูร เพชรแทน และครอบครัว เป็นอย่าง ยิ่งที่สงเสียดค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน นอกจากนี้ที่ขาดไม่ได้เลย คือ นางวารินทร์ โทกระโทก คือ คุณแม่หรือ มารดาของผู้สร้างสรรค์ ผู้เปรียบเป็นแรงผลักดันคนสำคัญในการศึกษา คอยสนับสนุนการ ดำเนินงานทั้งให้คำปรึกษาและ ดูแลงบประมาณค่าใช้จ่ายในอีกทางหนึ่ง เพื่อให้เพียงพอต่อการทำศิลป นิพนธ์ได้อย่างราบรื่นและยังเป็นกำลังใจให้ ผู้สร้างสรรค์อย่างดีที่สุดเสมอมา

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ในความกรุณาของ อาจารย์อาคม ทองโปร่ง ประธานที่ปรึกษา ศิลปนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นทั้งที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำอันเป็น ความรู้ ที่เป็น ประโยชน์ในการ สร้างสรรค์งาน ตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และ ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการศิลปนิพนธ์ ประกอบไป ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ทวิรัชมี พรหมรัตน์ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์สุชาติ เกษประสพธิ์ ที่มีความกรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติม ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ของศิลปนิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้ศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จ ลุล่วง มีความครบถ้วนสมบูรณ์อย่าง มีคุณค่า กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวรเป็น อย่างสูงที่ได้กรุณาให้ความ อนุเคราะห์สถานที่ของมหาวิทยาลัยนเรศวรในการดำเนินการสร้างสรรค์ ผลงาน และเอื้อเฟื้อแหล่งการเรียนรู้ห้องสมุดให้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีโอกาสเข้าไปศึกษาข้อมูลทางด้าน เนื้อหาและขอขอบคุณเพื่อนๆนิสิตสาขาออกแบบทัศนศิลป์ที่คอย ช่วยเหลือ แบ่งปัน ตลอด ระยะเวลา การดำเนินการสร้างสรรค์งาน คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้สร้างสรรค์ ขอมอบและอุทิศแด่ผู้มี พระคุณทุกๆ ท่าน ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานศิลปนิพนธ์นี้จะ เป็น ประโยชน์ต่อการศึกษาที่ จะช่วยสร้างความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์งานภาพพิมพ์

นางสาวจรรวรณ์ จันทนา

ชื่อเรื่อง	ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี
ผู้วิจัยสร้างสรรค์	จารุวรรณ จันทนา
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์อาคม ทองโปร่ง
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ	ดนตรี ,ท่วงทำนอง, รูปทรงของเครื่องดนตรี

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์เรื่อง ความประทับใจแสงและเงาในธรรมชาติของเครื่องดนตรี นี้เป็นการวิจัยสร้างสรรค์ ทางด้านทัศนศิลป์ ลักษณะผลงาน ศิลปะ เป็นรูปแบบ ภาพพิมพ์ผสมกลวิทางการพิมพ์ ซึ่งจะมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพของ เส้น,สีเส้น,แสงเงา ,ในรูปทรงของเครื่องดนตรี
2. เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานภาพพิมพ์ ที่ถ่ายทอดความประทับใจผ่านรูปทรงของท่วงทำนองดนตรี และ เครื่องดนตรี
3. เพื่อแสดงถึงเนื้อหา และ ความคิดเห็นที่จะปรากฏในผลงาน ด้วยการนำเสนอผลงานออกมาด้วยเรื่องของกลวิธีที่หลากหลาย รวมถึง สีเส้น เส้น พื้นที่ว่าง ความทับซ้อน ที่ก่อให้เกิดแสงเงา และน้ำหนัก ที่สมบูรณ์ จนเกิดเป็นความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลง ของธรรมชาติ การพบเห็นนำมาวิเคราะห์ แสงที่กระทบลงบนตัววัตถุ จนเกิดสีสะท้อนออกมาในรูปทรงของเครื่องดนตรี
4. เพื่อรับรู้ถึงความงามในด้านต่างๆของธรรมชาติที่ได้ปรากฏให้เห็น จากการรับรู้ สัมผัสประสาททางตา รวมถึงการรับรู้ทางด้านจิตวิญญาณ อารมณ์ ซึ่งการรับรู้ทางด้านต่างๆจึงนำไปสู่ระบบของสมอง เพื่อกลั่นกรองความคิด และออกมาสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปะนิพนธ์ ที่ถูกถ่ายทอดโดยผ่านกระบวนการและขั้นตอนที่ทับซ้อน รวมถึงความมีเสน่ห์ ในผลงาน จึงเกิดเป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ที่สามารถถ่ายทอดจินตนาการทางความคิดของผู้สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานศิลปะได้อย่าง ลงตัว ในการนำเสนอผลงานศิลปะสู่สายตาผู้คน

จาก ประสบการณ์ต่างๆที่ผู้สร้างสรรค์พบเจอ จึง ก่อให้เกิดความประทับใจ ใน เส้น สีเส้น แสงเงา และจังหวะ ท่วงทำนองของเครื่องดนตรี ที่เป็นแรงผลักดันให้ผู้สร้างสรรค์เกิดจินตนาการทางความคิด ที่มาจากความสุข ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย เมื่อพบเห็นการเล่นดนตรี หรือ การรับฟังถึงบทเพลงที่เกิดจากเครื่องดนตรีชนิดต่างๆที่คุ้นเคย และผู้สร้างสรรค์ยังคงต้อง

พยายาม หาแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับดนตรี ในเวลาที่มีเวลาว่าง และ หมั่นสืบค้นข้อมูล เรียนรู้ และทำความเข้าใจกับดนตรีและเครื่องดนตรีชนิดต่างๆให้มากขึ้นด้วย เพราะดนตรีมีความเป็นเสน่ห์ ทั้งทางด้านรูปทรง และ เสียง ของแต่ละตัวโน้ตที่เปรงออกมา รวมกันกลายเป็นทำนอง อันมีความไพเราะ ที่สามารถช่วยในการผ่อนคลายอารมณ์ความตึงเครียดได้เป็นอย่างดี สี เส้น และ แสงเงาที่ผู้สร้างสรรค์ประทับใจ เกิดจากเงตกกระทบของวัตถุเครื่องดนตรี จึงให้ความรู้สึก สงสัย สนใจ ในสีสันทางธรรมชาติของแสงที่ซ่อนอยู่ในวัตถุเครื่องดนตรี เมื่อได้พบเห็นดนตรีและเครื่องดนตรีทุกครั้งนั้น ก็จะเป็นช่วงเวลาหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดความ ประทับใจในท่วงทำนอง และควรต้องมีการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาสร้างสรรค์ ให้เกิดเป็นผลงานที่มีความคิดต่อยอดต่อไป โดยผ่านกระบวนการทางศิลปะ ภาพพิมพ์ เพื่อบันทึกและถ่ายทอดช่วงเวลาแห่งความประทับใจจากปรากฏการณ์ ของสีสัน เครื่องดนตรี ที่ประสบพบเจอ ภายใต้เนื้อหาในรูปทรงและท่วงทำนองดนตรี เพื่อเป็นการเรียนรู้ ผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจในการ ถ่ายทอดเรื่องของเสียงเพลง เพราะเป็นเรื่องที่ผู้สร้างสรรค์ประทับใจ เพราะมี ความเป็นตัวเองในการสร้างสรรค์งาน สาระขององค์ประกอบศิลปะและเนื้อหาทางด้าน คีตศิลป์ หรือ ด้านการรับวัฒนธรรมมาจากด้านตะวันตก จากการศึกษาที่ผู้สร้างสรรค์มีความชอบแล้วนั้น จึงนำมา สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ด้านกลวิธี ภาพพิมพ์ที่เป็นแม่พิมพ์ผสม จำนวนผลงาน 4 ผลงาน รวมทั้ง การบันทึกข้อมูล กระบวนการวิจัย สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ในลักษณะรูปเล่มเอกสาร เอาไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถนำไปประกอบการเผยแพร่ในการจัดแสดงนิทรรศการศิลปะให้ เกิดประโยชน์ได้ต่อไป

Title The impression through the tunes from the shape of the Instruments.

Author Miss Jaruwat Jantana

Advisor MR. Arkom Thongprong

Academic Paper Thesis B.F.A. in Visual Art Design,

Naresuan University, 2016

Keywords music , cadence , The shape of the instrument

Abstracts

The art of "Light impression and the shadows in the nature of the instruments " is a creative research in the visual arts, the art style is a typographic print. Objective:

1. to study the condition of lines, colors, shadows, in the shape of musical instruments.
2. to creative and develop a print impression through the shape of Music melody and musical instruments
3. to represent the content and comments to appear in the works by presenting the work with a variety of strategies including colors, lines, space, and overlapping shadows and completeweight. Until there is an understanding of the change of nature. The sighting was analyzed the light hits the object. Until the reflection in the shape of the instrument.
4. to perceive beauty in various aspects of nature as manifested by sensory perception of the eye. This includes emotional perception, where perception leads to brain systems to scrutinize ideas and came to the process of creating works of art. Transmitted through processes and overlapping procedures.

Including charm in the works. This is a work of art prints that can convey the imagination of the creators of the art into a perfect presentation of art to people.

From the experiences that the creators found. Impressed by the lines, colors, shadows and rhythms of the instruments that drive creativity. Coming from happiness relaxation when playing music or listening to the songs made by familiar instruments and the creators are still trying to find a source of learning about music in their spare time and keep searching, learning, and getting to know music and more musical instruments as well because the music is charming in shape, And the sound of each note is out together, it becomes a melodious melody. This can help to relax the tension, the line colors and shadows that the creator impressed by the shadow effect of the object, So feel dubious interested in the natural colors of light hidden in musical instruments. When you have seen music and music instruments, every time it will be a time that impresses on melodies. and should be researched and develop a creative work to continue through the process of graphic arts to record and convey the moments of impression of the phenomenon of colors, musical instruments. The experience found under the content in the shape and melody of music to learn the sound of the song, as the creators were impressed because it is self-created. The essence of art composition and the content of the art or the cultural side of the wind from the creators have already liked it. It is used to create artistic works of tactics composite prints, 4 works. Including the recording of the research process to create this thesis in the form of a complete book. Can be continue published for the exhibition of art.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์	2
วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะในการทำวิจัย	3
ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์	4
2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	6
ข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มา	7
ข้อมูลสื่อของจริง จากการถ่ายภาพด้วยตนเองและข้อมูลภาพจากอินเทอร์เน็ต	7
การศึกษาค้นคว้าเอกสารข้อมูลทางด้านศิลปกรรม	10
มุมมองเทคนิคและรูปแบบที่นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน	12
จุดมุ่งหมายและการตีความ	14
อิทธิพลที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับจากลัทธิทางศิลปะอื่นๆ	19
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	21
สรุปอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปิน	22
ทฤษฎีความหมายของศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเป็นต้นแบบ	25
ทฤษฎีและปรัชญาความหมายของศิลปะ	26
การศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลทางด้านวิทยาการด้านอื่นๆ	26
การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทางด้านจิตวิทยา	33
ความหมายของ ดนตรี	37
การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทางด้านประเพณีวัฒนธรรม	39
สรุปการค้นคว้าข้อมูลที่นำมาเป็นแนวทางและรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ	43
ระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า	
3	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์	45
	กระบวนการสร้างสรรค์งานก่อนศิลปะนิพนธ์	46
	ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลองค์ประกอบศิลป์	50
	ลักษณะของเส้น	51
	หลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ	52
	หลักการและแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง	53
	องค์ประกอบศิลป์ (Composition)	54
	รูปแบบการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ	54
	ความสำคัญขององค์ประกอบศิลป์	55
	ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง (sketch)	57
	วัสดุ อุปกรณ์ ในการสร้างสรรค์ผลงาน	58
	แผนผัง วิธีการที่ผู้สร้างสรรค์ใช้กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงาน	70
	ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์	71
	การสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยกลวิธีในการทำแม่พิมพ์แกะไม้ หรือ (Woodcut)	74
	การสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยกลวิธีในการทำแม่พิมพ์กระดาษ (Paper Block)	79
	การสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยกลวิธีในการทำแม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)	81
	ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่1	87
	ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่2	88
	การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3 และศิลปะนิพนธ์ 4	89
	ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่3	92
	ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่4	93
	ขั้นตอนในการวิเคราะห์ และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์	94

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูลและคุณค่าของผลงานศิลปนิพนธ์	96
การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์	97
ส่วนเนื้อหา การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์	97
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลผลงานศิลปนิพนธ์	98
วรรณะของสี (Tone of Color)	99
การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	100
ผลการวิเคราะห์กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 1	100
การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	101
การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	106
การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	106
ผลการวิเคราะห์กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 3	110
การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	110
ผลการวิเคราะห์กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 4	114
การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	114
การวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบศิลป์ของศิลปนิพนธ์ตามแบบตารางข้อมูล	118
5 บทสรุป	126
สรุปผลการวิจัย	126
สรุปการอภิปรายผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์โดยรวม	128
บรรณานุกรม	130
ประวัติผู้สร้างสรรค์	132

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
ข้อมูลสื่อของจริง ภาพเครื่องดนตรี จากการถ่ายภาพด้วยตนเอง	7
ข้อมูลสื่อของจริง ภาพเครื่องดนตรี จากการถ่ายภาพด้วยตนเอง	8
ภาพ จากอินเทอร์เน็ต วงซิมโฟนี ออร์เคสตรา ภาพ14-15	9
ภาพ จากอินเทอร์เน็ต ดนตรีสากลประเภทวงแจ๊ส (jazz) ภาพ 16-20	9
ภาพ ผลงานของศิลปินยุคต์ ศิลปะลัทธิบาบคาณิยม	15
ภาพ ตัวอย่างของผลงานลัทธิบาบคาณิยมที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเป็นแรงบันดาลใจ	16
ภาพ ตัวอย่างของผลงานลัทธิบาบคาณิยมที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเป็นแรงบันดาลใจ	17
ภาพ ประกอบที่ 1 ของพาโบล ปิกัสโซ่ ผลงานจากลัทธิศิลปะที่ได้รับอิทธิพล	18
ภาพ ผลงานจากลัทธิศิลปะที่ได้รับอิทธิพล ศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิส	19
ภาพ ผลงานจากลัทธิศิลปะที่ได้รับอิทธิพล เยอรมันเอ็กซ์เพรสชันนิส	20
ภาพศิลปินที่ได้รับอิทธิพล ศิลปิน (ยวน กริช)	21
ภาพ ผลงานศิลปะ ของศิลปิน "ยวน กริช" ที่ได้รับอิทธิพล	21
ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน (วาสลิลี แคนดินสกี)	22
ภาพ ผลงานศิลปะ ของศิลปิน "วาสลิลี แคนดินสกี" ที่ได้รับอิทธิพล	23
ภาพศิลปินไทย ที่ได้รับอิทธิพล ศิลปิน (อาจารย์ พิชัย นิรันต์)	24
ภาพผลงานศิลปะ ของศิลปิน " พิชัย นิรันต์" ที่ได้รับอิทธิพล	24
ภาพผลงานศิลปะ ของศิลปิน " พิชัย นิรันต์" ที่ได้รับอิทธิพล	25
ภาพ เครื่องดนตรีสากล และการศึกษาดนตรีสากล	32
ภาพประกอบที่ 6 ภาพพัฒนาการทางสติปัญญา	37
ภาพประกอบที่ 7-11 ภาพ ดนตรี ในประวัติศาสตร์	42

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
ภาพ ทรงพระราชนิพนธ์เพลงโดยทรงเครื่องดนตรีสากล	42
ภาพ ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์	46
ภาพ ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์	47
ภาพ ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์	48
ภาพ ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์	49
ภาพ เส้น ให้ความหมาย แสดง ความรู้สึก และ อารมณ์ได้ด้วยตัวเอง	50
ภาพ ประกอบที่ 1 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ	52
ภาพ ประกอบที่ 2 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง	53
ภาพ แผนผังรวบรวมความคิด ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง(sketch)	57
ภาพ เครื่องมืออุปกรณ์การทำงานศิลปะภาพพิมพ์	63
ภาพ เครื่องมืออุปกรณ์การทำงานศิลปะภาพพิมพ์	64
ภาพ อุปกรณ์ในการทำภาพพิมพ์ตะแกรงไหม	65
ภาพ อุปกรณ์ในการทำภาพพิมพ์ตะแกรงไหม	66
ภาพ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงาน	67
ภาพ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงาน	68
ภาพ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงาน	69
ภาพ แผนผังวิธีการที่ผู้สร้างสรรค์ใช้กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงาน	70
ภาพ ประกอบที่ 1 ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ช่วงที่ 1	71
ภาพ ประกอบที่ 2-3 ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ช่วงที่ 2	72
ภาพ ขาวดำ ขยายเท่ากับขนาดผลงานจริง คือ ขนาด 80 x 100	73
ภาพ ประกอบที่ 6 ภาพแบบร่างปากกาเคมีลงบนแผ่นไม้	74
ภาพ ตัวอย่าง 4.1 นำแผ่นไม้อัดที่ทำการร่างโครงสร้างของเส้นที่กลับด้าน	75
ภาพ ตัวอย่าง 4.2 การแกะสีที่ต้องการไว้เป็นสีแรกก็คือสีขาว	75

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
ภาพ ตัวอย่าง 4.3 การผสมสีน้ำมันภาพพิมพ์ จากสีอ่อนไปหาสีเข้ม	75
ภาพ 4.3 ทำการเตรียมลูกกลิ้งอุปกรณ์ในการตีสีเพื่อทำการกระจายสีภาพพิมพ์	76
ภาพ ตัวอย่าง 4.4 นำแม่พิมพ์ไม้ไปทำการตีสีจากสีอ่อนที่สุดไปหาสีเข้มที่สุด	76
ภาพ: การกลิ้งสีลงบนแม่พิมพ์แกะไม้เพื่อนำไปเข้าแทนพิมพ์	77
ภาพ: ขั้นตอนการทำงานการเข้าแทนพิมพ์	77
ภาพ: ผลงานที่ได้	77
ภาพ: การแขวนตากผลงานภาพพิมพ์	77
ภาพ ตัวอย่าง 4.5 กระบวนการพิมพ์ที่เข้ากันจนครบทุกค่าน้ำหนักสี	78
ภาพ ตัวอย่าง 5.1 การนำกระดาษอัดมาตัดตามรูปทรงที่ใช้งาน	79
ภาพ ตัวอย่าง 5.2 การนำแม่พิมพ์กระดาษนั้นไปทำการกลิ้งสีโดยไล่ค่าน้ำหนัก	80
ภาพ ช่วงที่ 5 การนำแม่พิมพ์กระดาษไปวางบนงานเพื่อทำการพิมพ์ทับ	80
ภาพ ตัวอย่าง 5.3 ภาพวิธีการนำแม่พิมพ์กระดาษเข้าแทนพิมพ์	80
ภาพ ขั้นตอนการทำงานต่างๆจึงนำมาซึ่งภาพผลงานที่มีค่าน้ำหนักสมบูรณ์	81
ภาพ ตัวอย่าง 6.1 การนำกระดาษ มาทำการผสมกับตัวเร่งในแก้วพลาสติก	83
ภาพ ตัวอย่าง 6.2 นำกระดาษที่ได้ไปใช้ในการปาดบล็อกสกรีนให้ทั่วบล็อกตะแกรงใหม่	83
ภาพ ตัวอย่าง 6.3 นำปากกาเคมีสีดำวาดลวดลายลงบนแผ่นใส หรือ กระดาษไข	83
ภาพ : การจับระยะเวลาในการฉายแสงลงบนบล็อกสกรีนในห้อง มีด	84
ภาพ ตัวอย่าง 6.4 นำบล็อกสกรีนไปฉีดน้ำล้างกระดาษอัดสีเขียวที่ติดบล็อกออก	84
ภาพ: การเตรียมสี	85
ภาพ: การลองปาดสีแบบไล่โทนสี	85
ภาพ: การปาดสีลงบล็อกสกรีนแล้ว	85
ภาพ: การผสมสีสกรีนสีต่างๆที่ใช้ในการสร้างสรรค์	85
ภาพ 6.5 ภาพขั้นตอนการปาดสี	85

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ หน้า

ภาพ ตัวอย่าง 6.6 การปาดเส้นสีสุดท้ายด้วยสีดำกลาง 85

ภาพ: ลายเส้นที่จะนำไปฉายบล็อกสกรีน 85

ภาพ: บล็อกเส้นสกรีนที่พร้อมปาดเส้นสีดำ 85

ภาพ: สีสกรีนสีดำกลางที่ผสมไว้สำหรับปาดบล็อก 86

ภาพ: การวางบล็อกก่อนปาดเส้นสีสุดท้าย 86

ภาพ: การวางบล็อกสกรีนในการปาดเส้นสีสุดท้ายของผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1 86

ภาพ ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1 87

ภาพ ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 2 88

ภาพ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3-4 89

ภาพ แบบร่างเส้นสเก็ตซ์ 89

ภาพ แบบร่างสีค่าน้ำหนักของสเก็ตซ์ผลงาน 89

ภาพ การปรับขยายเส้นของสเก็ตซ์เท่ากับขนาดผลงาน 89

ภาพ การลงสีปากกาเคมีสีดำเพื่อเตรียมนำไปเป็นแบบในการฉายบล็อกสกรีน 89

ภาพที่ 5 -16 ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์บล็อกสกรีนหรือแม่พิมพ์ตะแกรงไหม 90

ภาพที่ 17 - 24 ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์บล็อกสกรีนหรือแม่พิมพ์ตะแกรงไหม 91

ภาพ ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3 92

ภาพ ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 4 93

ภาพ วรรณะของสี (Tone of Color) 99

ภาพ การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1 100

ภาพ การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1 101

ภาพ การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1 102

ภาพ การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 2 106

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
ภาพ การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของศิลปนิพนธ์ชุดที่2	106
ภาพ เส้นโค้งจากรูปผลงาน ให้ความรู้สึกลงถึงความอ่อนโยน และนุ่มนวล	107
ภาพ รูปทรง (Form) หลัก เป็นรูปทรงของเครื่องดนตรีสากลประเภทต่างๆ	107
ภาพ การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	110
ภาพ การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของศิลปะ	110
ภาพ เส้นรูปทรงอินทรีย์รูป อีสระ ของเครื่องดนตรีที่มีความทับซ้อนกัน	111
ภาพ การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	114
ภาพ การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของศิลปะ	114
ภาพรูปทรง (Form) หลักเป็นรูปทรงของเครื่องดนตรีสากลประเภทต่างๆ	115
ภาพ รูปทรงอินทรีย์รูปเส้นอีสระ ของเครื่องดนตรี	115
ภาพ รูปทรงเรขาคณิต(Geometric Form)	115

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจในด้านการขับร้องเพลง และมีความสนใจชื่นชอบทางด้านดนตรี โน้ตเพลง บทเพลง และหลงใหลในเสียงเพลงมาตั้งแต่เด็ก โดยมีแรงบันดาลใจและแรงผลักดันที่ยิ่งใหญ่มาจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นคีตกวีและนักดนตรีที่คนไทยและชาวโลกยกย่องพระองค์ ทรงพระปรีชาสามารถในการทรงดนตรี พระราชนิพนธ์เพลง และเรียบเรียงเสียงประสาน ทรงเป็นครูสอนดนตรีแก่ข้าราชการ ทรงแปลกลัคนี และทรงซ่อมเครื่องดนตรีได้ด้วยพระองค์เอง รวมทั้งทรงเชี่ยวชาญในศิลปะแขนงต่างๆ อย่างแท้จริง สมกับที่พสกนิกรชาวไทยน้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมถวายพระราชสมัญญาว่า "อัครศิลปิน" ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำแรงบันดาลใจ ที่เกิดจากความประทับใจยิ่งนั้นมาถ่ายทอดอารมณ์ แนวความคิดสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยใช้ รูปทรง เครื่องดนตรีสากล ที่มีจังหวะ ท่วงทำนอง อันหน้าสนใจที่ต่างกัน นำมาต่อยอดแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้นมาใหม่ โดยมีแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ที่ถ่ายทอดออกมาในรูปทรงของเครื่องดนตรีแบบสองมิติ โดยผ่านกระบวนการศิลปะภาพพิมพ์ ที่ได้หยิบยก นำสีสันเรื่องราวที่พบเห็นจริงในธรรมชาติ และชีวิตประจำวัน มาต่อยอดแนวความคิดที่สะท้อนต่อสายตาผู้คน และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบใหม่โดยเน้นให้มีความสอดคล้องตามแนวคิดของผู้สร้างสรรค์

ดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงได้นำความคิดทั้งหมดที่เรียบเรียงนั้นมาถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของการตัดทอนรูปทรงทางเรขาคณิต ด้วยกลวิธีการทางเทคนิคภาพพิมพ์ โดยใช้สีเส้นที่หลากหลายพิมพ์ลงบนผลงาน เพื่อเป็นการถ่ายทอดผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่สามารถมองเห็นและจินตนาการได้หลากหลายมุมมองของการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อที่จะสื่อและแสดงออกถึงความประทับใจที่มนุษย์ มีต่อธรรมชาติและความเป็นอยู่ที่พบเห็น ถูกถ่ายทอดอารมณ์ผ่านความรู้สึกออกมา จึงเกิดความงามละจินตนาการออกมาในรูปทรงของเครื่องดนตรีสากลที่เป็นศิลปะภาพพิมพ์ โดยเพราะผู้สร้างสรรค์เชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเรากล้วนแต่มีมุมมองทางความคิด และมนุษย์ทุกคนนั้นย่อมมองเห็นความงาม ที่แตกต่างกันออกไปเสมอ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ดนตรี เป็นศิลปะของเสียงที่เกิดจากความพากเพียรของมนุษย์ในการสร้างเสียงให้อยู่ในระเบียบของ จังหวะ,ทำนอง,พื้นผิวของเสียง,สีสันทันของเสียง,คีตลักษณ์ และ รวมไปถึงรูปทรงของเครื่องดนตรี ที่มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เมื่อนำมาวิเคราะห์ดูก็จะเห็นว่า ดนตรีไม่ว่าจะเป็นของชาติใด ภาษาใด ล้วนมี ความแตกต่างในแต่ละ วัฒนธรรมนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง วัฒนธรรมของแต่ละสังคม แต่ละชนชาติ จะเป็นปัจจัยที่กำหนดให้ สามารถแยกแยะดนตรีของชาติหนึ่งแตกต่างจากดนตรีของอีกชาติหนึ่งได้ด้วยรูปทรง และเสียงที่เกิดจากภาษาที่ต่างกัน ดนตรีเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยอาศัยเสียงเป็นสื่อถ่ายทอดความรู้สึก ผ่านเสียงดนตรี เพราะเป็นเสียงที่มีความงาม ผู้สร้างเสียงได้ใสอารมณ์ลงไปเสียง เพื่อให้เสียงมีความรู้สึกทางศิลปะ อารมณ์ในดนตรีก็เหมือนกับอารมณ์ชีวิต ศิลปินถ่ายทอดลงไปในผลงานดนตรีเพื่อให้ถึงอารมณ์ไปกระทบความรู้สึกต่อผู้ชม หรือผู้ฟังได้ ดนตรีเป็นศิลปะที่ถูกนำไปแปรความหมายต่าง ๆ มากมาย การค้นหาความหมายในเสียงดนตรี “ดนตรีเป็นภาษาสากล” บางครั้งก็จะได้ยินว่า “ดนตรีเป็นภาษาของอารมณ์” (สุกรี เจริญสุข)

ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ประเภท ภาพพิมพ์ลักษณะกึ่งนามธรรม เพื่อแสดงออกถึงความความสุข ความผ่อนคลาย อารมณ์ และสะท้อนถึงความเป็นเอกลักษณ์ของความบันเทิงใจ ทัศนนะแนวความคิดที่ว่าศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด และศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม(formalism)ที่มีเอกลักษณ์และสุนทรีย์ภาพการแสดงออกเฉพาะตน

2.วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย

2.1 เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผลงานทัศนศิลป์ จิตรกรรมนำไปสู่การสร้างสรรคด้วยกระบวนการศิลปะผลงานภาพพิมพ์ ไว้อย่างมีระบบระเบียบในการคิดวางแผนสร้างกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเอกสารการรายงานภาคศิลปนิพนธ์

2.2 เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกและการแสดงความคิดที่สามารถจินตนาการต่อยอดผลงาน สื่อสะท้อนถึงความเป็นอยู่ของมนุษย์ และการใช้ชีวิตที่มีเสียงเพลงเป็นเครื่องขโลมจิตใจคอยปลอบยามเหงา และให้ความบันเทิง ที่สื่อออกมาเป็นสัญลักษณ์ ที่แสดงออกมาเป็น

ผลงานทัศนศิลป์ที่เป็นภาพพิมพ์ ที่ผสมผสานด้วยกลวิธีที่หลากหลายประเภท และ หลากหลาย
 ขั้นตอน ในเชิงลักษณะเฉพาะตัว ในรูปแบบกลวิธีภาพพิมพ์โดยผู้สร้างสรรค์ผลงานจะสร้าง
 ผลงานด้วยภาพพิมพ์กลวิธี การแกะไม้ ผสมกลวิธีภาพพิมพ์กระดาษ และ ภาพพิมพ์ตะแกรง
 ใหม่

2.3 เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน
 ทัศนศิลป์: ภาพพิมพ์กลวิธีภาพพิมพ์แกะไม้ ผสมกลวิธีแม่พิมพ์กระดาษ และ ภาพพิมพ์ตะแกรง
 ใหม่เป็นสำคัญ ที่มุ่งการตอบสนองความคิดและความรู้สึกแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือ
 สุนทรียภาพในรูปแบบผลงานทัศนศิลป์

3.ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ ศิลปนิพนธ์ เรื่อง ความประทับใจผ่าน
 ท่วงทำนองจากรูปร่างของเครื่องดนตรี (The impression through the tunes from the
 shape of the Instruments.)

3.1 เป็นผลงานทัศนศิลป์ภาพพิมพ์กลวิธีภาพพิมพ์แกะไม้ ผสมกลวิธีภาพพิมพ์
 ตะแกรงใหม่ และการกักรัด มีลักษณะ 2 มิติ โดยรูปแบบผลงานมีลักษณะแบบกึ่งนามธรรม
 แนวเสมือนจริงและแสดงความรู้สึกของการถ่ายทอดออกมาโดยกลวิธีการตัดทอนทางเรขาคณิต
 เป็นต้น

3.2 เป็นผลงานทัศนศิลป์ ภาพพิมพ์แกะไม้ ผสมกลวิธีภาพพิมพ์ตะแกรงใหม่ เข้ามา
 สร้างผลงานที่กำหนดแนวคิดเนื้อหาจากอารมณ์ความชื่นชอบเฉพาะของผู้สร้างสรรค์ผลงาน
 ที่ใช้แนวความคิด ในจินตนาการของเครื่องดนตรีมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะที่เป็นความคิด
 จากผู้สร้างสรรค์

3.3 เป็นผลงานทัศนศิลป์ภาพพิมพ์กลวิธีภาพพิมพ์แกะไม้ ผสมกลวิธีภาพพิมพ์ตะแกรง
 ใหม่ ที่มีการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว โดยใช้วิธีการสร้างสรรค์ สีน้ำมันพิมพ์ (oil
 Painting color) จำนวนผลงาน 4 ภาพผลงาน

4.คำนิยามศัพท์เฉพาะในการทำวิจัย

4.1 แรงบันดาลใจ หมายถึง (Inspiration) หมายถึง พลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่ง ที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและ การกระทำใด ๆ ที่ฟังประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ

4.2 ทำนอง หมายถึง เสียงที่เปล่งออกมาโดยมีความต่อเนื่องกันเป็นระบบ ทำนองเปรียบเหมือนรูปร่างของบทเพลง มีเสียงสูง, ต่ำ,สั้น,ยาว ประกอบเข้าด้วยกัน

4.3 จินตนาการ หมายถึง การคิดสร้างภาพในจิตใจหรือพลังของจิตที่สร้างภาพขึ้นใหม่ภายในใจ

4.4 ดนตรี หมายถึง ศิลปะที่อาศัยเสียงเพื่อเป็นสื่อในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ไปสู่ผู้ฟัง

4.5 เครื่องดนตรี หมายถึง เครื่องบรรเลงซึ่งมีเสียงดัง ทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน หรือเกิดอารมณ์รัก โศกเศร้า และรื่นเริงได้ตามทำนองเพลง

5.ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

5.1 กำหนดหัวข้อที่ตนเองสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ หาข้อมูลจากภาพถ่าย จากวัตถุ สิ่งของ และสถานที่จริง หรือ อื่นๆที่ผู้สร้างสรรค์สนใจในการนำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์งาน

5.2 ดำเนินข้อมูลและสภาพต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะและเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นข้อมูลจริง และจากหนังสือ สิ่งพิมพ์ วารสาร รวมทั้งสื่ออินเทอร์เน็ต

5.3 จัดทำเขียนภาพร่าง(sketch)ผลงานศิลปะ เพื่อศึกษาและค้นหารูปร่างรูปทรงและพัฒนาองค์ประกอบของศิลปะที่เหมาะสม

5.4 ทดลองกระบวนการกลวิธี(Technique)ในการสร้างสรรค์ภาพผลงานเพื่อหาอัตลักษณ์รูปแบบเฉพาะให้แก่ตนเอง

5.5 นำภาพร่างและกลวิธีที่ได้ทดลองทำขึ้นไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับ คำแนะนำวิพากษ์วิจารณ์

5.6 นำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาภาพร่าง(sketch)ผลงานศิลปะ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5.7 เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ สีน้ำมันพิมพ์ กระดาษร้อยปอนด์เรียบ ลูกกลิ้งสีพิมพ์ เครื่องมือแกะสลักไม้ บล็อกแม่พิมพ์ตะแกรงไหม กาวอัด น้ำยาเร่งปฏิกิริยาแสงห้องมืด อุปกรณ์การผสมน้ำยาตัวเร่ง ที่ปาดกาว ที่ปาดสี เทปกาว สีพิมพ์สกรีน

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ เรื่อง “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” (The impression through the tunes from the shape of the Instruments.)

ชุดนี้ เป็นกระบวนการการสร้างสรรคผลงานด้านทัศนศิลป์ ซึ่งมีกระบวนการออกแบบ (Style) ผลงานประเภทภาพพิมพ์ (Printmaking) แม้ว่า ในกระบวนการสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ จะประกอบไปด้วยส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ส่วนแรก ตัวรูปธรรม ของผลงานศิลปะกับ เนื้อหา เรื่องราว และ แนวความคิด คือส่วนหลัง ซึ่งเป็นส่วนของรูปแบบกึ่งนามธรรม และ นามธรรม นอกจากจะแยกแยะออกเป็น สองส่วนดังกล่าวแล้วยังกล่าวได้ว่า ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ประกอบไปด้วย ตัวผลงานของศิลปะประเภททัศนศิลป์ ซึ่งเป็นรูปนามธรรม วัตถุที่มีความสำคัญที่สุด โดยมีส่วนสำคัญประกอบลงมา นั่นก็คือ รายงานเอกสารการสร้างสรรคผลงานศิลปะประเภททัศนศิลป์ ในส่วนนี้มีความสำคัญลงมามากจริง แต่ก็เป็นส่วนที่ขาดหายไปเสียไม่ได้อย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะในบริบทของนักศึกษาศิลปะ ที่ต้องการสร้างสรรคผลงานศิลปะ ให้เป็นไปตามกระบวนการศึกษาหาความรู้เพื่อการสร้างสรรคและพัฒนาต่อไป จำเป็นต้องมีกระบวนการเรียนรู้ การจัดระบบ ขั้นตอน การศึกษาค้นคว้าข้อมูลความรู้ ความเข้าใจต่างๆ ต่อการสร้างสรรคผลงานศิลปะ การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์เรื่อง “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” (The impression through the tunes from the shape of the Instruments.) ชุดนี้

ผู้สร้างสรรคได้ดำเนินการศึกษา และค้นคว้าเอกสาร ข้อมูล ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานสำหรับนำมาเป็นความบันดาลใจ-ความประทับใจในรูปแบบ-เนื้อหา-และสามารถใช้เป็นข้อมูลประยุกต์ ต่อเนื้อหาเรื่องราว แนวความคิด นำไปสู่การพัฒนา ส่งเสริมและให้อิทธิพลต่อการสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของ
กลวิธีในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

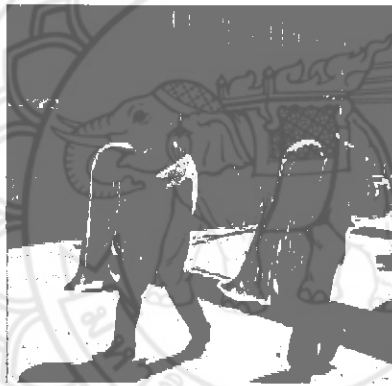
หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง ฉลุต นิ่มเสมอ

หนังสือประวัติศาสตร์ศิลป์ตะวันตก ผู้แต่ง ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์

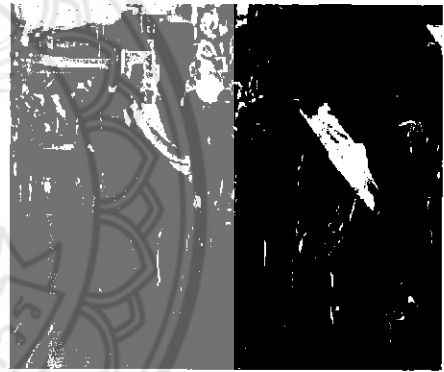
เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 707122 พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์ ผู้แต่ง สุ
รชาติ เกษประสิทธิ์

2. ข้อมูลสื่อของจริง ภาพเครื่องดนตรี จากการถ่ายภาพด้วยตนเองและข้อมูลภาพจาก อินเทอร์เน็ต

ภาพถ่ายการจัดลำดับตำแหน่งขบวน การเล่นดนตรี ของวงโยธวาทิต (Military Band)

1

2

3

4

5

ภาพถ่ายการจัดลำดับตำแหน่งขบวน การเล่นดนตรี ของวงโยธวาทิต (Military Band)

6

7

8

9

10

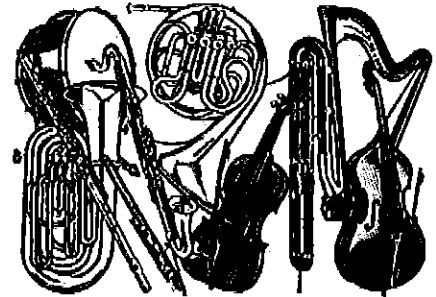
11

ภาพหมายเลข 1 - 11 ถ่ายโดย นางสาวจรรุวรรณ จันทนา (ผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์)

วงซิมโฟนี ออร์เคสตรา (Symphony Orchestra)

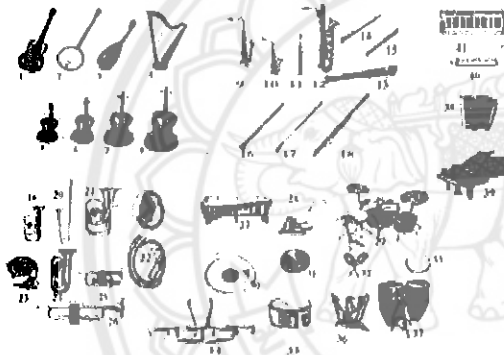
14

15

ดนตรีสากลประเภทวงแจ๊ส (jazz)

เป็นวงดนตรีที่ใช้บรรเลงเพื่อความสนุกสนาน ใช้ประกอบการเต้นรำ ลีลาศ รำวง

เปียโน (piano) เป็นเครื่องดนตรีประเภท
คีย์บอร์ด

17

16

17

กีตาร์ (Guitar)

18

ไวโอลิน (violin)

19

กลองเล็ก (small drum)

20

ฮาร์ป (Harp)

แหล่งที่มา: <http://chairatnl.thai-forum.net/t954-topic>

ภาพประกอบที่ 14

<http://narueponchaiya.blogspot.com/2014/08/2.html>

ภาพประกอบที่ 15

<http://www.jazzbreak.com/category/history/page/2/>

ภาพประกอบที่ 16

<http://mrhellerboy.blogspot.com/2013/08/blog-post.html>

ภาพประกอบที่ 17-20

3.การศึกษาค้นคว้าเอกสารข้อมูลทางด้านศิลปกรรม

3.1 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูล ความรู้ความเข้าใจในความหมายของ ศิลปะ ความหมายของศิลปะ ในทัศนะของผู้สร้างสรรค์เห็นด้วยกับนักปรัชญาศิลปะและศิลปะ สมัยใหม่ ชลูด นิ่มเสมอ ได้อธิบายความหมาย วิจิตรศิลป์ (Fine Art) หรือ (Beaux-Arts) เป็นศิลปะที่บัญญัติกันขึ้นในคริสต์ศตวรรษ ที่18 เพื่อใช้เรียกงานศิลปะที่ทำขึ้นเพื่อประเทือง ปัญญาและอารมณ์ และสามารถแยกความหมายออกจากการประยุกต์ศิลป์

(Applied Art) ซึ่งเป็นศิลปะที่ทำเพื่อประโยชน์ใช้สอย ดังนั้น ในปัจจุบันนี้เมื่อเราพูดถึงศิลปะ คำเดียวจะหมายถึงเฉพาะศิลปะที่เป็นวิจิตรศิลป์เท่านั้น ส่วนงานศิลปะที่ทำขึ้นเพื่อจุดประสงค์ อย่างอื่นจะเรียกว่า ประยุกต์ศิลป์ (2554, หน้า 5)

ส่วนศิลปินร่วมสมัยและนักวิชาการศิลปะคนสำคัญของไทยอย่างศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้ อธิบายว่า ศิลปะ คือ งานอันเป็นความพากเพียรของมนุษย์ ซึ่งต้องใช้ความพยายามและ ความคิด และต้องมีความพวยพุ่งแห่งพุทธิปัญญาและจิตใจออกมาด้วย(Intellectual and Spiritual emanations)

(ศิลป์ พีระศรี2554 :65) ทฤษฎีความหมายของศิลปะ :เขียน ยัมศิริ (2514 : 15) กล่าวถึงศิลปะว่า มนุษย์เป็นผู้สร้างสรรค์สรรพสิ่งในโลกมนุษย์มีวิวัฒนาการ มีการพัฒนาทาง จิตใจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะของโลก นับตั้งแต่ยุคหินจนยุคอวกาศ การสร้างสรรค์ เนรมิต โดยผ่านความรู้สึกของชีวิตจิตใจ เป็นสิ่งที่เรากำหนดสิ่งหนึ่งขึ้นมาว่า “ศิลปะ” เพราะการ สร้างสรรค์เป็นผลงานทางจิตประสานสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์เอง

ลีโอ ตอลสตอย(Leo Tolstroi 1828-1910) ศิลปะคือการสื่อสารอย่างหนึ่งระหว่างมนุษย์ ด้วยกันการใช้คำพูดถ่ายทอดความคิด และ งานศิลปะถ่ายทอดความรู้สึก

(Leo Tolstroi 1930 :3)

ส่วนในทรรศนะของผู้สร้างสรรค์เห็นสอดคล้องคล้อยตามข้อความเนื้อหาที่อ้างอิง มาจาก (เสรี เรื่องเนตร 2549 หน้า2) ที่ได้มีความเข้าใจว่าศิลปะนั้น คือ สื่อที่ใช้ในการ ติดต่อกันชนิดหนึ่ง(Art is the media used in the connection of some kind) เหตุผลของคำนิยามนี้ใช้สนับสนุนเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ในการทำงาน ทางด้านศิลปะ ทั้งในยุคโบราณและ ในยุคปัจจุบัน สัญลักษณ์จึงหมายถึง เครื่องหมายแสดง ให้เห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง ตามความเข้าใจร่วมกันในสังคมสังคมหนึ่ง โดยเฉพาะ ศิลปินผู้ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ได้รวบรวมเหตุผลจากการศึกษาลักษณะพิเศษตามธรรมชาติ นำมา ประกอบเป็นรูปทรงใหม่ๆ เพื่อให้สังคมที่ตนอยู่ด้วย ได้รับรู้ เข้าใจรูปทรงที่กำหนดขึ้น ใน ความหมายและความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

อย่างไรก็ตามผู้สร้างสรรค์ยังเชื่อว่า การใช้สัญลักษณ์เป็นตัวแทน ในการสร้างสรรค์ผลงานและสื่อสารผลงานออกมาทางด้านศิลปะ จะสามารถทำให้ผู้ที่พบเห็นผลงานได้เข้าใจว่าผู้สร้างสรรค์นั้นต้องการสื่อถึงอะไร เพราะการใช้สัญลักษณ์เป็นการแสดงออกถึงความงามที่เป็นสุนทรียภาพ ในการมองเห็นผลงานอีกมุมมองหนึ่งที่จะทำให้ผู้ที่รับชมผลงานเข้าใจและเข้าถึง ความคิดความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อผลงานได้

จากข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวอันได้แก่ การค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทางด้านศิลปะด้านความงาม ความคิด ความรู้สึก และการสร้างสรรค์, การค้นคว้าหาเอกสารเกี่ยวกับความเป็นมาของเรื่องดนตรีที่ตนสนใจจึงเป็นที่มาของการหาแรงบันดาลใจในการทำงาน ความหมายของดนตรี และ ประเภทของเครื่องดนตรี ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้สร้างสรรค์เองนั้นสนใจ เครื่องดนตรีสากลในแต่ละชนิดแม้มีรูปร่างแตกต่างกันออกไป ในหน้าที่ แต่ก็ทำให้เกิดการเรียนรู้ สิ่งที่ทำหาย และศึกษาค้นคว้าหาหนังสือประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก และ ศิลปะร่วมสมัยมาประกอบข้อมูล

3.2 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีหลักการ /คตินิยม /ลัทธิ/ รูปแบบลักษณะกลุ่มประเภทของทัศนศิลป์ความหมายของคำว่าสร้างสรรค์ มีความหมายทั้งในส่วน ลายละเอียดปลีกย่อย และความที่เป็นส่วนใหญ่ด้วย ดังความหมายที่ว่า ศิลปะเป็นตัวแทนของชีวิต (Art as Representation) อริสโตเติล (Aristotle) นักปรัชญาชาวกรีก ศิษย์ของเพลโต ได้คลี่คลายทัศนะการเลียนแบบในศิลปะของเพลโตที่ว่า ศิลปินอาจเรียนแบบรูปร่าง (Form) ที่เป็นกลางทุกอย่างไป เพื่อแสดงแก่นสารที่มีอยู่ในสิ่งต่างๆ มากกว่าจะเรียนแบบลักษณะเฉพาะทางกายภาพของสิ่งนั้น ศิลปินแสดงรูปร่างแต่ไม่ได้แสดงสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะศิลปินมองเห็นทะลุเข้าไปถึงลักษณะเฉพาะของสิ่งนั้นเพื่อแสดงรูปร่างของสิ่งนั้นๆ เช่น จิตรกรจะแสดงบุคลิกภาพและอุปนิสัยของผู้ที่นั่งเป็นแบบออกมาในงานมากกว่าจะแสดงรูปลักษณะภายนอกของแบบที่ปรากฏแก่ตาในขณะนั้น ชลูด นิมเสมอ (2554, หน้า 10)

โดยทัศนะของผู้สร้างสรรค์มีความเห็นว่าองค์ประกอบของศิลปะ (Composition of art) เป็นงานที่นำเอาสิ่งต่างๆ มาประกอบเป็นรูปเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นได้แก่ทัศนธาตุ (Visual elements) และ รูปร่างประเภทต่างๆ

อิทธิพลของศิลปะตะวันตกสมัยใหม่ที่ผู้สร้างสรรค์ มีความศรัทธา ในการสร้างสรรค์ศิลปะอย่างยิ่ง และนำมาเป็น แนวคิดและจุดเริ่มต้นได้แก่ ศิลปะในลัทธิคิวบิสม์ หรือ บาศกนิยม (cubism) โดยในลัทธิคิวบิสม์ ในประเทศฝรั่งเศส ลัทธิคิวบิสม์ได้พัฒนาขึ้น ในช่วง พ.ศ.2450-57 โดยการนำของ ปาโบล ปิกัสโซ และ ซอร์ช บราก ในยุคแรกเริ่มลัทธินี้ ถูกเรียกว่า “ลัทธิคิวบิสม์

แนววิเคราะห์” (Analysis) ซึ่งเป็นการแสวงหาวิธีการตัดทอนรูปทรงตามธรรมชาติให้เป็นรูปเรขาคณิตแบบมูลฐานของสิ่งนั้นๆ ในขณะเดียวกันก็มองดูรูปวัตถุหลายๆด้านพร้อมกันด้วย ภาพที่มองเห็นในหลายในหลายแง่มุมในขณะเดียวกันนี้ทำให้เห็นภาพผลสรุปของสิ่งนั้นซึ่งหมายถึงผลสรุปของรูปที่มองเห็นในตำแหน่งและท่าทางต่างๆในบริเวณกว้างโดยรอบของสิ่งนั้นเอง และทำให้เป็นภาพที่ดูน่าสนใจด้วยว่ามีแบบแผนการจัดลึกลับซับซ้อนกว่าธรรมดา

แนววิธีนี้ได้เคียงคู่กันไปกับทฤษฎีสัมพันธ์ที่นักวิทยาศาสตร์ ไอสไตน์ ได้เสนอขึ้นมาในช่วงเวลาเดียวกันนั้นด้วย (รองศาสตราจารย์อัศนีชัย ชูอรุณ)(พ.ศ.2537 หน้า161-162) การเกิดศิลปะลัทธินี้เริ่มขึ้น จากการเกิดลัทธิฟิสิกส์ ได้ไม่นานนัก ในช่วงปี ค.ศ.1907-1908 ลัทธิคิวบิสม์ได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย-โดยแนวทางการสร้างสรรค์ให้มีความสำคัญต่อการควบคุมความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ผลงานในขณะวิเคราะห์ความเป็นแก่นแท้ของสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งนำไปสู่การตัดทอนรูปทรง แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานลักษณะนี้ ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของ พอล เซซานน์ โดย เซซานน์ เชื่อว่าการสร้างผลงานศิลปะต้องคำนึงถึงโครงสร้างของสิ่งต่างๆที่ต้องการนำเสนอ โดยไม่ปล่อยให้ตัวเองพรั่งพลู ความคิดความรู้สึก โดยไม่กลั่นกรองว่าสิ่งที่ตนเองต้องการนำเสนอ นั่นคือลักษณะแท้จริงของสิ่งที่ต้องการนำเสนอหรือไม่ นอกจากนี้ สิ่งที่ควรนำมาใช้ในการสร้างผลงานศิลปะ คือ การสร้างรูปทรงแบบที่เรียบง่าย โดยใช้เส้นเรขาคณิตเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างรูปทรง และต้องสร้างมิติความตื้นลึกของภาพด้วยการสร้างเหลี่ยมมุมแบบเพชร พร้อมกับการใช้แสงเงาให้เกิดประสานสอดคล้องกัน ศิลปินในลัทธินี้ เช่น จอร์จ บาร์ค(Georges Braque, ค.ศ.1882-1963) ปาโบล ปิกัสโซ (Pablo Picasso,ค.ศ.1881-1973)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สกันธ์ ภู่งามติ) (พ.ศ.2547 หน้า123)

มุมมองเทคนิคและรูปแบบที่นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปะแบบบาศกนิยมเกิดจากการที่ศิลปินไปเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางศิลปะที่ต่างไปจากแบบเก่าโดยสิ้นเชิง มันยากแก่การจำกัดความให้ เพราะบาศกนิยมมันไม่ใช่เพียงแค่ทฤษฎี ระบบ หรือแม้แต่รูปแบบเพียงแบบเดียว หากแต่บาศกนิยมได้พยายามค้นคว้าจากแนวทางในการสร้างสรรค์ งานศิลปะ ที่แสดงให้เห็นวัตถุ โดยให้ความรู้สึกภาพนั้น ๆ ถูกสร้างขึ้นด้วยสีบนผืนผ้าใบ ไม่ใช่เพียงแค่การเลียนแบบวัตถุเท่านั้น ให้สายตามองเห็นเป็นจริงอย่างธรรมชาติ

แต่อย่างไรก็ตาม ศิลปะแบบบาศกนิยมก็ไม่ใช่ศิลปะนามธรรมโดยแท้จริง เพราะว่าบาศกนิยมยังมีเนื้อหาเรื่องราวในภาพอยู่ แต่สิ่งที่บาศกนิยมให้ความสนใจคือการมุ่งไปที่ลักษณะของวัตถุทางรูปทรงที่เราเห็นได้ด้วยความคิด ดังนั้น บาศกนิยมจึงเป็นแนวทางศิลปะที่พยายามจะเชื่อมโยงทั้งความคิดและสายตาเข้าด้วยกัน บาศกนิยมจะมีแนวทางที่ไม่แสดง

ให้เห็นได้ชัดว่าอะไรเป็นอะไร แต่จะใช้ให้สิ่งต่าง ๆ นั้นมาปรากฏคู่กันเสมอ เช่น ในการสร้าง ปริมาตร (volume)

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ปีกลัโซได้เปลี่ยนแนวทางการทำงานแบบบาศกนิยม วิเคราะห์ (analytical cubism) มาเป็นบาศกนิยมแบบสังเคราะห์ (synthetic cubism) บาศกนิยมแบบนี้จะมีวัสดุต่าง ๆ เท่าที่หาได้มาปะติดเข้าไปด้วย ภาพที่ใช้วัสดุมาประกอบกันนี้ เรียกว่า "ภาพปะติด" (collage) อาจจะใช้แผ่นกระดาษ เศษหนังสือพิมพ์ แผ่นกระจกเงา เส้น เชือก ทราย หรือไฟ การนำเอาเศษวัสดุเหล่านี้มาใส่ในภาพ สามารถอำพรางความรู้สึกที่ว่า "โลกของภาพเขียนกับโลกของจิตรกรหรือผู้ดูไม่มีอะไรเกี่ยวกับกัน เป็นคนละโลก" ลดลง ซึ่งจะทำให้คนดูภาพกับจิตรกรมีความเชื่อมโยงกันทางความคิดมากยิ่งขึ้น วัสดุที่เลือกมาใช้จะยังคงไว้ ซึ่งคุณสมบัติทางการใช้สอย เมื่อนำมาจัดองค์ประกอบทางศิลปะก็จะได้คุณลักษณะใหม่ที่เป็น นามธรรมในแบบแผนที่แปลกออกไป การแบ่งแยกของแต่ละยุคก็จึงสามารถแบ่งได้ดังนี้

บาศกนิยมยุคแรก

ระยะที่ 1 บาศกนิยมแบบหน้าตัด (facet cubism) ระหว่าง ค.ศ. 1907-1909 เป็น บาศกนิยมแบบเริ่มต้น ระยะนี้ศิลปินจะสร้างสรรค์ผลงานโดยการแบ่งแยกวัตถุหรือรูปภาพ ออกเป็นส่วนประกอบทางเรขาคณิตที่แน่นอน หรืออาจเรียกว่าตัดเป็นเหลี่ยมมุมอย่างหน้า เพชร (facet) ก็ได้ แล้วจึงนำเอาส่วนประกอบย่อยเหล่านั้นมาจัดองค์ประกอบใหม่เข้าด้วยกัน ซึ่งการแสดงออกในระยะเริ่มต้นของบาศกนิยมนี้แสดงให้เห็นอิทธิพลของเซซานอย่างชัดเจน ด้วยพวกเขาได้นำลักษณะรูปแบบของเซซานมาเป็นจุดสนใจ และแนวทางการพัฒนาของตน นอกจากนั้น ศิลปินบาศกนิยมยังสนใจศึกษาศิลปกรรมของอ นารยชน ชาวแอฟริกาและศิลปกรรมแบบอาร์เคอิกของกรีกโบราณด้วย

บาศกนิยมยุคที่สอง

ระยะที่ 2 บาศกนิยมแบบวิเคราะห์ (analytical cubism) ระหว่าง ค.ศ. 1909-1912 เป็นบาศกนิยมที่ได้รับการสร้างขึ้นด้วยการแตกแยกรูปแบบจริงของวัตถุเพิ่มมากขึ้น แล้วจึง นำมาวิเคราะห์ประกอบผ่านผลงาน แสดงให้เห็นแง่มุมต่าง ๆ ของวัตถุไปพร้อมกัน บาศกนิยม แบบวิเคราะห์นี้เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปทรงและพื้นที่ พื้นระนาบของวัตถุได้ถูกสร้างขึ้นใน แนวใหม่ จากการศึกษาโครงสร้าง และการแสดงให้เห็นแง่มุมต่าง ๆ (angular and faceted planes) ของวัตถุสิ่งเดียวกันได้หลายด้าน ในส่วนเนื้อหาศิลปะนั้นศิลปินสามารถสร้างสรรค์ ด้วยเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น เป็นภาพคน หุ่นนิ่ง หรือทิวทัศน์ โดยการใช้สีที่มีลักษณะไม่ ฉูดฉาด ภาพระยะนี้มักถูกคลุมไว้ด้วยสีเทา สีน้ำตาลอมแดง สีเขียว และสีดิน

บาศกนียมยุคที่สาม

ระยะที่ 3 บาศกนียมแบบสังเคราะห์ (synthetic cubism) ระหว่าง ค.ศ. 1912-1914 บาศกนียมแบบสังเคราะห์มีพัฒนาการล้ำหน้าเกินกว่าบาศกนียมที่ผ่านมามาก ศิลปินแสดงออกด้วยการจัดองค์ประกอบมากขึ้น และหยิบเอาเรื่องราวที่ง่ายและใกล้ตัวมาเป็นเนื้อหาแสดงออก เช่น แผ่นกระจก วัตถุที่ปรากฏในห้องทำงาน อาทิ แก้วเหล้า กล่องยาสูบ บุหรี่ ขวดเหล้า ไฟ เศษผ้า เครื่องดนตรี หนังสือพิมพ์ โดยการใช้เทคนิคภาพปะติดเข้ามาช่วย หรือที่เรียกว่า "flat pattern cubism" จัดวางลงบนผิวระนาบด้านตั้งและนอนในลักษณะแบนราบด้วยโครงสร้างของสีที่เข้ากันในลักษณะลึกลับน่าอัศจรรย์ จิตรกรรมบาศกนียมในระยะหลังนี้จะแสดงรูปทรงต่าง ๆ ของวัตถุด้วยการแบ่งแยกออกจากกันและวางทับซ้อนกันด้วยผิวระนาบ (overlapping planes) และเส้น มีค่าของสีและลักษณะผิวพื้นที่แตกต่างกัน ดังเช่น ภาพหญิงสาวกับกีตาร์ ของ ฌอร์ฌ บรัก และภาพคนเล่นไพ่ของปีกัสโซ ซึ่งศิลปินทั้งสองมีเป้าหมายด้านการแสดงออกมากกว่าคำนึงถึงเนื้อหา

จุดมุ่งหมายและการตีความ

กระแสบาศกนียมมีความเชื่อทางศิลปะว่า การแสดงออกทางศิลปะนั้น นอกจากจะต้องไม่ถ่ายทอดตามความเป็นจริงตามตาเห็นแล้ว ศิลปินยังจะต้องถ่วงดุลรูปทรงด้วยการวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปทรงให้เหลือเพียงแก่นที่แท้จริงและมั่นคงแข็งแรงด้วยปริมาตรของรูปทรงที่แข็งแรงอัดแน่นอีกด้วย ส่วนมิติแห่งความรู้สึกถูกทำให้ปรากฏด้วยการใช้เหลี่ยมมุม ประดุกเพชรที่ถูกเจียรระไน ทำให้เกิดเงาทับซ้อนและเล่นแง่มุมด้วยขอบเขตของภาพที่ประสานสัมผัสกันอย่างเป็นจังหวะภายใต้การให้สีที่ไม่ฉูดฉาดรุนแรง เปลี่ยนแปลงรูปทรงธรรมชาติ มาสู่การจัดองค์ประกอบแบบนามธรรมทางเรขาคณิต ในลักษณะทับซ้อนกันบ้าง หรือมีรูปทรงบางใสซ้อนสลับกันบ้าง ใช้สีแบนราบปราศจากแสงและเงา มีความกลมกลืนหรือตัดกัน

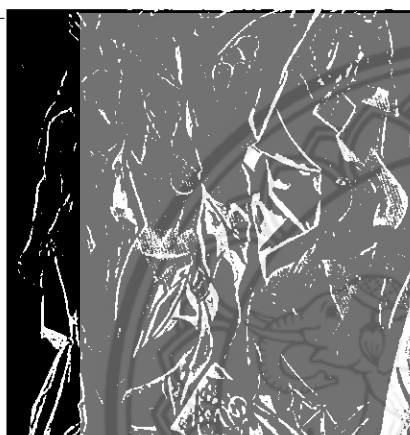
หากพิจารณารูปแบบศิลปะของกระแสบาศกนียมโดยภาพรวม จะเห็นมีลักษณะเป็นลูกบาศก์ ดังนั้นผลงานดังกล่าวจึงถูกเรียกว่าบาศกนียม อย่างไรก็ตามลักษณะเฉพาะประการแรกของบาศกนียมประการสำคัญคือ การแสดงออกด้านการสร้างสรรค์ของศิลปินจะอยู่ภายใต้การควบคุมขอบเขตของผลงานและความรู้สึกของศิลปินให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์และหลักการเสมอ ศิลปินคำนึงถึงความมีระยะใกล้ไกลในภาพ ด้วยรูปทรงขนาด การทับซ้อน การบัง และความโปร่งใสเหมือนภาพเอกซเรย์ จะคำนึงถึงการตัดทอน การย่อและขยายส่วน และการบิดเบือนรูปทรง ให้อิสระเสรีแก่ผู้ชม และการสร้างสรรค์งานศิลปะจะคำนึงถึงหลังการจัดองค์ประกอบศิลป์

แหล่งที่มาของข้อมูล วันที่สืบค้น(11/ 12 /59)

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A8%E0%B8%81%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%A2%E0%B8%A1>

ภาพผลงานของศิลปินยุคนี้ที่ผู้สร้างสรรค์ยกมามีดังต่อไปนี้

ศิลปะลัทธิบาศกนิยม (Cubism) ค.ศ. 1907 - 1910 ศิลปินคนสำคัญในยุคนี้ได้แก่ พาโบล ปิกาสโซ, จอร์จส์ บราก และ เฟร์นันด์ เลเจอร์

1. ภาพผลงานจิตรกรรมชื่อ หญิงสาวแห่งอเวียง Les Demoiselles d'Avignon โดย พาโบล ปิกาสโซ Pablo Picasso ค.ศ. 1807

2. ภาพผลงานจิตรกรรมชื่อ ชาวโปรตุเกส The Portuguese โดย จอร์จส์ บราก Georges Braque

3. ภาพผลงานจิตรกรรมชื่อ ผู้หญิงสามคน โดย เฟร์นันด์ เลเจอร์ Fernand Leger ค.ศ. 1921 แหล่งที่มาของข้อมูล วันที่สืบค้น(11/ 12 /59) <http://cheeranan.exteen.com/20051121/entry>

George Braque,Portugese,1911 ,Oil on canvas 116.8 cm x 81 cm Kunstmuseum Basel, Switzerland
ศิลปิน: ฌอร์ฌ บรัก
braque/portuguese-1911 Pablo Picasso, 1910,
<https://www.wikiart.org/en/georges->

Girl with a Mandolin (Fanny Tellier),
oil on canvas, 100.3 x 73.6 cm,
Museum of Modern Art, New York
<https://en.wikipedia.org/wiki/Cubism>

ภาพตัวอย่างผลงานของศิลปินที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเป็นแรงบันดาลใจ

1912, oil on canvas,
Art Institute of Chicago
Juan Gris, Portrait of Picasso,

Juan Gris, October

1916, Portrait of Josette, oil on canvas, 116 x 73 cm,
Museo Reina Sofia, Madrid

<https://en.wikipedia.org/wiki/Cubism>

Albert Gleizes, 1912–13, Les Joueurs de football
(Football Players), oil on canvas, 225.4 x 183 cm,
National Gallery of Art, Washington D.C.

Jean Metzinger, 1912-1913, L'Oiseau bleu (The Blue Bird), oil on canvas, 230 x 196 cm, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris. Exhibited at the Salon des Indépendants, 1913
แหล่งที่มาของภาพข้อมูล
<https://en.wikipedia.org/wiki/Cubis>

จากข้อมูลและเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานได้รับรู้ ถึงแนวคิด ข้อมูล และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การที่คิดสร้างผลงานศิลปะนั้นเป็นการตอบสนองความคิดของตนเอง และ การชอบแนวงานการตัดทอนนี้เอง จึงเกิดเป็นที่มาของผลงานศิลปะนิพนธ์เรื่อง “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” (The impression through the tunes from the shape of the Instruments.) ชุดนี้ ที่เป็นแนวงานวิจัยแบบสร้างสรรค์ (Creative research) และมีลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ที่สมบูรณ์ มีการ(ประยุกต์)เข้าด้วยกันกับความคิดสร้างสรรค์ของตน ได้อย่างลงตัว เพื่อให้ผู้ที่สนใจ และผู้ที่รับชมผลงานนั้นมีความคิดต่อยอด สามารถจินตนาการต่อไปได้โดยมีการตั้งข้อสงสัยภายในงานอย่างน่าตื่นเต้น เพราะผู้สร้างสรรค์นั้นเล็งเห็นแล้วว่าจินตนาการเป็นต้นกำเนิดของความคิดและผู้สร้างสรรค์ผลงานก็หวังว่าผลงานนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการต่อยอดจินตนาการให้กับทุกๆคนที่รับชมและสนใจในผลงานของผู้สร้างสรรค์

สำหรับรูปแบบและเนื้อหา อธิพล ของศิลปะปิตุวัตสมัยใหม่ที่ผู้สร้างสรรค์ มีความศรัทธา ในพลังการสร้างสรรค์ศิลปะอย่างยิ่งนั้น ในเรื่องนี้ (นิชาภัทร ดินทุกะสิริ) นักวิชาการศิลปะ ได้แสดงทัศนะว่า ศิลปะแบบคิวบิสม์ (Cubism) คือ การค้นหาความงามจากรูปทรงของเหลี่ยม ลูกบาศก์ ค้นหาโครงสร้างตามความจริงที่เป็นแท่ง ๆ มากกว่าจะไปเน้นที่รายละเอียดในธรรมชาติ ถือเป็น การสร้างสรรค์งานศิลปะที่แสดงให้เห็นวัตถุธาตุ มิใช่แค่ การเลียนแบบวัตถุ เพราะยังคงมีเนื้อหาและเรื่องราวในภาพอยู่ อาจถือได้ว่าเป็นศิลปะที่พยายามเชื่อมโยงทั้งทางความคิด และสายตา เข้าด้วยกันเพราะการสร้างผลงานทางศิลปะแบบคิวบิสม์ (Cubism) นั้นเป็นการสร้างรูปทรงเรขาคณิต โดยการหาโครงสร้างแยกย่อยแล้วนำมาประกอบเข้ากันใหม่

ซึ่งจะเห็นได้ว่าศิลปะแบบคิวบิสม์(Cubism)นั้นจะเน้นการสร้างสรรคผลงานโดยใช้รูปทรงเรขาคณิต แท่ง หรือเหลี่ยมต่างๆมาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดเป็นภาพใหม่โดยการจัดเรียงไว้ข้างกันและใช้เทคนิคการลงสีหรือลวงเส้นขอบเพื่อทำให้เกิดภาพโดยการเชื่อมโยงทางความคิดและสายตา ศิลปะแบบคิวบิสม์(Cubism) ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีการแก้ปัญหาภาพเขียนที่มีเพียงสองมิติและตาเห็นได้แค่ด้านเดียวทำให้มองเห็นเป็นหลายมิติแม้จะอยู่ในระนาบเดียวกัน นับว่าเป็นศิลปะอีกประเภทหนึ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ภาพประกอบที่ 1

ภาพจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ชื่อ สามนักดนตรี แกลเลอรี(Three Musician 1921) ของพาโบล ปิกัสโซ่ Pablo Picasso, Three Musicians (1921), Museum of Modern Art.
Three Musicians is a classic example of Synthetic cubism.

ที่มา : <https://en.wikipedia.org/wiki/Cubism>

ที่มา : <http://worldcivil14.blogspot.com/2014/01/cubism.html>

(11/12/2559)

ส่วนในทรรศนะของผู้สร้างสรรค์มีความเห็นสอดคล้องคล้อยตาม ในข้อความ
เนื้อหาที่อ้างอิงกล่าวมานั้น เพราะเห็นว่า

ประการแรก องค์ประกอบของศิลปะ (composition of Art) เป็นงานนำเอาสิ่ง
ต่างๆ มาประกอบเป็นรูปเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นได้แก่ทัศนธาตุ (visual elements) และรูปทรง
ประเภทต่างๆ

ประการที่ สอง มีความชื่นชม สร้ฐธา และยอมรับในความเป็นอัจฉริยะทางการ
สร้างสรรค์ศิลปะว่าด้วยการค้นพบถึงรูปแบบลักษณะ รูปร่าง รูปทรง อันประหลาดแปลกใหม่
จากภาพจิตรกรรมสีน้ำมันชื่อ สามนักดนตรี แกลเลอลี (Three Musician 921) ของพาโบล
ปิกัสโซ่ (Pablo Picasso)

อิทธิพลที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับจากลัทธิทางศิลปะอื่นๆ

ลัทธิทางศิลปะที่มีอิทธิพลต่อผลงานได้แก่

ศิลปะแสดงออกนิยมหรือ ศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิส (Expressionism)

มุ่งแสดงอารมณ์ความรู้สึก ภายในด้วยสาระที่เกี่ยวกับสังคม การระบายสีและการใช้สีรุนแรง
ตรงไปตรงมา นิยมระบายสีทับซ้อน (impasto) เพื่อแสดงภาวะความรู้สึกลึกๆ รูปทรงที่ปรากฏ
อาจปรับไปตามกระบวนการระบายสีอย่างอิสระ

หลักสุนทรียภาพของพวกเขายู่ที่การแสดงออกอย่างรุนแรงเกิน ความจริงมีการ
บิดผันรูปทรงต่างๆ ให้ดูหม่นเวียน มีการเคลื่อนไหวแสดงเส้นอย่างเด่นชัด ชอบใช้สีดำ (ต่างจาก
ลัทธิอิมเพรสชันนิสที่ไม่ใช้สีดำ เพราะถือว่าสีดำไม่มีอยู่ในธรรมชาติของแสง) และใช้สีที่ตัดกัน
อย่าง รุนแรง ชอบในรูปทรงง่าย ๆ แต่สามารถสร้างอารมณ์อย่างถึงขีดสุด

โดยศิลปินกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลแนวคิด คตินิยมจาก ฟาน กอห์ก และ โกอแกง

โดยตรงนั้นคือการแสดงออกถึงอารมณ์ภายในอันเร้าร้อนรุนแรง การใช้สีและการตัดเส้นรอบ
นอก เพื่อให้รูปทรงเด่นชัดและแข็งแกร่ง

รูปภาพผลงานในศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิส (Expressionism)

ที่มา <https://kitzmidnight.wordpress.com/>

ภาพผลงานศิลปะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ 9

อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ

ศิลปะ เยอรมัน เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (German Expressionism) หลังจากศิลปะแบบโฟวิสม์ กลายเป็นความเคลื่อนไหวทางศิลปะที่ตื่นเต้นที่สุดในประวัติศาสตร์ความเป็นมาของศิลปะต้นศตวรรษที่ 20 ต่อมาราวๆ ค.ศ. 1907 ก็มีศิลปินฝรั่งเศสอื่น ๆ มาร่วมด้วย เช่น บรากุ รูโอ และ เมทซิงเยอร์ในนครมิวนิค ศิลปินกลุ่มหนึ่งได้จัดแสดงภาพโดยใช้ชื่อว่า เยอรมัน เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ศิลปินกลุ่มนี้ต้องการแสดงออกทางศิลปะ อย่างเสรีที่สุดตามอารมณ์ความรู้สึก และความต้องการที่รู้สึกภายใน ศิลปินได้แบ่งแนวคิดแสดงออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก เรียกว่า กลุ่มสะพาน (the Bridge) เป็นศิลปินวัยหนุ่ม ชอบแสดงศิลปะที่สะท้อนความสับสนของสังคมเมือง เศรษฐกิจ เพศ และศาสนา แสดงความสับสนของสังคม ความเหลวไหล ความหลอกลวงด้วยสีรุนแรงดังภาพของเอนเซอร์และภาพการเดินร่ำชีวิตของมุงค์ แสดงภาพสะท้อนศาสนา ด้วยความรู้สึกโหดร้าย น่าเกลียด ขยะแขยง แสดงความรัก ความใคร่ ความตาย เพื่อเตือนให้สังคมตระหนักใน ความไม่แน่นอน แสดงภาพส่วนใหญ่หนักไปทางจิตวิทยาและสังคม กลุ่มที่สอง ชื่อว่า กลุ่ม ม้าสีน้ำเงิน (the Blue Rider) แสดงความรู้สึกสนุกสนาน ร่าเริง ด้วยการใช้เส้นและสีของสี ศิลปินในกลุ่มนี้มี มาร์ค (1880-1916) และ วาสซิลี แคนดินสกี (Wassily Kandinsky 1866-1944) แต่ที่น่าเสียดายที่ มาร์ค ต้องตายเสียก่อน ในการรบที่เวอร์ทัน ส่วน แคนดินสกี แสดงผลงานต่อไป และเป็นริเริ่มแนวการเขียนแบบ แอ็บสแตรก อาร์ท รูปภาพผลงานในศิลปะศิลปะ เยอรมัน เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (German Expressionism)

वासिली แคนดินสกี (Wassily Kandinsky 1866-1944)

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ยวน กริช เป็นชื่อของ โจเซ่ วิตตอเรียโน กอนซาเลส-เปเลซ เป็นนักจิตรกรเขียนภาพแบบเหลี่ยมทางปัญญาและประติมากรชาวสเปน เกิดเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 1887 ที่เมืองแมดริด ประเทศสเปน เขามีความสนใจในเรื่องของการวาดภาพมาตั้งแต่เด็ก จึงได้เรียนทางด้านนี้โดยเฉพาะ จนกระทั่งเขาอายุได้ 17 ปี ก็ได้มีโอกาสเรียนศิลปะจากศิลปินนามว่า โจเซ่ มาเรีย คาร์โบเนโร และเริ่มใช้นามแฝงในวงการศิลปินว่า "ยวน กริช"

นับแต่นั้นหลังจากเรียนศิลปะจากโจเซ่ มาเรีย คาร์โบเนโร ได้ 1 ปี เขาก็ย้ายไปอยู่ที่ประเทศฝรั่งเศส และสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่าง ๆ ไปพร้อมกับเพื่อน ๆ ศิลปินชื่อดังซึ่งได้แก่ ปาโบล ปิกัสโซ่, เฮนรี มาติสเซ่, จอร์จ บราก, เฟร์นาด์ ลีจีร์ โดยระหว่างนี้ก็ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการวาดภาพอย่างจริงจัง โดยเน้นเรียนรู้และสร้างสรรค์ศิลปะแนวคิวบิสม์ (บาสกนิยม) หรือก็คือศิลปะที่สร้างสรรค์ในลักษณะรูปทรงเหลี่ยมเป็นลูกบาศก์ ซึ่งริเริ่มโดยปาโบล ปิกัสโซ่ และจอร์จ บราก เพื่อนของเขานั่นเอง

ผลงานศิลปะของศิลปิน"ยวน กริช"

สรุปอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปิน "ยวน กริช"

ได้รับแรงบันดาลใจจาก ผลงานของศิลปิน "ยวน กริช"

คือ ประทับใจในเรื่องของสีเส้น รูปทรง ของการตัดทอนที่แปลกใหม่ในภาพผลงาน

นำการจัดวางองค์ประกอบ และการตัดทอนของเส้น มาใช้ภายในงานทำให้ภาพดูมีความเคลื่อนไหว ชับซ้อน

มีการใช้สีในการทำงานอย่างมีอิสระ และคุมค่าน้ำหนักอ่อนแก่

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

Wassily Kandinsky ชื่อเรียกภาษาไทยว่า วาสลีย์ แคนดินสกี ชื่อภาษารัสเซียคือ

Василий Васильевич Кандинский เกิดเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2409

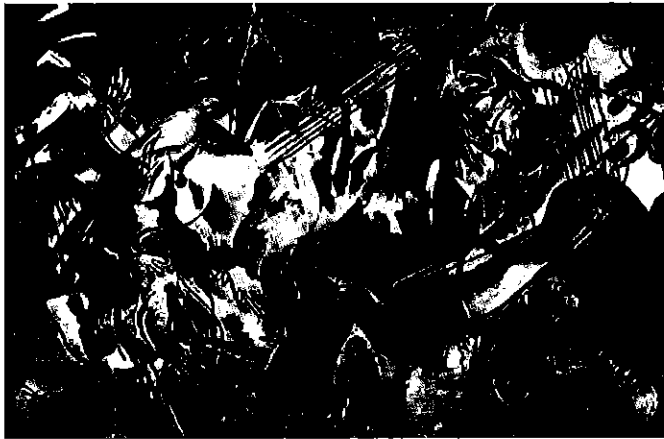

ที่กรุงมอสโก โดยพ่อเป็นพ่อค้าขายน้ำชามาจากไซบีเรีย แม่ของเขาเป็นคนกรุงมอสโก ซึ่งต่อมาหลังจากเขาเกิดได้ 3 ปีพ่อแม่ของเขาได้หย่าร้างกัน ต่อมาเมื่อเขาอายุได้ 7 ปี เขาได้เข้าเรียนเปียโนและเชลโล่ที่ Grammar School ในเมือง Odessa และได้มีโอกาสเรียนจิตรกรรมตั้งแต่อายุยังน้อย แต่เมื่อเรียนในระดับมหาวิทยาลัยที่ Moscow University ในปีพ.ศ. 2429

Wassily Kandinsky ได้เรียนในคณะเศรษฐศาสตร์และกฎหมาย ซึ่งเน้นศึกษาเรื่องสังคมวิทยา ชาติพันธุ์วรรณา และกฎหมายของเกษตรกร ในจังหวัด Vologda และเขาได้เขียนวิทยานิพนธ์

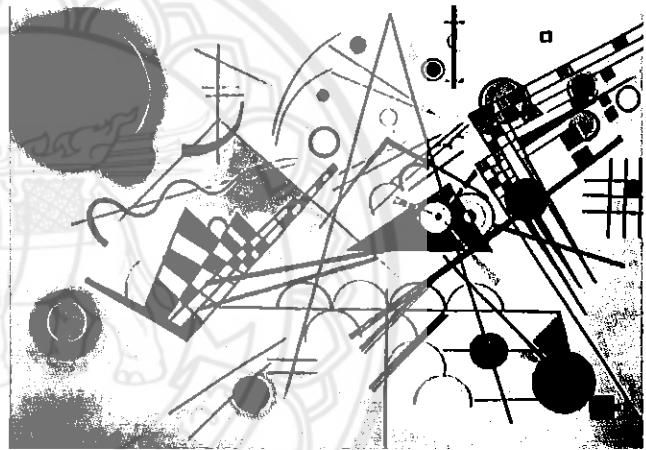
ของเขาเกี่ยวกับกฎหมายค่าจ้างของคนงานเมื่อ Wassily Kandinsky อายุ 29 ปี เขาได้เห็นศิลปะภาพวาดแนว impressionist ของจิตรกรฝรั่งเศสเป็นครั้งแรก ทำให้เขารู้สึกประทับใจกับงานศิลปะชิ้นนั้นมาก จากเหตุการณ์นั้นทำให้เขาตัดสินใจไม่ทำงานเป็นอาจารย์ของทางมหาวิทยาลัย โดยหันมาเป็นจิตรกรวาดภาพ จนเมื่อเขาอายุได้ 31 ปีจึงได้เดินทางไปยังมิวนิก ประเทศเยอรมนี เพื่อทำการศึกษาเทคนิคการวาดภาพกับจิตรกรงานศิลปะแนว Art Nouveau (นวลศิลป์) อย่าง Anton Azbe และ Franz von Stuck ทำให้เขาได้ซึมซับเทคนิคการวาดภาพแนวนี้มาด้วย

ที่มา <https://kitzmidnight.wordpress.com/>

ภาพผลงานของ Wassily
Kandinsky
Artist: Wassily Kandinsky
Created: 1913
Period: Abstract art
Genre: Abstract art

ภาพผลงานของ Wassily
Kandinsky
Artist: Wassily Kandinsky
Created: 1913
Period: Abstract art
Genre: Abstract art
ผลงานที่ชื่อว่า "Black Lines"

สรุปอิทธิพลที่ได้จากผลงานของศิลปิน (WassilyKandinsky)

อิทธิพลที่ได้รับ คือ มีความประทับใจในผลงานของ ศิลปินวาสลีย์ แคนดินสกี (Wassily Kandinsky) คือมีความประทับใจในเรื่องของการใช้สีเส้น ในงาน ได้อย่างจัดจ้าน แจ่มชัด และเส้นในงานที่ดูขัดกัน ได้นำการจัดวางตำแหน่งของสีของเขานั้นมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ให้สีดูสดใสมากขึ้น ประทับใจในเรื่องของเส้นในลักษณะต่างๆ และการวางจังหวะของเส้น ที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ในงาน จึงนำแนวทางในการจัดวางองค์ประกอบของเส้นลักษณะต่างๆ นั้นไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อเพิ่มให้งานดูมีจุดขัดแย้ง มากขึ้น

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินไทย

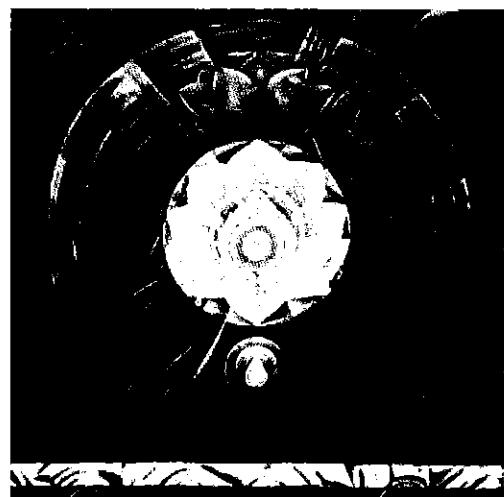

นายพิชัย นิรันต์ เกิดเมื่อวันที่ ๗
กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ที่
กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา
อนุปริญญาศิลปบัณฑิตจากคณะ
จิตรกรรมและประติมากรรมมหาวิทยาลัย
ศิลปากร เป็นศิลปินคนสำคัญด้าน
จิตรกรรมร่วมสมัยของวงการศิลปกรรม

ไทย มีความมุ่งมั่นและมั่นคงในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลาอันยาวนานกว่า ๔๐ ปี ได้จัดแสดงผลงานศิลปกรรมทั้งในและต่างประเทศจนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในช่วงที่จัดกิจกรรมด้านศิลปะนั้น ได้เผยแพร่ความรู้ทางด้านศิลปะในสื่อต่างๆ ทั้งสิ่งพิมพ์ นิตยสาร วิทยุและโทรทัศน์แก่สาธารณชนอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงการศิลปะร่วมสมัยของไทยเป็นศิลปินที่พัฒนางานศิลปะของตนเองมาโดยตลอด ด้วยปณิธานที่แน่วแน่และศรัทธาในการสร้างสรรค์ผลงาน ส่วนใหญ่ได้รับแรงบันดาลใจจากการศึกษาธรรมชาติ เพื่อค้นหาความงามและความสัมพันธ์ แล้วเสนอสาระของความจริง ที่ตนเองรู้สึก

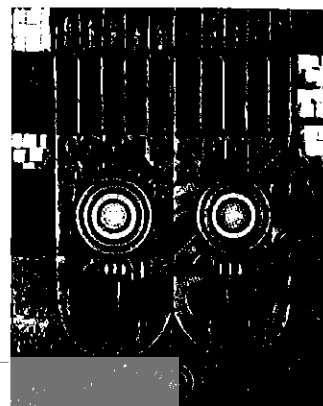
จากนั้น ได้พัฒนาคลี่คลายไปสู่แนวความคิดที่เป็นจินตนาการส่วนตัวมากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับพุทธปรัชญาคำสอนของพระพุทธองค์สร้างผลงานด้วยความรักและศรัทธา ในพระพุทธศาสนา ใช้เทคนิควิธีการจินตนาการที่มีทักษะฝีมือ มีคุณภาพในการสร้างสรรค์ที่ประณีตงดงาม แสดงให้เห็นพุทธปัญญาที่มีอยู่ในตัวเองอย่างชัดเจน ผลงานเคยได้รับรางวัล เหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดง จากการแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติหลายครั้ง และเป็นศิลปินที่ได้รับเกียรติให้เขียนภาพประกอบหนังสือพระมหาชินก พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ผลงานของศิลปินไทย
ชื่อศิลปิน พิชัย นิรันต์
Pichai Nirand
Title: วัฏจักรแห่งชีวิต 2550
Year 2007/2550
Medium oil on canvas
Size 100x100 cm.

ลักษณะผลงานจัดอยู่ในประเภท

1. จิตรกรรม (painting)
- หลักการออกแบบที่ศิลปินใช้ในการนำเสนอ
2. สมดุล (Balance) แนวคิดในการแสดงออกของศิลปิน
 3. อารมณ์นิยม (sensationalism)

ชื่อภาพ : รอยพระพุทธรูป (พ.ศ.2551)

ขนาด : ก x ส (60x74.5) ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าไป

สรุปอิทธิพลที่ได้จากผลงานของศิลปิน พิชัย นิรันต์

อิทธิพลที่ได้รับ คือ ได้รับรูปแบบการจัดวางองค์ประกอบของผลงานอย่างมีระบบระเบียบมาจากศิลปิน พิชัย นิรันต์

ทำให้เราสามารถ วางตำแหน่งรูปทรง Form งานได้อย่างลงตัว ผลงานของเขามีการใช้ค่าน้ำหนักของสีที่ทำให้สามารถมองเห็นเป็นแสงที่ตัดกันได้อย่างเด่นชัด จึงมีการคิดนำรูปแบบ การสร้างเส้นแสงที่พบเห็นไปใช้ในการสร้างสรรค์ในผลงานได้อย่างลงตัว ต่อไป ค่าน้ำหนักของสีในงาน ส่วนใหญ่จะเป็นสีคู่ตรงข้าม ที่ค่อนข้างตัดกันอย่างลงตัว จึงนำหลักการนี้ไปใช้ต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไปได้ อย่างมีระบบแบบแผน

ทฤษฎีความหมายของศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเป็นต้นแบบ

ของความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ได้มาจาก ท่านศิลปินคนสำคัญ เขียน ยิ้มศิริ (2514 : 15) กล่าวถึงศิลปะว่า มนุษย์เป็นผู้สร้างสรรค์สรรพสิ่งในโลกมนุษย์มีวิวัฒนาการ มีการพัฒนาทางจิตใจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะของโลก นับตั้งแต่ยุคหินจนยุคอวกาศ การสร้างสรรค์ เนรมิต โดยผ่านความรู้สึกของชีวิตจิตใจ เป็นสิ่งที่เรากำหนดสิ่งหนึ่งขึ้นมาว่า “ศิลปะ” เพราะการสร้างสรรค์เป็นผลงานทางจิตประสานสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์เอง

ลีโ ทอลสตอย(Leo Tolstroi 1828-1910) ศิลปะคือการสื่อสารอย่างหนึ่งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน การใช้คำพูดถ่ายทอดความคิด และ งานศิลปะถ่ายทอดความรู้สึก(Leo Tolstroi 1930 :3) ภาษาแห่งทัศนศิลป์ สุนทรียะหรือการรับรู้ทางความงามของมนุษย์ ทัศนศิลป์ (Visual art) มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้ทางความงาม ที่สามารถแสดงออก ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นในการดำเนินชีวิตทั้งในส่วนตนและในภาพรวมของสังคม หรือ การอยู่ร่วมกันในกรณีต่างๆ ส่งผลสำคัญ ต่อปรากฏการณ์อันเป็นการแสดงออกของมนุษย์

ทฤษฎีและปรัชญาความหมายของศิลปะ

(ผศ.จิรวัดน์ พิระสันต์ พ.ศ.2545 20) มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีระบบสมองและการรับรู้พิเศษ คือ สามารถรับรู้และชื่นชมทางความงามได้ ดังนั้นความปรารถนาในการชื่นชมทางความงาม จึงเป็นอีกหนึ่งในความต้องการของมนุษย์ด้วย ในส่วนของการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสนองตอบความต้องการดังกล่าวของมนุษย์โดยการสร้างผลงานที่มีได้มีประโยชน์ ด้านอื่นหรือเคลือบแฝง เช่น ไม่มุ่งหวังประโยชน์ด้าน การใช้สอย ด้านความเชื่อ หรือด้านศาสนา แต่เป็นผลงานทัศนศิลป์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเน้นสนองตามอารมณ์ทางความงามเป็นสำคัญ

(ผศ.จิรวัดน์ พิระสันต์ พ.ศ.2545 หน้า 26) คตินิยมทางศิลปะแบบ “คิวบิสม์” มีหลักสุนทรียศาสตร์เก่าๆที่ว่า “ความรู้สึกรู้สึกมีอำนาจเหนือสิ่งอื่นใด” (สงวน รอดบุญ 2522:55 หน้า 139)

2.การศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลทางด้านวิทยาการด้านอื่นๆ

2.1 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทางด้านวิทยาการวิทยาศาสตร์

ความรู้ความเข้าใจในจากข้อมูลด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสร้างแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เช่น ปรัชญาชีวิต จิตวิทยา ศาสนา การเมือง ศิลปะแขนงอื่นๆนอกเหนือทัศนศิลป์ เพลง ดนตรี วรรณกรรม ประเพณี วัฒนธรรม ภาพยนตร์ เศรษฐกิจ การศึกษา เพศสภาพจริยธรรม มโนธรรม ฯ

2.1 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทางด้านวิทยาการวิทยาศาสตร์

ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ทำให้ค้นพบว่า ดนตรีมีผลต่อการพัฒนาสมองของมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยเด็ก ซึ่งเป็นการตอบคำถามที่ว่า การเรียนดนตรีมีประโยชน์อย่างไร ซึ่งนักวิชาการดนตรีหลายคนได้เคยพยายามอธิบายในเชิงนามธรรม

แต่นักวิทยาศาสตร์รวมถึงนายแพทย์ต่าง ๆ พยายามอธิบายประโยชน์ของดนตรีในด้านที่เป็น
รูปธรรมมากกว่า

จากผลการวิจัยของอาจารย์ดนตรีชาวไต้หวันที่มีชื่อว่า Chen - Giam Sui ได้ทำ
งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาดนตรีโดยอ้างอิงถึงทฤษฎี เซลล์กระจกเงา ในชื่องานว่า Music &
Mirror Neuron System ซึ่งท่านกำลังพัฒนาเพื่อค้นหาความเชื่อมโยงของการทำงานของ
สมองมนุษย์ และการรับรู้ทางดนตรี

เคยมีคำถามว่า ทำไมมนุษย์จึงจำเป็นต้องเรียนดนตรี ? วิชาดนตรีมีความสำคัญ
อย่างไร โดยเฉพาะในสังคมไทยซึ่งค่านิยมในการเรียนดนตรีอาจมีไว้เพื่อเป็นการเสริมสร้าง
รสนิยม ให้เด็กได้ทำกิจกรรมทางดนตรี สร้างอุปนิสัยที่ดี ตลอดจนการใช้เวลาว่างให้เกิด
ประโยชน์ นั่นคือสิ่งที่สังคมไทยเข้าใจในการเรียนดนตรี ดังนั้นจึงไม่มีการเรียนดนตรีที่จริงจัง
ซึ่งแนวคิดของการเห็นคุณค่าของดนตรีอย่างจริงจังก็มีปรากฏอยู่บ้างในงานศึกษาคีตกวีสุนทรภู่ ที่
กล่าวว่า “อันดนตรีมีคุณทุกอย่างไป ย่อมใช้ได้ดังจินตาคำบุรินทร์ ถึงมนุษย์ครุฑาเทวราช จตุ
บาทกลางป่าพนาสิน แม้นปีเราเป่าไปให้ได้ยิน ก็สุดสิ้นโทโสที่ไกรธา” ซึ่งแสดงถึงความสำคัญ
อันเป็นปรัชญาที่ลึกซึ้ง ส่วนแนวคิดของชาวตะวันตกที่เห็นถึงคุณค่าของการดนตรีนั้นม
มากมาย ดังข้อความของนักคิดและนักดนตรีต่อไปนี้

Don Hodger กล่าวว่า ดนตรีทำให้มนุษย์เข้าถึงความรู้สึก ความงาม และความดี
ช่วยในการพรรณาสีที่ภาษาไม่สามารถอธิบายได้ ช่วยให้เกิดรูปแบบวิธีการคิด ความมีมิติ
สัมพันธ์ การเข้าใจในตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกรักชาติ ความเป็นเผ่าพันธุ์ ช่วยเยียวยา
อาการความเจ็บป่วยทางจิตได้

Ludwig Van Beethoven กล่าวว่า "Music is a higher revelation than all
wisdom and philosophy. Music is the electrical soil, in which the spirit lives,
thinks, and invents."

จากข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความคิดที่เห็นถึงคุณค่าของการดนตรีอย่างสูง
ซึ่งดนตรีสามารถช่วยสร้างสรรค์สังคมที่ดีได้ หากสังคมไทยเห็นถึงคุณค่าของการศึกษาดนตรี
อย่างจริงจัง และรู้จักวิธีการใช้ประโยชน์ของดนตรี ปัจจุบันสังคมไทยอยู่ในภาวะของปัญหา
หลาย ๆ อย่าง ครอบครัวยุคใหม่ขาดความเข้มแข็ง ขาดการเรียนรู้ พ่อแม่ผู้ปกครองขาดการ
ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ ผู้ใหญ่ไม่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กได้ ปัญหาสื่อเป็นพิษข่าวร้าย
ได้ลงหนังสือพิมพ์ฟรี ในขณะที่ชาวดีต้องจ้างให้เพลงต่าง ๆ ไม่สร้างสรรค์ เน้นความลามก
วิดีโอเกมรุนแรง เด็กจึงประสบปัญหาความรุนแรง ปัญหาทางเพศ ปัญหาการเรียนรู้
ขาดสุนทรียภาพและจินตนาการ ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ชอบคำตอบมากกว่าวิธีการคิด

เป้าหมายของการพัฒนามนุษย์ คือ ความเก่ง ความฉลาด มีความคิดสร้างสรรค์
มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ครอบครัวยุคใหม่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

ได้อย่างมีความสุข ซึ่งความรู้ความเข้าใจทางด้านประโยชน์ของดนตรีสามารถช่วยในการพัฒนา
มนุษย์ได้ มีการศึกษาเรื่อง IQ กับความสำเร็จของมนุษย์ ซึ่งเป็นงานวิจัยของ Stanford
Binei ได้ศึกษาเด็กที่มี IQ ระหว่าง 120 - 200 ซึ่งจัดว่ามีความฉลาดมาก ติดตามผลตั้งแต่หลัง
สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 พบว่าเมื่อเด็กโตเป็นผู้ใหญ่แล้วไม่มีใครที่ประสบความสำเร็จในชีวิต
อย่างโดดเด่น แต่ปรากฏว่ามีเด็ก 2 คนที่ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการนี้เพราะ IQ ไม่ถึงแต่มีความ
ประสบความสำเร็จในชีวิตโดยได้รับรางวัลโนเบลถึง 2 คน จากงานวิจัยนี้จึงสรุปได้ว่า
บุคคลที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตนั้นไม่สามารถวัดด้วยแบบทดสอบในเชิง IQ ได้ แต่ต้องมี
องค์ประกอบอื่น ๆ หลายอย่างด้วยกันที่มาเกี่ยวข้อง

วิชาการหลาย ๆ แขนงได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรให้เด็กได้เรียนรู้ศึกษา แต่การสอน
เรื่องคุณธรรมไม่สามารถสอนในรายวิชาได้ จำเป็นต้องสอนด้วยการกระทำ และวิชาดนตรีเอง
สามารถที่จะช่วยในการสอนได้ทั้งในเรื่องการเรียนรู้ (Learning) การสร้างสุนทรียภาพ
(Aesthetic) การสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ (Creative Intelligence) และการ
อบรมปณิธาน (Socialization) ซึ่งในการศึกษาว่าดนตรีจะช่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างไร
นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการทำความเข้าใจเรื่องสมองของมนุษย์เสียก่อนว่ามีลักษณะการทำงาน
อย่างไร เพราะสมองนั้นมีหน้าที่หลักที่เกี่ยวกับความคิด ความจำ ความรู้สึก อารมณ์ จิตใจ
และความฉลาดอันหลากหลาย

สมองของมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนมาก จากการศึกษาเรื่องสมองนั้น เซลล์สมองจะถูก
พัฒนาโดยการเรียนรู้ เพื่อให้เซลล์ถูกกระตุ้น ให้เกิดเส้นใย เชื่อมเครือข่ายมากมาย ซึ่งในเด็ก
การเชื่อมต่อจะมากขึ้น แต่เมื่อวัยรุ่นเซลล์จะบางลง เนื่องจากบางเซลล์ไม่ถูกใช้หรือใช้งานน้อยก็
จะตายไป และในช่วงนี้วัยรุ่นจะเกิดการเรียนรู้ใหม่ได้อีก การเชื่อมต่อเป็นวงจรของวัยรุ่นนั้นจะ
ทำให้สามารถเชื่อมต่อเป็นวงจรได้ เช่นเมื่อเด็กเห็นภาพสิ่งของแต่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร เมื่อมีผู้สอนว่า
เป็นอะไรและเห็นทุกวัน เด็กก็จะสามารถเชื่อมโยงระหว่างเสียงพูดกับภาพได้ และต่อมาก็
สามารถเขียนได้ นี่คือการเกิดภาษาอ่าน พูด เขียน อันนี้คือเกิดความรู้ของสมองซึ่งเป็นวงจร

การพัฒนาสมองนั้นจะเริ่มจากระบบการดำรงชีวิต เช่นเรื่องการหายใจ ต่อมาเป็น
เรื่องของอารมณ์ จิตใจ และสุดท้ายคือสมองส่วนใช้เหตุผล ซึ่งในวัยรุ่นนั้นระบบสมองเรื่องการใช้
เหตุผลไม่เติบโตเต็มที่

สมองส่วนอารมณ์จะควบคุมในเรื่องอารมณ์ต่างๆ ซึ่งทำงานแบบแข็งแรงมาก ดังนั้น
เขาต้องการให้คนอื่นยอมรับ แต่ยังไม่เข้าใจว่าคนอื่นก็ต้องการให้เขายอมรับเหมือนกัน เพราะ
สมองส่วนใช้เหตุผลยังไม่แข็งแรงมาก ยังไม่เติบโตมาก (คือสมองส่วนหน้า) ซึ่งทำหน้าที่การ
ควบคุมการหุนหันพลันแล่น ดังนั้นเขาจะเป็นคนหุนหันพลันแล่น การใช้เหตุผล วิจารณ์ญาณ
และการตัดสินใจ ดังนั้นการสอนวัยรุ่นด้วยการเข้าใจจริยธรรม คุณธรรม การใช้เหตุผลจึงยัง
เป็นไปได้ยาก

ในการตัดสินใจต่างๆ นั้นวัยรุ่นก็จะใช้สมองส่วนหน้าอย่างมากโดยไม่มีสมองส่วนอื่นมาช่วย ในขณะที่ส่วนอื่นยังไม่ได้ทำงาน ดังนั้นในการเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ สมองส่วนหน้าของเขาจะทำงานหนักมาก

ทำให้เขาตัดสินใจได้ยังไม่เต็มที่นัก บางครั้งเขาอาจจะตัดสินใจได้ไม่ดีเท่าผู้ใหญ่เพราะสมองเขาไม่พร้อม เขาจึงยังไม่สามารถตัดสินใจโดยการวิเคราะห์แยกแยะได้มากนัก

มีทฤษฎีที่ว่าด้วยเรื่องคุณธรรมเป็นเรื่องทักษะ การสอนคุณธรรมจะต้องใช้วิธีการให้ฝึกทักษะ ดังนั้นขั้นของการพัฒนาคือจะต้องเริ่มตั้งแต่เล่าเรื่องให้ฟัง หลังจากนั้นเริ่มมีความชำนาญ ก็เริ่มเข้าใจ และสามารถเชี่ยวชาญได้ในที่สุด เช่นเรื่องซบทร ซึ่งในทางปฏิบัติการให้เด็กได้มาสัมผัส ได้มาชิมซบ จะเริ่มเข้าใจ และสามารถเข้าใจหัวใจของคนอื่น ซึ่งเป็นหัวใจที่จะทำให้เด็กไม่เกิดการทำร้ายคนอื่น ซึ่งในที่สุดเขาจะกลายเป็นคนมีคุณธรรม ฉะนั้นคุณธรรมจึงเป็นเรื่องของการต้องฝึกปฏิบัติ ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎี Classical Conditioning ได้ ดังนั้นคุณธรรมจะเป็นเรื่องของการปฏิบัติบ่อยๆ ฝึกบ่อย และเมื่อถูกกระตุ้นมากๆจะทำให้เซลล์เครือข่ายนี้แข็งแรง

Joseph Lepoux นักวิทยาศาสตร์ที่เชี่ยวชาญทางด้านการเรียนรู้ของสมองกล่าวว่า บุคลิกภาพ ความสามารถ คุณธรรม ถูกควบคุมการทำงานโดยผ่านสมอง ที่เกิดจากการเชื่อมโยงของเซลล์ (Synapse) อันเป็นผลมาจากการกระตุ้นของสิ่งแวดล้อม การเชื่อมต่อกันของเซลล์เมื่อได้รับการกระตุ้นให้เกิดขึ้นบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ก็จะมีความแข็งแรงขึ้น และสามารถส่งผลต่อความสามารถทางด้านนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับนักดนตรีที่ซึกลิ้มเนือบั้งคับ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้บรรเลงเครื่องดนตรีได้

ในเรื่องของรอยเชื่อมต่อของเซลล์ (Synapse) นี้มีความสำคัญมาก โดยในตัวเซลล์ (Cell Body) เมื่อได้รับการกระตุ้นจะส่งสัญญาณไปทาง Axon และผ่านไปทางเซลล์ตัวอื่น ๆ (Terminal) ณจุดนี้เมื่อเซลล์ได้เกิดการเชื่อมต่อกับเซลล์ตัวอื่น ๆ ก็จะเป็นรอยเชื่อมต่อ ซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้ เป็นความจำ ความคิด และการกระทำที่เรามีความเป็นตัวของเราเองนี้ เพราะเราได้เรียนรู้และจดจำผ่านกระบวนการสมองของเซลล์นั่นเอง

อีริค อาร์ แคนเคล นักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบล ค้นพบว่าการเชื่อมต่อของเซลล์ที่ดีที่สุดจะเกิดขึ้นในช่วงระหว่างเด็กแรกเกิดจนถึงอายุ 7 ปี หลังจากนั้นประสิทธิภาพจะลดลงเรื่อย ๆ ทักษะบางอย่างสามารถเกิดขึ้นได้ก่อนที่เด็กจะเกิด เช่น ทักษะทางการได้ยินจะมีขึ้นเมื่อเด็กอายุได้ 6 เดือน ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเป็นหลักฐานสนับสนุนการเรียนรู้ เพราะทักษะทางการเล่นดนตรีสามารถเริ่มได้ตั้งแต่เด็กอายุ 3 ปี ซึ่งรวมถึงทักษะทางด้านอื่น ๆ ด้วย การที่เราเริ่มให้การศึกษาแก่เด็กเข้าไป ย่อมทำให้เกิดความสูญเสียทางความสามารถทางสมองอย่างยิ่ง การศึกษาในระดับปฐมวัยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการให้การศึกษาแก่เด็ก และ การทำความเข้าใจของพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำไมวัยรุ่นจึงเลียนแบบโดยไม่ยั้งคิด เพราะวัยรุ่นยังคง

ใช้การทำงานของสมองส่วน limbic เป็นส่วนมาก โดยเซลล์กระจกเงาทำงานอย่างเต็มที่ โดยการมองเห็น และส่งผ่านข้อมูลมายังเซลล์กระจกเงา และส่งข้อมูลผ่านมายังสมองส่วนควบคุม การเคลื่อนไหว ทำให้เกิดการเลียนแบบโดยไม่มีการไตร่ตรองอะไร

ดังนั้นการจะปรับคุณธรรมของเด็กก็ให้ใส่ภาพ positive ลงไป และใส่ emotion ลงไป จะยิ่งทำให้เขาซึมซับได้อย่างมากยิ่งขึ้น

ทำไมวัยรุ่นจึงมีปัญหาเรื่องเพศเพราะฮอร์โมน เป็นตัวกระตุ้น เพราะเซลล์กระจกเงา โยงกับแบบอย่างในสังคม โดยเฉพาะในละคร ซึ่งมีมากในสังคม และเซลล์กระจกเงาจะซึมซับ เรื่องนี้ตลอดเวลา เพราะเซลล์กระจกเงาจะไม่ใช้ภาษา แต่อ่านเจตนา ซึ่งเป็นการเลียนแบบใน สมอง และจะทำให้เข้าใจความรู้สึก มีความซาบซึ้งกับเรื่องที่เขาเห็นมากกว่า และหากมีเรื่องใด ที่เขาประทับใจมันก็จะประทับใจในตัวเขาเลย ทางออกเราจะต้องทำความเข้าใจกับธรรมชาติ ของวัยรุ่นให้มาก พร้อมทั้งจะเข้าใจ

ในขณะที่เมื่อก่อนเราจะได้ซึมซับบทบาทต่างๆจากครอบครัว มีพ่อแม่เป็นตัวอย่าง และเลี้ยงดูให้มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ แต่ในปัจจุบันกลับไม่มีบทบาทเช่นนี้แล้ว เพราะเราให้ เด็กเรียนรู้ผ่านตำรามากกว่า

ในการอบรม บ่มนิสัยให้เด็กเป็นคนดี คือการให้เด็กมีแบบฝึกหัดในการทำให้เด็กได้ ทำซ้ำจนเป็นนิสัยให้ได้ วิธีการสอนโดยใช้เหตุผลอาจจะไม่ได้ผลมากนักกับวัยรุ่น ในขณะที่ สิ่งแวดล้อมของวัยรุ่นมันใกล้ชิดตัวกับวัยรุ่นอย่างมาก และมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นอย่างมากด้วย ดังนั้น พ่อแม่จะต้องใกล้ชิด เป็นตัวแบบ และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กตั้งแต่เล็ก และฝึกฝนบ่อยๆ

Shaw , Silverman , Pearson (ปี ค.ศ. 1985) ได้เผยแพร่ผลงานของพวกเขา ว่า ความสามารถทางสมองที่จำเป็นต้องสร้างให้มีขึ้นในเด็ก ได้แก่ Spatial Recognition คือ การคิดแบบมีพื้นที่ มี Space ที่สามารถคาดคะเนได้ ทั้งทางด้านความกว้าง ความยาว แนวตั้ง แนวนอน ความลึกปริมาตร Spatial Temporal คือ ความคิดเรื่องมิติของเวลา มิติสัมพันธ์ ความสามารถทางด้านความคิด การมองเห็น ความคิดอย่างลึกซึ้งซึ่งจำเป็นอย่าง ยิ่งต่อการดำรงชีวิต ซึ่งสามารถฝึกได้โดยการใช้ เกมส์ เช่น หมากกรุก การต่อจิ๊กซอล์ ตัวต่อ รูปร่างต่าง ๆ Bardeen, Cooper & Schrieffer ได้ร่วมกันนิยามทฤษฎี Cooperative Phenomenon ขึ้นจากทฤษฎีนี้ทำให้นักวิทยาศาสตร์พบความสัมพันธ์ระหว่างการส่งสัญญาณ ในสมอง มีความสอดคล้องประสานทำงานร่วมกันได้ มี Symmetry ที่ลงตัว ถ้าหากมีการส่ง สัญญาณที่มีความเท่ากัน

ในงานวิจัยของกอร์ดอน ซอล พบว่ามี Symmetry ของดนตรีในดนตรีของ Mozart คีตกวีเอกของโลก ซึ่งมีความเชื่อกันมานานแล้วว่าดนตรีของโมซาร์ทมีอิทธิพลต่อ ความฉลาดของเด็ก งานวิจัยได้ผลสรุปว่า มีบทหนึ่งที่มี Symmetry of Music อย่างมี

ระเบียบมากที่สุด คือ Dual Piano Sonata in D Major ที่เมื่อไปทดลองเปิดในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กฟังแล้วทำให้คะแนนในกลุ่มมิติสัมพันธ์ของการทดลองเพิ่มขึ้นได้

งานวิจัยชิ้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ซึ่งถูกเผยแพร่ทาง www.starproject.mindinstitute.org พบว่าการใช้ดนตรีและเกมส์ทางคณิตศาสตร์ต่าง ๆ มีผลทำให้เด็กนักเรียนประถมศึกษาที่มีผลการเรียนคณิตศาสตร์ดีขึ้น ซึ่งการที่เด็กเข้าใจเรื่องจังหวะดนตรีนั้นส่งผลให้การพัฒนาทางมิติสัมพันธ์ดีขึ้น Donald Hebb ได้กล่าวว่า เซลล์สมองที่กระตุ้นพร้อม ๆ กันจะเกิดการเชื่อมต่อกันเป็นวงจรและทำงานร่วมกัน และวงจรเหล่านั้นจะทำหน้าที่บันทึกความจำ เมื่อเกิดการกระตุ้นที่เหมาะสมก็เกิดเป็นความสามารถทางการทำงานที่สอดคล้องกัน

Albert Einstein เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ชอบคิดจินตนาการสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา จึงทำให้เขาสามารถคิดค้นทฤษฎีวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ขึ้นมาได้ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมวลมนุษย์อย่างมากได้มีการพิสูจน์แล้วว่าสมองของไอส์ไตน์ในส่วน Parietal Lobe มีความโตกว่าสมองของ

มนุษย์โดยทั่วไปถึง 15 % ซึ่งสมองส่วนนี้ทำหน้าที่ในทางความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ (Visuo – Spatial Intelligence) ซึ่งในทางดนตรีนั้นองค์ประกอบทางด้านมิติสัมพันธ์ประกอบด้วยระดับเสียง (Pitch) จังหวะ (Rhythm) เสียงประสาน (Harmony) และรูปทรงดนตรี (Texture)

Schlaug ในนายแพทย์ที่อยู่ในมหาวิทยาลัย Haword มีความสนใจในการทำงานวิจัยดนตรี เขาค้นพบว่าการฝึกจดจำระดับเสียงของโน้ตดนตรี มีผลต่อการพัฒนาความสามารถของเซลล์กระจกเงาการที่ได้ยินเสียงดนตรีโดยผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานมาก่อนทำให้เกิดความเข้าใจได้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาดนตรี การเรียนรู้ดนตรีในเด็กจะซึมซับอย่างเป็นธรรมชาติ และพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นได้

ดนตรีเป็น Complex Sound คือ สามารถมีองค์ประกอบทั้ง Symmetry และ Emotional เสียงสูง เสียงต่ำ ทำนองเพลง เสียงประสานและรูปทรงดนตรี สีเส้นต่าง ๆ ล้วนส่งผลต่อความรู้สึกของมนุษย์ ดนตรีที่มีจังหวะต่าง ๆ ก็ส่งผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจด้วย และส่งผลต่อคลื่นต่าง ๆ ในสมอง เช่น Beta Alpha Theta และ Delta ด้วย กรณีที่เด็กได้รับการฝึกฝนทางดนตรีนั้น Corpus Callosum ซึ่งมีหน้าที่เชื่อมสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดความเชื่อมโยงความรู้ที่สมดุลเป็นเด็กที่เหตุผลและทักษะทางอารมณ์ที่ดี ดนตรียังช่วยทำให้เกิดความผ่อนคลายความเครียดซึ่งเป็นไปตามรูปแบบของเพลงที่ฟัง ซึ่งทางการแพทย์ได้ใช้ประโยชน์ในแง่ของดนตรีบำบัด ช่วยให้คนไข้รู้สึกดีขึ้น และอัตราการเต้นของหัวใจเป็นไปตามปรกติช่วยให้เกิดทักษะทางจังหวะในการช่วยทางกายภาพบำบัดได้

ดังนั้นเราจึงสนับสนุนการเรียนดนตรีในโรงเรียนระดับปฐมวัย โดยให้นักเรียนได้มีกิจกรรมทางดนตรีที่หลากหลาย เพื่อให้คุณค่าทางดนตรีได้ถูกปลูกฝังในชีวิตของเด็ก ดนตรีที่ดีจะช่วยในการฝึกสมาธิ ฝึกความสามารถทางการได้ยิน ช่วยให้การพัฒนาทางร่างกายเป็นไปอย่างสมบูรณ์ เกิดสุนทรีย์ภาพและจินตนาการ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของตนผ่านดนตรี

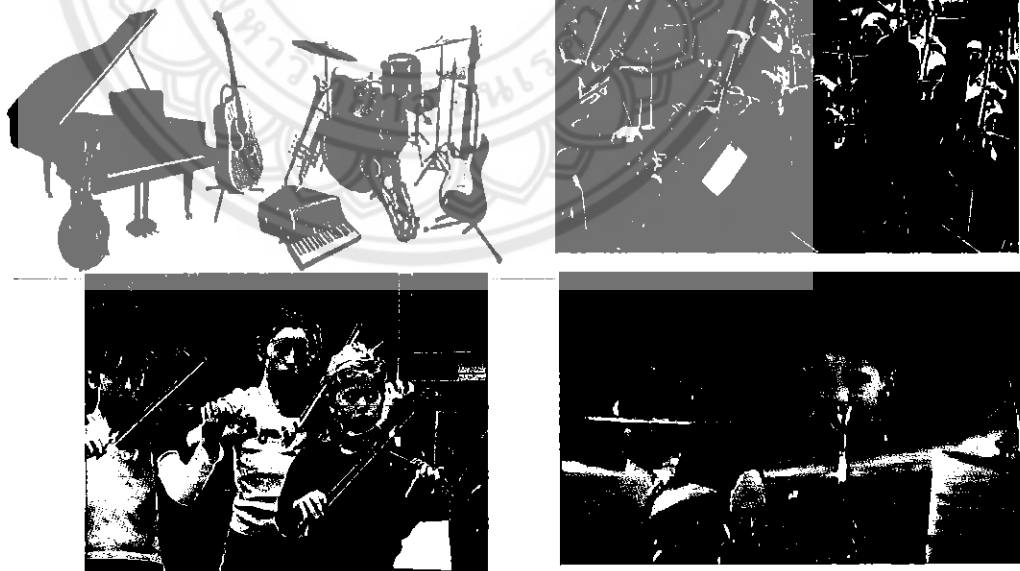
การอธิบายถึงคุณค่าดนตรีด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์หรือารแพทย์นั้น เพื่อเป็นการตอกย้ำความสำคัญด้วยภาษาที่จริงจังน่าเชื่อถือ และมุ่งมั่นให้เด็กได้รับการศึกษาดนตรีที่ดี และใช้ดนตรีนั้นพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ซึ่งถ้าเด็กมีความรัก ความถนัด และยึดมั่นจะเป็นนักดนตรีก็เป็นเพียงผลพลอยได้ แต่จุดประสงค์หลักของดนตรี คือ การพัฒนาของเด็กทุกคนตามศักยภาพ และการเรียนรู้ที่จะร่วมกันในสังคมด้วยความเข้าใจ

แหล่งที่มา

<https://sites.google.com/site/krusertmusic/1/dntrisuksapheuxsngserimkarphathnasakyphaphmnusy>

สืบค้นแหล่งข้อมูล (11/12/2559)

ภาพ เครื่องดนตรีสากล และการศึกษาดนตรีสากล

ภาพประกอบที่ 2-5

ภาพ เครื่องดนตรีสากล และการศึกษาดนตรีสากล

ที่มา : <https://www.linkedin.com/pulse/music-movies-should-free-liam-lorigan>

(11/12/2559)

2.2 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทางด้านจิตวิทยา

ความรู้ความเข้าใจในจากข้อด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสร้างแรงบันดาลใจต่อการการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ เช่น ปรัชญาชีวิต จิตวิทยา ศาสนา การเมือง ศิลปะแขนงอื่นๆ นอกเหนือทัศนศิลป์ เพลง ดนตรี วรรณกรรม ประเพณี วัฒนธรรม ภาพยนตร์ เศรษฐกิจ การศึกษา เพศสภาพจริยธรรม มโนธรรม ฯลฯ

จิตวิทยา มาจากคำในภาษาอังกฤษว่า (Psychology) ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษากรีก 2 คำ คือ Psyche หมายถึง จิตวิญญาณ (mind, soul) กับคำว่า (Logos) หมายถึง ศาสตร์ วิชา วิทยาการ (science, study) (กันยา สุวรรณแสง, 2542, หน้า 11)

จิตวิทยา หมายถึง วิชาว่าด้วยจิตวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่งว่าด้วยปรากฏการณ์พฤติกรรม และกระบวนการของจิต (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542, หน้า 312)

จิตวิทยาเป็นวิทยาศาสตร์ที่ว่าด้วยพฤติกรรมโดยเน้นพฤติกรรมทางจิตของบุคคลทั่วไป (ปราณี รามสูต, 2542, หน้า 2)

จิตวิทยา คือ การศึกษาพฤติกรรมกระบวนการทางจิตเชิงปรนัย เป็นศาสตร์ที่มีขอบเขตกว้างขวาง เป็นองค์ความรู้ทั้งเชิงศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ครอบคลุมทุกด้านเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ทั้งทางกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ ความคิดสติปัญญา จุดมุ่งหมายสำคัญของการศึกษาศาสตร์สายนี้คือ เพื่อที่จะเข้าใจ อธิบาย ทำนาย พัฒนาและควบคุมพฤติกรรมด้านต่าง ๆ (จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคนอื่น ๆ, 2550, หน้า 29)

จิตวิทยาเป็นวิชาที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ โดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ (เต็มศักดิ์ คทวนิช, 2546, หน้า 12)

จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาค้นคว้าเพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ความรู้ที่ได้จากแนวคิดทฤษฎี และการทดลองนำมาเสนอเพื่ออธิบายและควบคุมพฤติกรรมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ (สุปราณี สนธิรัตน์ และคณะ, 2537, หน้า 1)

จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม และกระบวนการทางจิตซึ่งหมายถึง ทั้งพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายใน โดยที่บุคคลอาจจะไม่รู้ตัวเลยก็ได้ (วิไลวรรณ ศรีสงคราม และคณะ, 2549, หน้า 2)

จิตวิทยา (psychology) คือ การศึกษาเรื่องของจิตใจ พฤติกรรมและสภาพแวดล้อมของคนและสัตว์โดยวิธีการทดลอง สังเกต สัมภาษณ์อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ มักเน้นการศึกษาแต่ละคนหรือกลุ่มเล็ก ๆ มากกว่า แบ่งเป็นแขนงต่าง เช่น จิตวิทยาการทดลอง (experimental psychology) เน้นวิธีการศึกษากระบวนการทางจิตใจและพฤติกรรมอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาอาชีพ จิตวิทยาคลินิก (วิทยาการ เชียงกุล, 2552, หน้า 191)

จิตวิทยา คือ

- (1) ศาสตร์สาขาหนึ่งที่ศึกษาพฤติกรรม การกระทำ หรือกระบวนการทางจิตใจ
- (2) ศาสตร์ที่ว่าด้วยพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทั้งหมดของชีวิต รวมถึงระบบของร่างกายที่เกี่ยวกับพฤติกรรม การทำงานของประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม พัฒนาการ ปัจจัยทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม กระบวนการทางปัญญาที่อยู่ในจิตสำนึกและจิตใต้สำนึกสุขภาพจิตและความผิดปกติทางจิต พลวัตของพฤติกรรม การสังเกต การทดสอบ และการทดลอง การประยุกต์ความรู้ทางจิตวิทยา เช่น การจ้างงาน การจัดการศึกษา เรื่องเกี่ยวกับจิตบำบัด และพฤติกรรมของผู้บริโภค

(ราชบัณฑิตยสถาน, 2550, หน้า 323-324)

จิตวิทยา เป็นวิชาที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิญญาณหรือจิตใจของสิ่งมีชีวิต (กระบวนการของจิต) สมอง หรือกระบวนการความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งครอบคลุมถึงอารมณ์ การนึกคิด รับรู้พฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ (สงกรานต์ ก่อธรรมนิเวศน์, 2552, หน้า 300)

จิตวิทยา คือ ศาสตร์แขนงหนึ่งซึ่งศึกษาถึงเรื่องราวของพฤติกรรมของมนุษย์ เนื้อหาวิชาของจิตวิทยานั้นผิดแผกแตกต่างกันไปตามแต่แขนงวิชาของจิตวิทยา จิตวิทยาบางแขนงเน้นศึกษาในเรื่องหนึ่ง ส่วนจิตวิทยาแขนงหนึ่งอาจเน้นไปศึกษาอีกเรื่องหนึ่งก็ได้ จิตวิทยาอาจหมายถึง วิชาการที่ศึกษาถึงกระบวนการของจิตใจ หรือศึกษาถึงกระบวนการของตัวตนหรือการกระทำก็ได้ จิตวิทยาแตกแยกออกไปเป็นหลายพวกหลายสกุล การจัดจำแนกสกุลจิตวิทยาอาจจะทำได้หลายทัศนะ แต่ละทัศนะก็มีหลักยึดในการจัดจำแนกแตกต่างกัน เช่น การจำแนกสกุลจิตวิทยาโดยถือเอาระบบและระเบียบวิธีการศึกษาเป็นเกณฑ์ การจำแนกสกุลจิตวิทยาโดยถือเอาลักษณะธรรมชาติของข้อมูลทางจิตวิทยาเป็นหลัก และการจำแนกสกุลจิตวิทยาโดยถือเอาอินทรีย์ที่มุ่งศึกษาเป็นเกณฑ์ (เดโซ สวานานนท์, 2520, หน้า 203)

จิตวิทยา เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมซึ่งสามารถวัดได้ด้วยหลักวิทยาศาสตร์ และการรวบรวมข้อมูลอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นระเบียบ ระบบ สมัยโบราณ จิตวิทยา หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับจิตเนื่องจากเห็นว่า จิตของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกันและต่างไปจากสัตว์หรือชีวิตอื่นๆ ต่อมาภายหลังจากการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะความรู้ทางสรีรวิทยา แนวการศึกษาทางจิตวิทยาจึงเปลี่ยนมาที่การกระทำของบุคคล และธรรมชาติของมนุษย์ (ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538, หน้า 24)

สรุปความหมายของจิตวิทยา คือ วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือกิริยาอาการของมนุษย์รวมถึงความพยายามที่จะศึกษาว่ามีอะไรบ้างหรือตัวแปรใดบ้างในสถานการณ์ใดที่เกี่ยวข้องกับการทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะทำให้สามารถคาดคะเน หรือพยากรณ์ได้โดยใช้แนวทางหรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์ขอบข่ายของจิตวิทยา โดย(เต็มศักดิ์ คทวณิช)

จิตวิทยาแตกแขนงออกไปเป็นหลายสาขา โดยจะเน้นศึกษาพฤติกรรมในแง่มุมที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของแต่ละสาขา ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นสาขาต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้ (เต็มศักดิ์ คทวณิช), 2546, หน้า 15-16)

1. จิตวิทยาทั่วไป (general or pure psychology) เป็นจิตวิทยาที่มุ่งศึกษาถึงกฎเกณฑ์ ทฤษฎีพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมโดยทั่วไปของมนุษย์
2. จิตวิทยาทดลอง (experimental psychology) เป็นจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตในแต่ละด้าน เช่น การเรียนรู้ การจำ การลืม โดยใช้การทดลองเป็นหลักสำคัญในการศึกษาและนำผลที่ได้จากการทดลองไปสร้างเป็นทฤษฎีและกฎเกณฑ์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิชาแขนงต่าง ๆ
3. จิตวิทยาเชิงสรีรวิทยา (physiological psychology) เป็นจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์อันเป็นพื้นฐานของการเกิดพฤติกรรมโดยเน้นเกี่ยวกับโครงสร้างหน้าที่การทำงานของอวัยวะต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมโดยเฉพาะ
4. จิตวิทยาพัฒนาการ (developmental psychology หรือ genetic psychology) เป็นจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่เริ่มต้นการปฏิสนธิ การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ในระยะต่าง ๆ ตลอดจนอิทธิพลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาสมาชิกใหม่ตั้งแต่แรกเกิดเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป
5. จิตวิทยาสังคม (social psychology) เป็นจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทความสัมพันธ์และพฤติกรรมของบุคคลในสังคม งานของนักจิตวิทยาสังคมส่วนใหญ่จึงเป็นการศึกษา สำนวณจิตมหาชน การเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ตลอดจนค่านิยมของแต่ละเชื้อชาติและวัฒนธรรมเพื่อสรุปเป็นกฎเกณฑ์และทฤษฎีสำหรับอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ในแต่ละสังคม
6. จิตวิทยาการศึกษา (education psychology) เป็นจิตวิทยาที่นำเอากฎเกณฑ์และทฤษฎีทางจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา เพื่อพัฒนาวิธีการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ตรงตามปรัชญาการศึกษา
7. จิตวิทยาคลินิก (clinical psychology) เป็นจิตวิทยาที่ศึกษาถึงสาเหตุความผิดปกติทางด้านพฤติกรรมของบุคคล เพื่อหาทางบำบัดรักษาบุคคลที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์

พฤติกรรม และมีอาการป่วยทางจิตใจ รวมทั้งหาวิธีป้องกันแก้ไข ตลอดจนส่งเสริมให้คนมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น

8. จิตวิทยาให้คำปรึกษา (counseling psychology) เป็นจิตวิทยาที่ศึกษาถึงเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้บุคคลที่กำลังประสบปัญหาได้เข้าใจและเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

9. จิตวิทยาอุตสาหกรรม (industrial psychology) เป็นจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของบุคคลในโรงงานอุตสาหกรรมในแง่ของประสิทธิภาพในการทำงาน วิธีการสร้างขวัญและแรงจูงใจในการทำงาน การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน ตลอดจนวิธีการประเมินผล การทำงานของบุคคลในสถานประกอบการทั้งหลาย ทั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อค้นหากระบวนการ และวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน

10. จิตวิทยาเปรียบเทียบ (comparative psychology) เป็นการศึกษาเรื่องความเหมือนและความแตกต่างเกี่ยวกับพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ขอบข่ายของจิตวิทยา โดย (วิทยากร เชียงกุล)

ดนตรีจิตวิทยามนุษย์นิยม (Psychology and Humanism) แยกตัวออกเป็นสาขาที่ 1 คือ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับมนุษย์ Music Humanism Relation แต่มีได้ลึกลงในวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ประยุกต์เพื่อพัฒนาส่วนของวิชาทั้งสองดังกล่าว ให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่าง จิตดนตรีกับมนุษย์ ตลอดจนนำมาใช้ต่อการดำรงชีวิต

ดนตรี คืออะไร คือสิ่งที่ทำให้มนุษย์เกิดความต้องการ need เกิดความรู้สึกรู้สึก (filling) และมีอารมณ์ (emotional) ที่กล่าวมาเป็นองค์ประกอบของญาณวิทยา Epistemology ปราบกฏปัญญาชั้นในขณะเวลานั้น แล้วเกิดกระบวนการไตร่ตรองเป็นองค์สาขาหนึ่งของปรัชญา วิทยา Philosophy ทางความคิด-คิดเป็นขบวนการ “ความรู้” ด้วยอารมณ์ร่วมอย่างชนิดได้หน้าลิ้มหลัง

แหล่งข้อมูล : <https://www.gotoknow.org/posts/550990>

สืบค้นแหล่งข้อมูล (11/12/2559)

ภาพประกอบที่ 6

ภาพ พัฒนาการทางสติปัญญา

ที่: <http://nipaporn6672.blogspot.com/>

(11/12/2559)

ดนตรี

ดนตรีเป็นสิ่งที่ทำให้จิตเบิกบานรำเริงจำใส ฅน ที่ใดมีเสียงดนตรี ที่นั่นเต็มไปด้วย
ไมตรีจิตมิตรภาพ ปราศจากความสับสนวุ่นวาย มนุษย์เรามีความเฉลียวฉลาดลึกล้ำอยู่มากล้น
สามารถประดิษฐ์เสียงต่างๆ อันได้แก่เสียงสูงเสียงต่ำที่เกิดจากธรรมชาติทั้งหลาย ให้เป็น
เสียงดนตรี โดยนำมาเรียบเรียงด้วยความประณีตบรรจง เกิดเป็นเสียงเพลงอันไพเราะมี
อิทธิพลต่ออารมณ์ของมนุษย์เราเป็นอย่างมาก ดนตรีมีบทบาทอันสำคัญต่อวงสังคมของ
มนุษย์โยทั่วไป แม้แต่่นักการเมืองนักการทหารก็ใช้เพลงเป็นเครื่องปลุกปลอบหรือเร้าใจให้
ประชาชนเกิดความรักชาติบ้านเกิดเมืองนอนของตน มนุษย์เรามีสัญชาติญาณในการดนตรีอยู่
แล้วทุกคน แม้แต่ทารกก็ยังพอใจและชอบเสียงเพลง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเพลงเห่กล่อม(Cradle
Songs) นั้น มีด้วยกันทุกชาติทุกภาษา ไม่ว่าจะประเทศที่เจริญแล้วหรือยังไม่เจริญ มนุษย์กับ
ดนตรีเป็นของคู่กัน โลกเจริญก้าวหน้าในวิทยาการต่างๆมากเพียงใด ดนตรีก็เป็นสิ่งที่มนุษย์
ต้องการ และจำเป็นสำหรับมนุษย์มากขึ้นเพียงนั้น ใครก็ตามเมื่อฟังเสียงดนตรีแล้ว จะได้รับ
ความรื่นเริงบันเทิงใจเหมือนกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะชาติใดภาษาใด ดนตรีไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ
ดังนั้นเพลงของชาติใดๆ ก็ตาม ถือเป็นมรดกของโลก ยิ่งทุกวันนี้การสื่อสารคมนาคมติดต่อกัน
สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น การดนตรีจึงขยายขอบเขตออกไปอย่างกว้างขวางทั่วโลก มีการ
แลกเปลี่ยนกันไปเรื่อยๆ จึงกล่าวได้ว่า “ ดนตรีคือภาษาสากลของมนุษย์ชาติ ”

ดนตรีเกิดขึ้นมาในโลกพร้อมๆกับมนุษย์เรานั้นเอง ในยุคแรกๆ มนุษย์เรายังอาศัย
อยู่ในป่าดง ในถ้ำแม่ในโพรงไม้ ก็รู้จักการร้องรำทำเพลงตามธรรมชาติ เช่นรู้จักปรบมือ เคาะ

หิน เคาะไม้ เป่าเขา ผีวปาก เป็นต้น พร้อมกันนั้นก็มีการเปล่งเสียงร้องออกมาตามเรื่องการร้องรำทำเพลงของมนุษย์ในยุคนั้น ก็ทำไปเพื่ออ้อนวอนพระเจ้าให้ช่วยตนให้พ้นภัย บันดาลความสุขความอุดมสมบูรณ์ต่างๆ ให้แก่ตน หรือเพื่อเป็นการบูชา แสดงความขอบคุณ พระเจ้าที่ได้บันดาล ให้ตนมีความสุขความสบาย

โลกได้ผ่านมาหลายยุคหลายสมัย ดนตรีก็ได้วิวัฒนาการไปตามความเจริญและความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ เครื่องดนตรีในสมัยเริ่มแรก ที่เคยใช้ก็ได้วิวัฒนาการมาเป็นชั้นๆ กลายเป็นเครื่องดนตรีที่เราเห็นกันอยู่ทุกวันนี้ เพลงที่เคยร้องอ้อนวอนพระเจ้า ก็กลายมาเป็น เพลงสวดทางศาสนา และเพลงร้องโดยทั่วไป เป็นต้น

ในระยะแรกๆ นั้น ดนตรีก็มีอยู่เพียงเสียงเดี่ยวหรือแนวเดี่ยวเท่านั้นเรียกว่า Melody ไม่มีการประสานเสียง เวลาผ่านไปหลายศตวรรษจนกระทั่งถึงศตวรรษที่ 12 มนุษย์เราจึงเริ่มรู้จักใช้เสียงต่าง ๆ มาประสานกันอย่างง่าย ๆ เกิดเป็นดนตรีหลายเสียงขึ้นมา

นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา นักปราชญ์ทางดนตรี ได้แบ่งดนตรีออกเป็นยุคต่างๆ ดังนี้

1.(Polyphonic Period) (ค.ศ.1200-1650) ยุคนี้นับเป็นยุคแรก และได้วิวัฒนาการมาเรื่อยๆ จนมีแบบฉบับและหลักวิชาการดนตรีขึ้น มีวงดนตรีอาชีพ ตามโบสถ์ตามบ้านเจ้านายและมีโรงเรียนสอนดนตรีเกิดขึ้น

2.(Baroque Period) (ค.ศ.1650-1750) ยุคนี้วิชาดนตรีได้เป็นปรีกแผ่น มีแบบแผน มีความเจริญทางด้านนาฏดุริยางค์ (Dramatic Music) มีมากขึ้น มีโรงเรียนสอนเกี่ยวกับอุปรากร (Opera) เกิดขึ้น มีนักดนตรีเอกของโลก 2 ท่านเป็นผู้นำในยุคนี้คือ J.S.Bach และ G.F.Handel

3.(Classical Period) (ค.ศ.1750-1820) ยุคนี้เป็นยุคที่ดนตรีเริ่มเข้าสู่ยุคใหม่ มีความรุ่งเรืองมากขึ้น มีนักดนตรีเอกของโลก 3 ท่าน เป็นผู้นำในยุคนี้คือ Hydn, Gluck และ Mozart

4.(Romantic Period) (ค.ศ.1820-1900) ยุคนี้มีการใช้เสียงดนตรีที่เน้นถึงอารมณ์อย่างเด่นชัด มี Beethoven เป็นผู้นำแห่งยุค และยังมีนักดนตรีเอกของโลกคนอื่น ๆ อีก เช่น Schubert, Mendelssohn, Chopin, Paganini, Liszt, Brahms และ Wagner เป็นต้น ยุคนี้เป็นยุคที่ดนตรีเจริญถึงขีดสุด นับเป็น “ยุคทองของดนตรี”

5.(Modern Period) (ค.ศ.1900 – ปัจจุบัน) ยุคนี้เป็นยุคที่ดนตรีเปลี่ยนแปลงไปมาก ดนตรีประเภทแจ๊ส (Jazz) กลับมามีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ ดนตรียุคใหม่นิยมใช้ไฟฟ้าเข้าช่วยมีหลายชนิดเช่น กีตาร์ไฟฟ้า อีเล็กโทน เป็นต้น

ดนตรีเป็นศาสตร์แขนงใหญ่ มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าศาสตร์แขนงอื่น สมควรที่จะจัดเข้า หลักสูตรให้เรียนกันตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา การเรียนดนตรีภาคทฤษฎีนั้น เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน แต่การเรียนปฏิบัติให้ได้ผลดีนั้น เรียนได้เฉพาะบางคนหากจะมุ่ง ให้เด็กเรียนดนตรีภาคปฏิบัติ เฉพาะผู้ที่มีความถนัดเท่านั้น เช่นการตั้งวงดนตรีของโรงเรียน ต่างๆยังไม่เพียงพอ เด็กอื่น ๆ ที่ไม่สามารถเรียนดนตรีภาคปฏิบัติได้ ก็ควรจะเรียนดนตรี ภาคทฤษฎี ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจดนตรี เพราะผู้ที่ไม่มีความเข้าใจดนตรีจะไม่มีโอกาสฟังเพลง หรือฟังดนตรีให้เกิดความซาบซึ้งได้เลย ชีวิตคนเรากลุกคลี อยู่กับเสียงเพลง เสียงดนตรี ตลอดจนศิลปะในด้านการแสดงต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยดนตรีประกอบอยู่ตลอดเวลา ศาสตร์แขนง นี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน เมื่อทุกคนยอมรับว่าดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ก็คงจะ ได้พยายามศึกษาวิชาดนตรีนั้นพื้นฐานจากท่านผู้รู้และจากตำรับตำราซึ่งพอจะหาได้ไม่ยากนัก หากจะแสวงหาหรืออย่างน้อยหนังสือเล่มนี้ก็คงจะช่วยให้บ้างถ้าทุกคนมีความรู้มีความเข้าใจ ดนตรีอย่างถูกต้องแล้ว การฟังเพลงทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นเพลงประจำชาติ เพลงสากลหรือ เพลงของชาติใดก็ตาม ย่อมจะวิจารณ์ด้วยเหตุผล หนังสือดนตรีศึกษา (สุดใจ ทศพร)

2.3 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทางด้านประเพณีวัฒนธรรม

ความรู้ความเข้าใจในจากข้อด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสร้างแรงบันดาลใจต่อการการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เช่น ปรัชญาชีวิต จิตวิทยา ศาสนา การเมือง ศิลปะแขนงอื่นๆ นอกเหนือทัศนศิลป์ เพลง ดนตรี วรรณกรรม ประเพณี วัฒนธรรม ภาพยนตร์ เศรษฐกิจ การศึกษา เพศสภาพจริยธรรม มโนธรรม ฯลฯ

ข้อมูลทางด้านประเพณีวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวข้องกัน มีดังนี้

พระราชพิธีในส่วนของพระมหากษัตริย์

ความเชื่อทางศาสนา กับการสร้างสรรค์งานดนตรี

งานดนตรีกับวิถีการดำ เนินชีวิต

เทคโนโลยีสร้างสรรค์งานดนตรีดนตรีกับวัฒนธรรม

กิจกรรมในส่วนของประชาชน

ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตมนุษย์ มนุษย์รู้จักนำดนตรีมาใช้ประโยชน์ตั้งแต่ยุค ก่อนประวัติศาสตร์ หลังจากที่มนุษย์รู้จักการจดบันทึกข้อมูล จึงทำให้คนรุ่นหลังได้ทราบประวัติ ความเป็นมาของดนตรี การศึกษาประวัติศาสตร์ดนตรี ทำให้เราเข้าใจมนุษย์ด้วยกันมากขึ้น เข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และเข้าใจการสืบทอดทางวัฒนธรรมดนตรี

อิทธิพลดนตรีตะวันตกที่มีต่อดนตรีไทยนั้น จะเห็นได้จากหลักฐานต่างๆ เช่นบอก เล่า จดหมายเหตุต่างๆ วรรณกรรมต่างๆ บันทึกต่างๆ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

การกำเนิดของเครื่องดนตรีเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยโบราณ โดยมนุษย์รู้จักการสร้างเครื่องดนตรีง่าย ๆ จากธรรมชาติรอบข้างคือ เริ่มจากการปรบมือผิวปาก เคาะหิน หรือนำกิ่งไม้มาตีกัน ซึ่งต่อมาได้มีการสร้างเครื่องดนตรีที่มีรูป ทรงลักษณะต่างๆ ที่แตกต่างกันไปในแต่ละชนชาติ โดยมีการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม และลักษณะเครื่องดนตรีของชนชาติ ต่างๆ โดยเฉพาะเครื่องดนตรีสากลที่เป็นเครื่องดนตรีของชาวตะวันตกที่นำมาเล่นกัน แพร่หลายในปัจจุบัน สำหรับการกำเนิดของดนตรีตะวันตกนั้นมาจากเครื่องดนตรีของชนชาติ กรีกโบราณที่ สร้างเครื่องดนตรีขึ้นมา 3 ชนิดคือ โลรา คีธารา และ ออโรส จนต่อมามีการพัฒนาสร้างเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ ทั้งประเภทเครื่องสายเครื่องเป่า เครื่องทองเหลือง เครื่องตี และเครื่องดีดหรือเครื่องเคาะ เช่น ไวโอลิน ฟลูต ทรัมเป็ต กลองชุด กีตาร์ ฯลฯโดยพบเครื่องดนตรีสากลได้ในวงดนตรีสากลประเภทต่างๆ ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน

อิทธิพลของดนตรีตะวันตกนั้น ส่งผลต่อดนตรีของไทยเราเป็นอย่างมาก ทั้งยังมีอิทธิพลโดยตรงต่อสังคม ประเทศชาติ อีกด้วย ทำให้เกิดบทเพลง ประเภทเพลงเกียรตินิยมขึ้นมา เช่น เพลงชาติไทย และ เพลงสรรเสริญพระบารมี กว่าจะมาเป็นเพลงชาติไทยและเพลงสรรเสริญพระบารมีในปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งเนื้อร้องและทำนองแล้วมาหลายครั้ง เห็นได้ว่าอิทธิพลดนตรีตะวันตก มีความสำคัญต่อ ดนตรีไทย สังคมไทย พิธีกรรม ราชพิธี ต่างๆ เป็นอย่างมาก เห็นได้ชัดเจนจากเพลงชาติไทยเพราะเรารับเอาวัฒนธรรมดนตรีของชาติตะวันตกมาปรับเปลี่ยน ดัดแปลงเข้ากับวัฒนธรรมดนตรีของไทยเราเอง จนเกิดมาเป็นเพลงชาติไทยที่เราร้องกันอยู่ถึงปัจจุบันนี้

แหล่งที่มาของข้อมูล

<http://www.fiestadelamusica.co/tag/%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B4%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B8%94%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%95%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%81/>

สืบค้นแหล่งข้อมูล (11/12/2559)

ดนตรีเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยใช้เสียงเป็นสื่อในการถ่ายทอดออกมา เป็น ลีลา ทำนอง อารมณ์ของเพลงดำเนินไปตามจินตนาการของนักประพันธ์เพลง ดนตรีนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในการปรุงแต่งชีวิตให้มีความสุข ผ่อนคลายความโศกเศร้า เป็นสื่อเสริมแต่งให้กิจกรรมทางประเพณีและพิธีกรรมที่มนุษย์ประกอบขึ้นนั้นเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในสังคมและวัฒนธรรมไทย ดนตรีไทยเป็นงานศิลปะที่บ่งบอกให้รู้ถึงความเป็นชาติ คุณค่าของดนตรีไทยพิจารณาได้จากบทเพลงที่นักประพันธ์เพลงประพันธ์ขึ้น มีท่วงทำนองตามโครงสร้างของระบบ

เสียง มีเนื้อร้องที่แต่งด้วยร้อยกรองอย่างสละสลวย มีนักดนตรีทำหน้าที่ถ่ายทอดบทเพลงโดยใช้ระเบียบวิธีบรรเลงเครื่องดนตรีซึ่งมีลักษณะหลากหลาย มีวิธีการขับร้องที่กลมกลืนกันและมีเครื่องดนตรีซึ่งมีรูปแบบเฉพาะสวยงามได้สัดส่วน

ดนตรีไทยมีความสำคัญและมีความหมายต่อบุคคลในการพัฒนาคุณภาพจิตใจ เป็นสื่อกลางของกิจกรรมทางประเพณี ศาสนาศิลปะการแสดง และเป็นสื่อทางสังคมที่ช่วยให้เกิดการรวมกลุ่มของคนในชาติสร้างพลังทางสังคมรวมทั้งมีความเกี่ยวข้องกับสถาบันต่างๆของประเทศด้วย เช่น สถาบันทางการเมือง การปกครอง การทหาร เป็นต้น

ดนตรีไทย เป็นภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของคนไทยที่ได้สร้างสรรค์ทั้งรูปแบบของบทเพลง เครื่องดนตรี วิธีบรรเลง วิธีขับร้อง และการนำมาใช้ในโอกาสต่างๆอย่างเหมาะสม นอกจากดนตรีไทยจะมีความสำคัญในด้านการปรุงแต่งอารมณ์ ความรู้สึก การประกอบกิจกรรมตามความเชื่อและพิธีกรรม โดยการเข้าไปปรุงแต่งให้งานหรือพิธีกรรมนั้นเกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้ว ดนตรีไทยยังมีคุณค่าต่อพัฒนาการของร่างกายและจิตใจด้วย

ในพื้นที่หลายจังหวัดทางภาคกลาง วงปี่พาทย์แบบต่างๆเป็นเครื่องประกอบพิธีกรรม มิววงเครื่องสาย วงมโหรีเป็นเครื่องบันเทิงใจ ภาคเหนือมีวงดนตรีพื้นบ้านล้านนา ภาคอีสานมีวงดนตรีพื้นบ้านอีสานหลายลักษณะและภาคใต้มีวงดนตรีพื้นบ้านทำหน้าที่บรรเลงในงานพิธีกรรม และประกอบการแสดง ซึ่งลักษณะเช่นนี้ มีส่วนทำให้คนไทยเกิดความรู้สึกรักมรดกวัฒนธรรมดนตรีเกิด ความตระหนักรู้ และเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทยร่วมกัน

แหล่งที่มาของข้อมูล

<http://krutri.samroiwit.ac.th/studentwrok/%E0%B8%84%E0%B8%B8%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%94%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2.html>

สืบค้นแหล่งข้อมูล (11/12/2559)

ภาพประกอบที่ 7-11ภาพ ดนตรี ในประวัติศาสตร์
 ภาพทรงพระราชนิพนธ์เพลงโดยทรงเครื่องดนตรีสากล
 แหล่งที่มา : <http://www.softbizplus.com/our-king/657-king-musical>
 (11/12/2559)

ภาพทรงพระราชนิพนธ์เพลงโดยทรงเครื่องดนตรีสากล

แหล่งที่มา : <http://www.softbizplus.com/our-king/657-king-musical>
 (11/12/2559)

ส่วนในทรศนะของผู้สร้างสรรค์มีความเห็นสอดคล้องคล้อยตาม ในข้อความเนื้อหาที่อ้างอิงกล่าวมานั้น เพราะเห็นว่ามีสาระเป็นประเด็นที่น่าสนใจและมีประโยชน์ดังนี้

ประการแรก: เป็นการนำข้อมูลทางด้านศิลปกรรมและข้อมูลความรู้ทั่วไปในการดำเนินชีวิตมาต่อยอดแนวคิดและพัฒนาฝีมือ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้

ประการที่สอง: มีพัฒนาการทางด้านความคิด และความกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้น และสามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์ได้จริง

เป็นเนื้อหา แนวคิด และความบันเทิง สำหรับนำมาวิเคราะห์ประกอบการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

อย่างไรก็ตามกล่าวโดยสรุปแล้ว การศึกษาว่าข้อมูลดังกล่าวมานั้น ประกอบด้วย การศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลทางด้านศิลปกรรม การศึกษาค้นคว้าเอกสารและข้อมูลทางด้านวิทยาการด้านอื่นๆ ได้แก่ ข้อมูลทางด้านวิทยาการวิทยาศาสตร์ จิตวิทยา และวิถีชีวิต มีสาระสำคัญ

สรุปการค้นคว้าข้อมูลที่นำมาเป็นแนวทางและรูปแบบ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ผู้สร้างสรรค์ เชื่อว่าจากข้อมูลดังกล่าวนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางกำหนดกรอบรูปแบบ เนื้อหา แนวคิดพื้นฐาน และกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์เรื่อง “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปร่างของเครื่องดนตรี” (The impression through the tunes from the shape of the Instruments.) ชุดนี้ ซึ่งเป็นกระบวนการการวิจัยแบบสร้างสรรค์ (Creative research) และที่สำคัญมีคุณลักษณะการวิจัยเชิงแบบคุณภาพ (Qualitative research) บูรณาการประยุกต์ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์อย่างมีเอกภาพต่อไป

จากข้อมูลและเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานได้รับรู้ถึงประเภทของการสร้างสรรค์งานศิลปะ ว่าศิลปะนี้ จัดอยู่ในประเภทของความงามและความรู้สึก: Formalism , Intrumaltallism จึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา กลวิธีที่เราได้นำเสนอผลงานนั้น : เป็นผลงานภาพพิมพ์ (Pin making) เทคนิค Woodcut ผสมกับเทคนิค Paperbox และ Silkscreen ที่ใช้การตัดทอนของวัตถุ รูปร่าง ในองค์ประกอบของงาน จะใช้พื้นที่ว่างในการวางจังหวะของ from รูปร่างให้เกิดมิติมุมมอง ใช้เส้นและสีแสดงความรู้สึก ความเคลื่อนไหว ของงาน

ระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน ประมาณ : 1 เดือน การที่เราได้สร้างผลงาน ขึ้นมานั้น แนวความคิดต่างๆก็ได้มาจากเหตุผล ข้างต้นที่กล่าวมาทั้งหมด เพราะผลงานแสดงที่ สื่อออกมาแก่ผู้พบเห็นได้แสดงถึง ความชอบอันเป็นตัวเรา เช่นการชอบ และรักในเสียงดนตรี ประทับใจในรูปทรงเครื่องดนตรี และสะท้อนถึง สังคม มนุษย์ ที่ต้องใช้เพลงในการผ่อนคลาย ความตึงเครียด ตลอดเวลา ซึ่งผลงานที่เราสร้างนั้น เป็นการแสดงถึงเอกลักษณ์ เฉพาะตน ที่แสดงถึงคุณค่าทางความงามของศิลปะ และมีสุนทรียภาพที่แสดงออกถึง ความรู้สึก ที่อยู่ ภายใต้อัจฉริยะ และต้องการสะท้อนความคิด ที่มุ่งให้ผู้คนในสังคม และผู้ที่สนใจได้รับรู้ถึง ความรู้สึกที่เรามี ดังนั้นผู้คนที่พบเห็นก็สามารถ คิดจินตนาการต่อไปได้อีกด้วย

ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ประเภท ภาพพิมพ์ลักษณะกึ่งนามธรรม เพื่อแสดงออกถึงความความสุข ความผ่อนคลาย อารมณ์ และสะท้อนถึงความเป็นเอกลักษณ์ของความบันเทิงใจ ทัศนนะแนวความคิดที่ว่าศิลปะ เป็นภาษาแห่งความคิด และศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม(formalism)ที่มีเอกลักษณ์และ สุนทรียภาพการแสดงออกเฉพาะตน

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุด ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของ เครื่องดนตรี มีจุดมุ่งหมาย เพื่อนำเสนอในมุมมองของ เครื่องดนตรีชนิดต่างๆนั้นที่ประสาน เสียงเข้าด้วยกันเป็นทำนอง จนเกิดเป็นบทเพลงที่เรียงร้อยเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ ซึ่งเราจะ สามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่า เครื่องดนตรีประเภทต่างๆ และ เสียงเพลงอยู่คู่กับมนุษย์เรามา ซ้ำนาน ไม่ว่าเราจะมีสุข หรือ ในขณะที่มีทุกข์ เสียงเพลงก็สามารถ ทำให้เรา รู้สึกผ่อนคลาย และ มีความปลุกเร้า ให้มนุษย์เรามีกำลังแรงใจ และ ความหวังขึ้นมาได้ด้วยเสียงเพลงที่เกิดจาก เครื่องดนตรีต่างชนิดกันนั่นเอง และด้วยเหตุผลนี้เองจึงเกิดความรู้สึกที่ต่างกันอย่างออกไปใน ท่วงทำนองของอารมณ์ จึงทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจในการคิด และสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะ โดยใช้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา ในรูปแบบของผลงานที่นำเสนอ ด้วย กลวิธี ภาพพิมพ์ ที่ประกอบไปด้วย กลวิธีแม่พิมพ์แกะไม้ แม่พิมพ์กระดาษ และ แม่พิมพ์ ตะแกรงไหม

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้นั้นเป็นกระบวนการทางด้านวิชาการ ประกอบด้วย การนำไปใช้ฝึกทักษะ ฝีมือ และประสบการณ์ด้านการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จึงมีความ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการ ค้นคว้า หาข้อมูล และมีการจดบันทึก เพื่อเป็นแนวทางในการ ปฏิบัติตามแบบแผนขั้นตอนตามข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้า เพื่อจะได้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ได้ หรือไม่นั้น ขั้นตอนข้อมูลต่างๆก็จะสามารถเป็นแนวทางให้เรา นำแนวทางความรู้ไปใช้ พัฒนาการทางด้านการสร้างสรรค์ผลงานได้ต่อไปในภายภาคหน้า

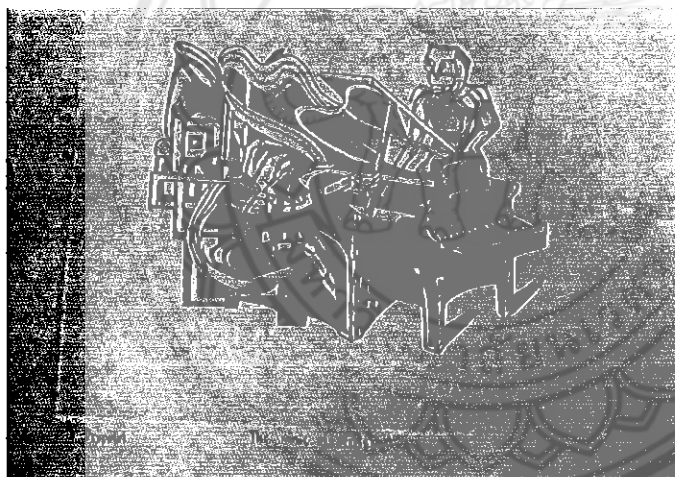
โดยผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการของการสร้างสรรค์ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล
2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง (sketch)
3. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์
4. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

กระบวนการสร้างสรรค์งานก่อนศิลปะนิพนธ์

ก่อนที่จะมาเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการทดลองสร้างสรรค์ ค้นคว้าหากลวิธีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเน้นให้กลวิธีสามารถตอบรับกับแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งในช่วงแรกมีความไม่ชัดเจนในเรื่องของกลวิธี การทำงาน กระบวนการคิด ในการทำงานมีปัญหาที่เกิดจากความไม่ชัดเจนของแนวความคิดและกลวิธีในการสร้างสรรค์และการพัฒนาชิ้นงานในขั้นต่อไป ซึ่งเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ต้องคอยจัดการและแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ในการศึกษาดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งออกเป็นช่วงเวลาดังต่อไปนี้ คือ การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

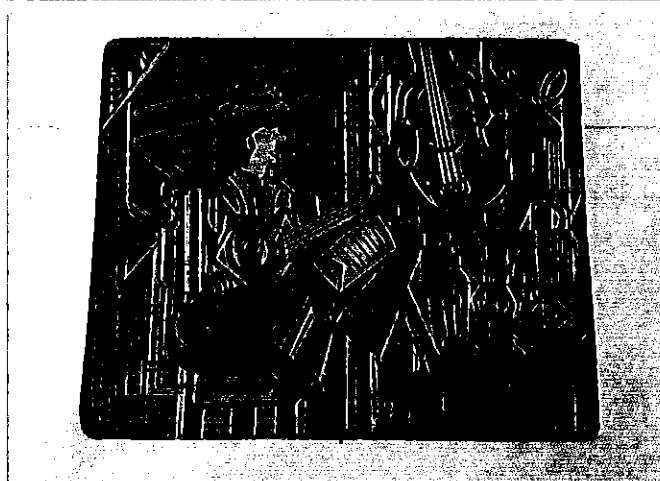
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ชื่อผลงาน: The music of
derelgwent

กลวิธี : Drypoint

ขนาด 80x60 cm.

ชื่อผลงาน: Instrumental mood
music

กลวิธี กัดกรดโลหะ: Etching

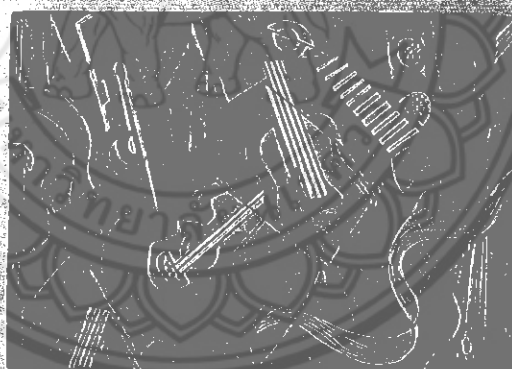
ขนาด 60x40 cm.

ชื่อผลงาน: Guitar

กลวิธี กัดกรดโลหะ: Aquartint

ขนาด 80 x 60 cm.

ชื่อผลงาน: Pitch and ti

กลวิธีกัดกรดโลหะ: Aquartint/ Hardground

ขนาด 100x80 cm.

ชื่อผลงาน: The rhythm of the music

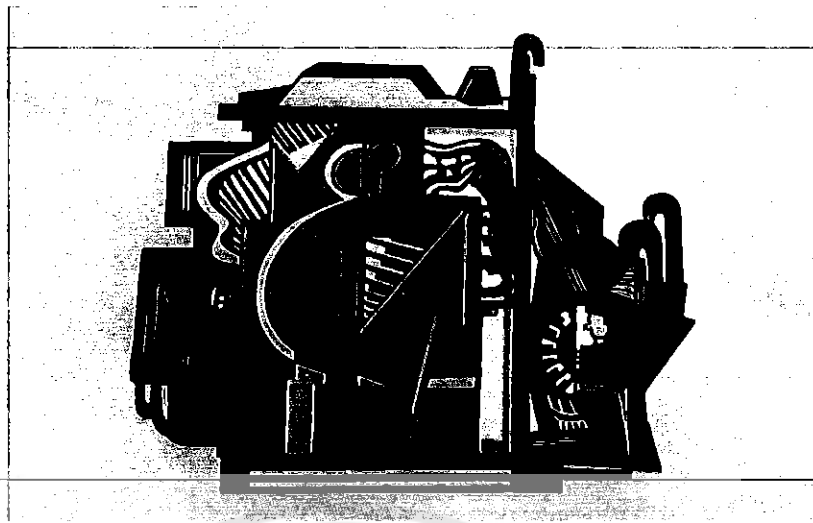
กลวิธี กัดกรด: Aquartint / Hardground ขนาด 150 x 100cm.

ชื่อผลงาน : ดนตรีในชีวิตประจำวัน

กลวิธี: ภาพพิมพ์สี แกะไม้ ผสมกลวิธี แม่พิมพ์กระดาษ: Woodcut/Paper bock

ขนาด 150x80 cm.

ชื่อผลงาน : การขับเคลื่อนความบันเทิงอารมณ์

กลวิธี ภาพพิมพ์สี แกะไม้ ผสมกลวิธีตะแกรงไหม: Woodcut / Silk Screen

ขนาด 150x100 cm.

ชื่อผลงาน : บรรเลงอารมณ์

กลวิธี ภาพพิมพ์สี แกะไม้ ผสมกลวิธีตะแกรงไหม และแม่พิมพ์กระดาษ: Woodcut / Silk Screen /

Paper bock ขนาด 150x100 cm.

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล

กล่าวโดยสรุปคือผู้สร้างสรรค์ใช้สีในการสร้างรูปทรงกับพื้นที่ว่าง และน้ำหนักเพื่อสร้างความประสานกลมกลืนสร้างมิติใกล้ไกลให้แก่ภาพผลงาน

1.2 พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้พื้นผิวลักษณะเลียนแบบธรรมชาติได้แก่ แสงธรรมชาติ สร้างขึ้นเพื่อสร้างมิติให้แก่ภาพผลงาน

1.3 ที่ว่าง ผู้สร้างสรรค์ใช้ที่ว่างแบบ 2 มิติ ที่มีความกว้างความยาว โดยใช้น้ำหนักอ่อนแก่ของสีและความคมชัดของเส้นรูปทรง ทำให้เกิดระยะหน้า-หลัง ดูแล้วมีความรู้สึกเหมือนอากาศไหลผ่าน รูปทรงภายในภาพทำให้ภาพดูไม่อึดอัด

1.4 เส้นและทิศทาง ผู้สรรค์ใช้เส้นโครงสร้างที่เกิดจากทัศนธาตุเป็นเส้นตั้งที่มีทิศทางในแนวตั้ง แสดงถึงความซื่อตรง มั่นคง เด็ดเดี่ยว และเส้นแนวนอน ประสานกันด้วยเส้นโครงสร้างของรูปทรงอื่นๆ มีทิศทางในแนวเฉียง และมีทิศทางแนวโค้ง เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหว เส้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญของงานศิลปะทุกชนิด เส้นสามารถให้ความหมาย แสดงความรู้สึก และอารมณ์ได้ด้วยตัวเอง และด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น เส้นมี 2 ลักษณะคือ เส้นตรง (Straight Line) และ เส้นโค้ง (Curve Line) เส้นทั้งสองชนิดนี้ เมื่อนำมาจัดวางในลักษณะต่าง ๆ กัน จะมีชื่อเรียกต่าง ๆ และให้ความหมาย ความรู้สึก ที่แตกต่างกันอีกด้วย

สูงสง่า ตรง แข็งแรง

เย็นสงบ กว้าง

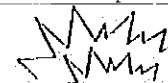
เคลื่อนไหว อ่อนไหว มุ่มนวล

เคลื่อนไหว

ไม่มั่นคง ไม่แน่นอน ความเร็ว

แปลกตา ไม่น่าเบื่อ

แหล่งที่มา:

<http://innovation.kpru.ac.th/web18/551121810/innovation/index.php/unit2>

13/12/2016

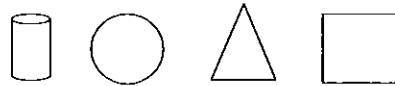
ลักษณะของเส้น

1. เส้นตั้ง หรือ เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง
2. เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ นิ่ง ผ่อนคลาย
3. เส้นเฉียง หรือ เส้นทะแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง
4. เส้นหยัก หรือ เส้นซิกแซก แบบฟันปลา ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว อย่างเป็น จังหวะ มีระเบียบ ไม่ราบเรียบ น่ากลัว อันตราย ชัดแย้ง ความรุนแรง
5. เส้นโค้ง แบบคลื่น ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ลื่นไหล ต่อเนื่อง สุภาพ อ่อนโยน นุ่มนวล
6. เส้นโค้งแบบก้นหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว คลื่นคลาย หรือเติบโตในทิศทางที่ หมุนวน ออกมา ถ้ามองเข้าไปจะเห็นพลังความเคลื่อนไหวที่ไม่สิ้นสุด
7. เส้นโค้งวงแคบ ให้ความรู้สึกถึงพลังความเคลื่อนไหวที่รุนแรง การเปลี่ยนทิศทาง ที่รวดเร็ว ไม่หยุดนิ่ง
8. เส้นประ ให้ความรู้สึกที่ไม่ต่อเนื่อง ขาด หาย ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความเครียด

ความสำคัญของเส้น

1. ใช้ในการแบ่งที่ว่างออกเป็น ส่วน ๆ
2. กำหนดขอบเขตของที่ว่าง หมายถึง ทำให้เกิดเป็นรูปร่าง (Shape) ขึ้นมา
3. กำหนดเส้นรอบนอกของรูปทรง ทำให้มองเห็นรูปทรง (Form) ชัดขึ้น
4. ทำหน้าที่เป็นน้ำหนักอ่อนแก่ ของแสดงและเงา หมายถึง การแรเงาด้วยเส้น
5. ให้ความรู้สึกด้วยการเป็นแกนหรือโครงสร้างของรูป และโครงสร้างของภาพ

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

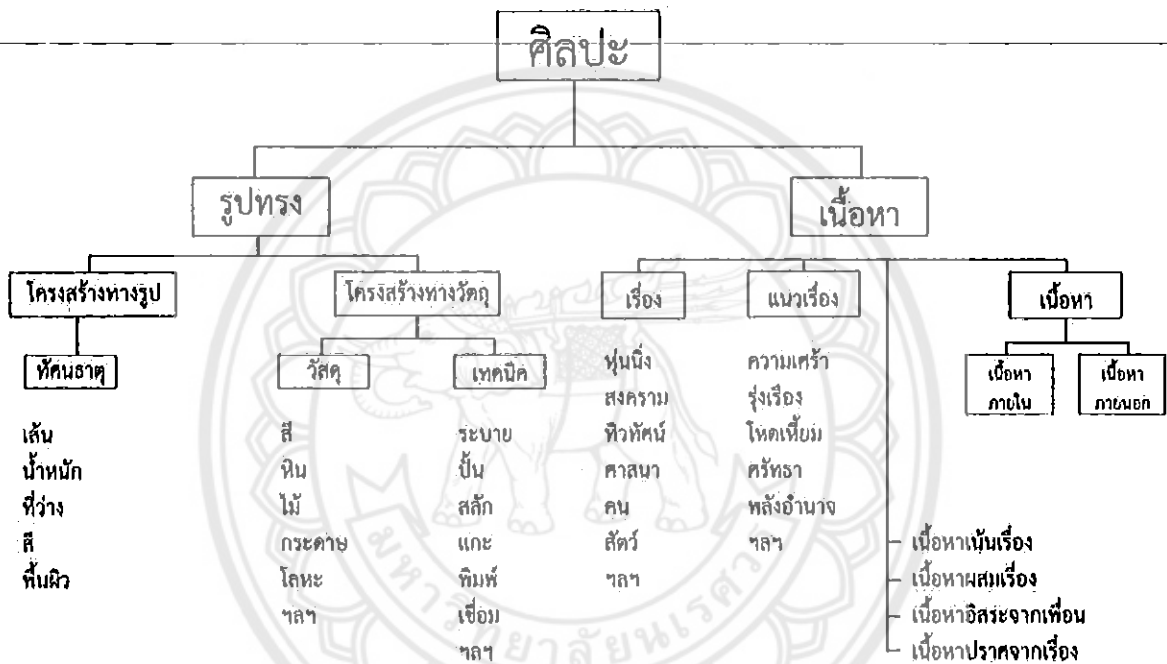

ในการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชื่อ “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” ผู้สร้างสรรค์ใช้เอกภาพในการสร้างสรรค์องค์ประกอบศิลปะ โดยใช้ลักษณะรูปทรงของเครื่องดนตรีมาเป็นเอกภาพหลักของเรื่องราว โดยในภาพมีทั้งความเป็นดุลยภาพและความประสาน โดยความขัดแย้งเกิดจากการใช้สีที่ค่อนข้างตรงข้ามกันมาใช้ในงาน รวมไปถึงการใช้สีเข้มและอ่อนตัดกัน อย่างแท้จริงเพื่อให้เกิดเป็นความจุดเด่น และมีมิติที่ทับซ้อนเรื่องราวของรูปทรง และมีความประสานกันด้วยการซ้ำของรูปทรงแบบอสมมาตรสองข้างไม่

เท่ากัน ทำให้เกิดจังหวะจากรูปทรงที่ไม่ซ้ำกันปรากฏเป็นความกลมกลืน และมีความขัดแย้งโดยเส้นและรูปทรงลักษณะต่างๆในงาน

การพัฒนาและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

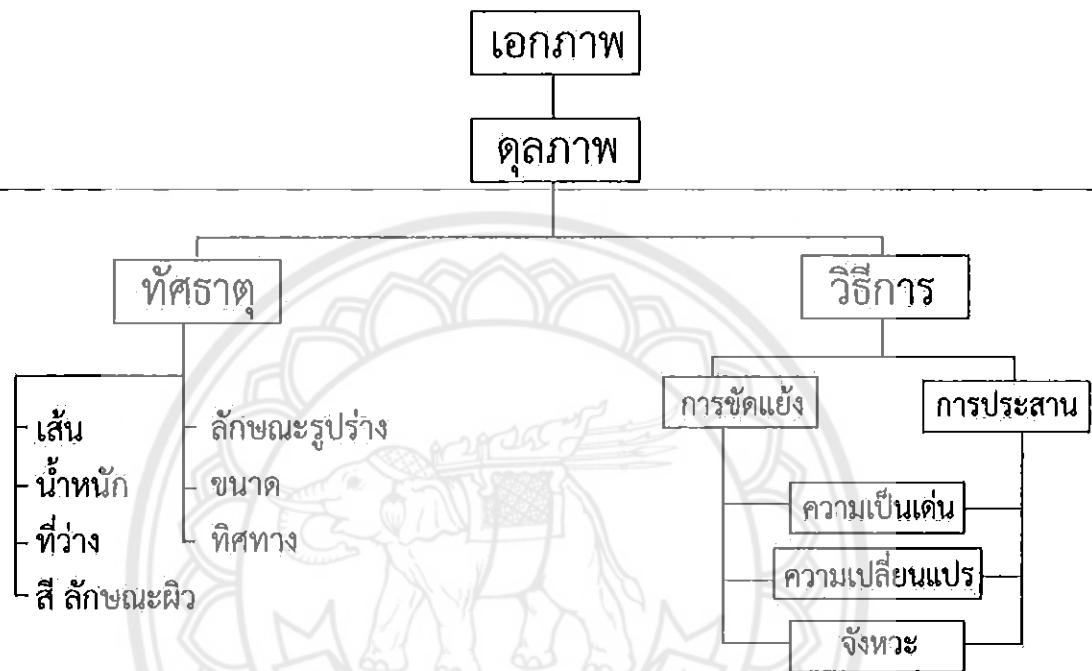
1.1 หลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

ภาพประกอบที่ 1 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

ที่มา : องค์ประกอบของศิลปะ, ชลุด นิมเสมอ (2530:26)

1.2 หลักการและแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 2 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ที่มา : หนังสือองค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิมเสมอ (2530 : 208)

องค์ประกอบศิลป์ (Composition)

การนำสิ่งต่างๆ มาประยุกต์ ดัดแปลง สร้างสรรค์ จัดรวมเข้าด้วยกัน ตามสัดส่วน รูปร่าง รูปทรงตรงตามคุณสมบัติของสิ่งนั้นๆ เพื่อให้เกิดผลงานที่มีความเหมาะสมส่วนจะเกิดความงดงาม น่าสนใจหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการนำเสนอภาพรวมของงาน ว่ามีการสื่อถึงเรื่องราว วัตถุประสงค์ ในงานการออกแบบของเรา

โดยคำนึงถึงปัจจัยที่ใช้ในการออกแบบ ดังนี้

1. สัดส่วนของภาพ (Proportion)
2. ความสมดุลของภาพ (Balance)
3. จังหวะลีลาของภาพ (Rhythm)
4. การเน้นหรือจุดเด่นของภาพ (Emphasis)
5. เอกภาพ (Unity)
6. ความขัดแย้ง (Contrast)
7. ความกลมกลืน (Harmony)

สิ่งต่างๆ ที่เราควรนำมาใช้ประกอบเข้าด้วยกัน คือ จุด, เส้น, รูปร่าง- รูปทรง, สี, ลักษณะผิว ส่วนประกอบต่างๆ ของศิลปะนำมาจัดประสานสัมพันธ์กัน ให้เกิดคุณค่า ทางความงาม เราเรียกว่า องค์ประกอบศิลป์ (Composition)

รูปแบบการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ

การจัดองค์ประกอบ เป็นหลักที่สำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์ และผู้ศึกษางานศิลปะ เนื่องจากผลงานศิลปะใดๆ ก็ตาม ล้วนมีจุดเด่นที่เน้นเป็นหลักใหญ่ๆ อยู่ในตัวด้วยกัน 2 ประการ คือ ทางด้านรูปทรง เกิดจากการนำเอา องค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะ ได้แก่ เส้น, สี, แสงและเงา รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความงามทางศิลปะ (Art Composition)

ทางด้านเรื่องราว หรือสาระของผลงานที่ศิลปินผู้สร้างสรรค์ต้องการที่จะแสดงออก ให้ผู้ชมได้สัมผัส รับรู้ โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์นั่นเองหรืออาจกล่าวได้ว่า ศิลปินจะนำเสนอเนื้อหาเรื่องราว ผ่านรูปลักษณะที่เกิดจากรวมองค์ประกอบทาง

ศิลปะเข้าด้วยกัน ถ้าองค์ประกอบที่จัดขึ้นไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาเรื่องราวที่น่าเสนอ งานศิลปะนั้นๆ ก็จะขาดความงามของเรื่องราวที่จะเสนอถึงเรื่องที่ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ได้ตรงกับหัวข้อเรื่องหรือชื่อภาพนั้นไป ดังนั้น การจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงให้ความสำคัญในการคิด ประยุกต์ คัดแปลง เพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะให้เกิดความสวยงาม ดึงดูดผู้ชม หรือหน้าสนใจในงานนั้นๆ เพราะจะทำให้

ความสำคัญขององค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ เป็นเรื่องสำหรับผู้เรียนศิลปะทุกคนต้องเรียนรู้เป็นพื้นฐาน เพื่อที่จะนำไปใช้ได้ให้เกิดประสิทธิภาพในการออกแบบโครงสร้างหรือรูปร่างของภาพ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในงานออกแบบต่างๆ ได้ เช่น การจัดวางสิ่งของเพื่อตกแต่งบ้าน, การจัดสำนักงาน, การจัดโต๊ะอาหาร, จัดสวน, การออกแบบปกรายงาน, ตัวอักษร, และการจัดบอร์ดกิจกรรมต่างๆ สามารถนำไปใช้กับการออกแบบอื่นๆ ได้เป็นอย่างดีซึ่งเหล่านี้ เราต้องอาศัยหลักองค์ประกอบศิลป์ทั้งสิ้น

ที่มา: <https://www.gotoknow.org/posts/417795>

การอธิบายหลักการและโครงสร้างองค์ประกอบของศิลปะ ที่แสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรงจากความรู้และความเข้าใจ ที่ผู้สร้างสรรค์ ได้ศึกษาจากทฤษฎีหลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ จากตำรา เอกสาร เกี่ยวกับองค์ประกอบของศิลปะได้ดังต่อไปนี้

เนื้อหา (Content) คือเรื่องราว จะมีลักษณะเป็นกึ่งนามธรรม ซึ่งเนื้อหาที่ถ่ายทอดออกมานั้นสามารถตีความออกไปได้หลากหลายขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ประสบการณ์ตรงของผู้สร้างสรรค์ ความรู้ ทัศนคติ เป็นต้น เนื้อหาอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ เนื้อหาภายใน กับ เนื้อหาภายนอก เนื้อหาภายในเป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรงซึ่งเป็นรูปแบบของการแสดงออกเฉพาะของผู้สร้างสรรค์ ส่วนเนื้อหาภายนอกจะมีเฉพาะในศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น เป็นคน สัตว์ วัตถุ สิ่งของซึ่งในผลงานของผู้สร้างสรรค์จะเน้นเนื้อหาผสมเรื่องที่เป็นผลงานจากการผสมผสานระหว่างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นดุลยภาพของผู้สร้างสรรค์กับลักษณะของ

เรื่องราวที่น่าเสนอเกี่ยวกับความประทับใจในรูปทรงของเครื่องดนตรีและความเชื่อว่าดนตรีนั้นเป็นภาษาสากลที่ทุกคนเข้าใจ

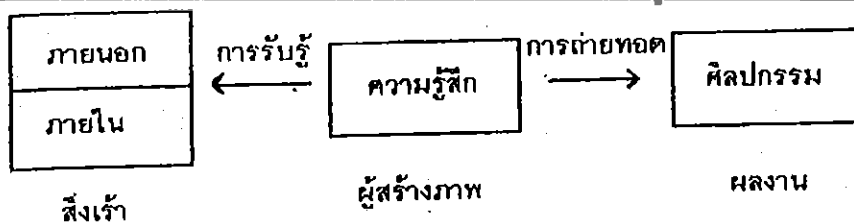
รูปทรง (Form) คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ที่สร้างขึ้น ด้วยการประสานกันของทัศนธาตุอย่างมีเอกภาพซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนประกอบทางรูป ได้แก่ ทัศนธาตุ และส่วนประกอบทางวัสดุ ก็คือวัสดุและวิธีการที่ใช้ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ คือ ทัศนธาตุ ได้แก่ สี น้ำหนัก พื้นผิว ที่ว่าง เส้น โครงสร้างของของวัตถุ รูปทรงมีลักษณะเช่นรูปทรงเรขาคณิต ได้แก่ สีเหลี่ยม สามเหลี่ยม วงกลม ทรงกระบอก เป็นต้น ส่วนอินทรีย์รูป ได้แก่ รูปทรงผ้า ดอกไม้ ต้นไม้ เป็นต้น

ทัศนธาตุ (Element) คือ สื่อทางสุนทรีย์ภาพที่ผู้สร้างสรรค์นำมาประกอบกันเป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่อง อันได้แก่ จุด เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ ของแสงเงา ที่ว่าง สี ลักษณะพื้นผิว ทัศนธาตุที่ผู้สรรค์ใช้ในผลงานมีดังนี้

1. สี (Color) หมายถึง แสงที่มากกระทบวัตถุแล้วสะท้อนเข้าตาเรา ทำให้เห็นเป็นสีต่างๆ การที่เรามองเห็นวัตถุเป็นสีใดๆ ได้ เพราะวัตถุนั้นดูดแสงสีอื่น สะท้อนแต่สีของมันเอง เช่น วัตถุสีแดง เมื่อมีแสงส่องกระทบ ก็จะดูดทุกสี และสะท้อนแต่สีแดง ทำให้เรามองเห็นเป็นสีแดง ซึ่งลักษณะการกระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสีนั้นมีผลถึงจิตวิทยา คือมีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตา สายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ตาม อิทธิพลของสี เช่น ความรู้สึก สดชื่น ร่าร้อน เยือกเย็น หรือตื่นเต้น และในผลงานศิลปะภาพพิมพ์ ที่ผู้สร้างสรรค์กำลังสร้างสรรค์ สีจึงจัดเป็นทัศนธาตุที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุด ซึ่งหน้าที่ของสีในผลงานของผู้สร้างสรรค์คือ สร้างอารมณ์ สร้างมิติการทับซ้อน ทำให้บรรยากาศในผลงานส่งต่อถึงผู้ดูโดยให้รู้สึกตื่นเต้น ทำทายเคลื่อนไหว ด้วยการทับซ้อนของเส้นและสี จึงทำให้เกิดน้ำหนัก มิติของภาพ และสร้างจุดเด่นให้กับภาพคือรูปทรง (Form) ของเครื่องดนตรี ดังนั้น บรรยากาศของสีเป็นการใช้สีวรรณอ่อน สลับกับการใช้สีที่เป็นวรรณเย็น เช่น สี เหลือง ที่อยู่ในวรรณอ่อนสื่อความหมาย แห่งความเบิกบาน ร่าอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึกแจ่มใส ความสดใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสด ใหม่ ส่วน สีฟ้า น้ำเงิน ที่อยู่ในวรรณเย็น ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุขภาพ หนักแน่น เครื่องขริม เอกการเอางาน ละเอียด รอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นระเบียบกลมมต่น ด้วยเหตุผลต่างๆดังกล่าวนี้สีจึงเป็นสัญลักษณ์ของผลงาน ที่ถูกถ่ายทอดออกมาทางวัตถุ รูปทรง ของเครื่องดนตรี จึงเกิดเป็น

ทัศนธาตุ จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ “ความประทับใจผ่านท่วงทำนอง จากรูปทรงของเครื่องดนตรี” ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็น ได้จริงในผลงานดังนั้น ผู้สร้างสรรค์จึงได้ค้นหาแนวทางกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ภาพพิมพ์ รูปแบบที่นำเสนอเป็นผลงานภาพพิมพ์ แบบ 2มิติ ที่มีการตัดทอนรูปทรงทาง เรขาคณิต มีการใช้กลวิธีของศิลปะภาพพิมพ์อย่างหลายรูปแบบที่ผสมผสานแม่พิมพ์ประเภท ต่างๆ ได้แก่ แม่พิมพ์แกะไม้ แม่พิมพ์กระดาษ และ แม่พิมพ์ตระแกรงไหม ที่นำมาใช้ในการ สร้างสรรค์ผลงาน โดยผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการของการสร้างสรรค์ดังนี้

ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง(sketch)

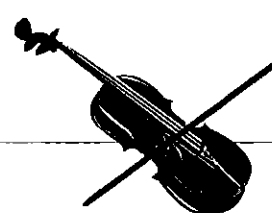
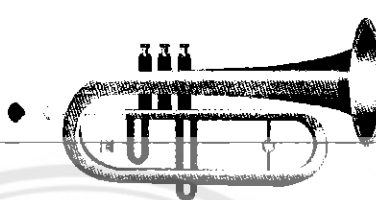
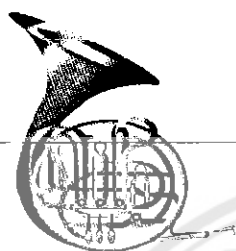
รูปทรง (Form) และ ส่วนประกอบทางวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงาน แบ่งออกเป็น วัสดุ และ วิธีการ

รูปทรง จะใช้รูปทรงหลักที่นำมาสร้างสรรค์งาน คือ เครื่องดนตรีชนิดต่างๆที่สนใจ

เฟรนช์ฮอร์น (Frenchhorn)

ทรัมเป็ต (trumpet)

ไวโอลิน(Violin)

เทเนอร์แซกโซโฟน (Tenor Saxophone)

ฮาร์พ (Harp)

กีตาร์ (Guitar)

เปียโน(Piano)

กลองชุด(Chimes)

แหล่งที่มาของภาพข้อมูล <https://www.google.co.th/search?q=เครื่องดนตรี>

1.วัสดุ อุปกรณ์ ในผลงานของการสร้างสรรค์ใช้วัสดุคือ

สีน้ำมันภาพพิมพ์กระโปรง น้ำมันสนหรือ น้ำมันพืชสำหรับล้างสีพิมพ์ ลูกกลิ้ง เหล็กปลายตัดมีด้าม โต๊ะกระจก ผ้าเช็ดสี ที่หนีบกระดาษ กระดาษ ที่แขวนงาน กระดาษไม้อัด อุปกรณ์แกะไม้ ผ้าตะแกรงไหม บล็อกไม้สำหรับชิงผ้า แม็กซ์ โต๊ะกราฟไฟ ทินเนอร์ สีสกรีน แท่นสำหรับพิมพ์งาน ปากกาเคมี เกยอง ดินสอ ยางลบ สีไม้ กระปุกผสมสีแก้วผสมกาวอัด ซ้อนพลาสติกด้ามยาว ไม้ไอศกรีม ซ้อนตักสี กาวอัดบล็อก น้ำยาเร่งกาวอัด เหล็กสำหรับปาดกาวอัด ไม้ยางปาดสี ฟองน้ำเช็ดสี น้ำยาล้างภาชนะ น้ำมันพืช เสื่อกันเปื้อน

1.1 สี (Color)ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน (Oil paint)สำหรับทำภาพพิมพ์โดยเฉพาะ เป็นสีชนิดที่แห้งช้าที่ประกอบด้วยกับการพิมพ์ลงวัสดุ เช่นกระดาษ หรือ ผ้า จะเป็นสีที่ผสมกับน้ำมันระเหย (drying oil) ที่มักจะเป็นน้ำมันเมล็ดฝ้าย ความชื้นของสีก็อาจจะปรับได้โดยการเติมสารละลายเช่น ทินเนอร์ (thinner)หรือ น้ำยาละลายสี (white spirit) และก็อาจจะมีการใส่น้ำมันเคลือบ (varnish) มีการใช้สีกรีนเข้ามาช่วย เพื่อให้สีในงานมีความโดดเด่น ใช้สำหรับตัดเส้นสีสุดท้ายเพราะทำให้ผลงานแห้งเร็วมากยิ่งขึ้น จึงเหมาะกับงานของสร้างสรรค์ที่ต้องใช้ระยะเวลาในการพิมพ์ผลงาน

1.2 น้ำมันสน (turpentine) เป็นสารเคมี หรือ สารระเหย ใช้สำหรับล้างสี และเช็ดสีบนอุปกรณ์ในการกลิ้งสี ซึ่งเป็นสารเคมีที่มีคุณสมบัติสามารถล้างสีน้ำมันออกง่ายได้อย่างรวดเร็ว และ สะดวกในการทำงาน

1.3 ลูกกลิ้งสีภาพพิมพ์ (Roller Color Printing) ใช้สำหรับกลิ้งสี หรือตีสีให้เข้ากัน เป็นเนื้อละเอียด โดยมีคุณสมบัติเกลี่ยสีให้ไล่กันกัน หรือ ผสมกันได้อย่างลงตัว

1.4 เหล็กปลายตัดมีด้าม (The steel cutting shafts) ใช้สำหรับการกระเกลี่ยสีที่มีความหนืด จับก่อน ให้กระจายตัวได้ดีขึ้นสะดวกในการการตักสีน้ำมันได้ดี

1.5 โต๊ะกระจก (glass tables) ใช้สำหรับ การตีสีน้ำมันภาพพิมพ์ ซึ่งมีคุณสมบัติ ในการรองรับน้ำหนักของลูกกลิ้งและน้ำหนักมือที่กระแทกลงในการตีสีได้อย่างดี มีความเหมาะสมในการวางงาน และสามารถมองเห็นสีได้อย่างเด่นชัด ที่สำคัญเช็ดทำความสะอาดในบริเวณที่กลิ้งสีได้อย่างสะดวก

1.6 ผ้าเช็ดสี (cleaning cloth) ใช้รับการเช็ดทำความสะอาดสีน้ำมัน บนกระจก คุณสมบัติในการซับน้ำมันเช็ดทำความสะอาดโต๊ะกระจกที่เปื้อนสีให้สะอาดเอี่ยมอย่างดี

1.7 ที่หนีบกระดาษ (Paper Clip) ใช้สำหรับหนีบกระดาษตากไว้บนราวเชือก เพื่อแขวนงานให้ดูเรียบร้อย และ ตากแห้ง

1.8 กระดาษปอนด์ (fine printing papers) เป็นสิ่งสำคัญที่ใช้สำหรับในการพิมพ์ผลงานลงไป เพื่อเป็นการทำงานศิลปะภาพพิมพ์ได้อย่างสมบูรณ์ กระดาษจะมีหลายประเภทหลายชนิด และ หลายขนาด ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับผู้สร้างสรรค์เองว่าจะเลือกใช้กระดาษ ชนิดใด ประเภทใด ขนาดใด ในการพิมพ์ภาพผลงาน

1.9 ที่แขวนงาน (The hanging pieces) เช่นลวด หรือ ลวดสลิงขนาดเล็ก ที่มีขนาดยาว ซึ่งขนาดกันเป็นความยาวติดผนังห้อง ใช้สำหรับแขวนผลงานที่เป็นกระดาษ และใช้ตัวหนีบในการยึดติดเข้ากับเส้นลวด เป็นการจำกัดพื้นที่ในการแขวนผลงานได้เป็นอย่างดี

1.10 กระดานไม้อัด (Plywood boards) กระดานไม้อัด ใช้เป็นแม่พิมพ์แกะไม้ ซึ่งผู้สร้างสรรค์จะใช้เป็นไม้อัดเนื้ออ่อน เพื่อทำการแกะสลักร่องลอยลงไปบนผลงานได้อย่างง่ายดายขึ้น และ สะดวกในการตัด หรือ ขุดล่องสลักลงไป และมีการคอนโทนกับการใช้ร่วมกับอุปกรณ์การแกะไม้ได้ดี

1.11 อุปกรณ์แกะไม้ (Wood equipment) คืออุปกรณ์ ที่มีด้ามจับพอประมาณกับมือ และจะมีหัวปลายเป็นเหล็กแหลมคม ตามลักษณะต่างๆ เพื่อใช้ในการแกะสลักไม้ หรือ ขุดขีดร่องลอยลงไปบนแม่พิมพ์ไม้ หรือ แม่พิมพ์ยาง โดยเราจะสามารถคอนโทนทิศทางการได้อย่างดี

1.12 4. ผ้าสกรีน (Screen fabric) (Serigraphy) Silk-screen มีคุณสมบัติเป็นผ้าตาข่ายรูถี่ คล้ายผ้าขาวบาง และมีหลายเบอร์ มีขายเป็นเมตร ใช้สำหรับในการเป็นแม่พิมพ์ผ้า เพื่อให้สีลอดผ่านรูผ้าลงบนผลงาน ไม่ว่าจะเป็นการปาดสีลงบนกระดาษ หรือ เลื้อผ้า ต่างก็ใช้ผ้าตะแกรงไหมในการพิมพ์ลวดลายลงบนงานทั้งนั้น

1.13 บล็อกไม้สำหรับขึงผ้า (Block screen) ใช้ในการขึงผ้าตะแกรงไหมให้มีความตึง หรือ ทำการยึดติดกับผ้าตะแกรงไหม มีลักษณะเป็นบล็อกไม้สี่เหลี่ยมจัตุรัส หรือ สี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดความกว้างคูณยาว ตามที่ผู้สร้างสรรค์กำหนดเพื่อให้เหมาะสมพอดีกับผลงาน

1.14 แม็กซ์ (Max) ใช้สำหรับการยิงผ้า หรือ ไม้เพื่อทำการยึดติดของผ้าตะแกรงไหม ให้เข้ากับบล็อกไม้เป็นการขึงตึงยึดแน่นระหว่างผ้ากับไม้ยึดให้เข้ากันอย่างแน่นหนา เพื่อไม่ให้บล็อกที่ทำการพิมพ์นั้น ย่น หรือหย่อนได้ง่าย

1.15 โตะกระดาษไฟ (Glass optical light draft.) ใช้สำหรับในการฉายแสงเพื่อให้ลวดลายของงานที่ผู้สร้างสรรค์วาดลวดลายด้วยปากกาเคมีสีดำ ทำเป็นรูปทรงต่างๆในผลงาน โดยการทำการลวดลายนั้นควรเน้นให้เป็นเส้นสีดำทึบ เพื่อทำการเปิดฉายไฟลงบนบล็อกสกรีนที่ปาดกาวอัดผสมกับตัวเร่งแล้วเปิดทำการฉายไฟ เพื่อให้ไฟทำปฏิกิริยาทางเคมีกับตัวเร่ง ในบล็อกสกรีนโดยมีการกำหนดเวลาคงที่ เป็น 47 วินาที ก็จะได้ลวดลายของงานตามที่ต้องการ แล้วนำไปทำการฉีดน้ำล้างนำยาเร่งออก โดยเร่งด่วน เพื่อจะได้ผลงานอย่างสมบูรณ์

1.16 ทินเนอร์ (thinner) ใช้สำหรับล้างบล็อกที่เปื้อนสีบนผ้าสกรีนในกรณีที่มีการปาดเส้นสีดำทึบลงไป เพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการปาดสกรีนในครั้งต่อไป

1.17 สีสกรีน (color Screen) เป็นสีที่ใช้สำหรับงานสกรีน เช่น การสกรีนติดลงบนพื้นผ้า หรือ พื้นกระดาษและเพื่อให้เกิดสีที่หลากหลายน เราสามารถผสมกันกับแม่สีจนเกิดเป็น สีใหม่เพิ่มขึ้นได้

1.18 แท่นสำหรับพิมพ์งาน (printing press) มีคุณสมบัติเป็นแท่นเหล็กที่สามารถหมุนหรือคลายออกได้ ในลักษณะการกดทับ และสามารถเคลื่อนกระดาษเข้าออกได้อย่างสะดวกสบาย สำหรับหน้าที่หลักคือใช้สำหรับในการกดทับแม่พิมพ์ไม้ หรือ ให้เกิดเป็นการกดทับแม่พิมพ์เหล็ก หรือ แม่พิมพ์ ไม้กึ่งลงบนกระดาษได้อย่างติดแน่นลงบนงาน ล่องลอย

1.19 ปากกาเคมี (Chemical pen) ใช้สำหรับในการวาดเส้นหรือเน้นลวดลายต่างๆด้วยปากกาเคมีสีดำ

1.20 ดินสอ (Pencil) ใช้สำหรับในการร่างสเกตงาน หรือร่างผลงานลงบนแผ่นไม้อัด ที่เป็นแม่พิมพ์

1.21 ยางลบ (Eraser) ใช้สำหรับลบร่องรอยดินสอ หรือ ใช้ลบสี ที่เป็นติดกระดาษบนผลงาน

1.22 สีไม้ (Color pencil) สีไม้ใช้สำหรับการเน้นหรือคัดแสงงานน้ำหนักบนผลงานในบางส่วน

1.23 กระจุกพลาสติกผสมสี (Plastic mixing bowl) ใช้สำหรับการคนผสมสีให้เข้ากัน และ กักเก็บสีไว้ไม่ให้แห้งและสามารถเก็บสีไว้ใช้ได้เวลานานมากยิ่งขึ้น โดยกระจุกทุกกระจุกนั้นควรมี ฝาปิดให้สนิทกันลมเข้าไปในกระจุกได้

1.24 แก้วผสมกาวอัด (Plastic glass) ควรใช้แก้วพลาสติกแข็ง และ ลึกพอประมาณซ้อนสีที่คนได้ เพราะจะได้สะดวกในการตักกาวอัดมาใช้ปิดบล็อกต่อไป

1.25 ช้อนพลาสติกด้ามยาว (Plastic spoon) ใช้สำหรับตักกาวอัดลงบนที่ปิดกาว ได้อย่างถนัดมือ เพราะมีความยาวอด้ามจับ

1.26 ไม้ไอศกรีม (Wooden ice cream) ใช้สำหรับคนสีให้เข้ากันภายในกระจุก และสามารถวางแยกเรียงกันเป็นด้ามสีๆได้

1.27 ช้อนตักสี (Spoon color) ใช้สำหรับตักสีหรือ ใช้คนสีในภาชนะ หรือ บนภาชนะ เช่น โต้ะ

1.28 กาวอัดบล็อก เป็นสารเหลวสีฟ้า กระจุกคำทึบ ใช้สำหรับ ในการอัดบล็อกสกรีนไม่ให้เกิดรอยร้าว หรือ ใช้ผสมกับตัวเร่ง

1.29 น้ำยาเร่ง(Catalysis) และกาวอัดสกรีน(Adhesive Printing Presses)ใช้สำหรับทำการผสมกับกาวอัด โดยจะใช้สัดส่วนของตัวเร่งในปริมาณ 1ช้อนชา ต่อ กาวอัด 6 ช้อนเพื่อทำการผสมให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีและกลายเป็นที่อัดบล็อกที่แน่นหนา และล้างออกง่าย

1.30 รางปาดกาวอัด (Adhesive coated extruded rails) เป็นเหล็กที่ใช้สำหรับใส่กาวอัดที่ผสมตัวเร่งแล้วลงบนบล็อกสกรีน เพื่อทำการปาดกาวอัดให้เป็นระนาบเดียวกันโดยทั่วทั้งผืนผ้า

1.31 ไม้ยางปาดสี (That toggable color finishing) ใช้สำหรับไว้ปาดสีลงบนบล็อกสกรีน โดยที่ปาดสีนั้นจะมีขนาดความกว้าง ยาว ที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้เลือกใช้ได้ตามความถนัดของผู้สร้างสรรค์เอง

1.32 ฟองน้ำเช็ดสี (sponge) ใช้สำหรับในการชุบน้ำเปล่า เพื่อทำการเช็ดสีสกรีนในบริเวณพื้นที่เลอะ บนงาน

1.33 น้ำยาล้างภาชนะ(Wash containers) น้ำยาล้างภาชนะไว้สำหรับการทำความสะอาดภาชนะ หรืออุปกรณ์ต่างๆในการทำงาน ในแต่ละครั้ง นอกจากนี้ยังสามารถทำความสะอาดมือที่เปื้อนสกปรกอีกด้วย

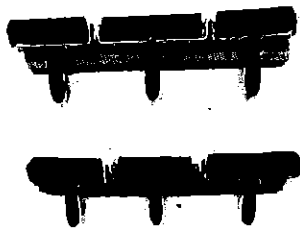
1.34 น้ำมันพืช (vegetable oil) ใช้ในการเช็ด ทำความสะอาดสีน้ำมันบนโต๊ะกระจกที่ทำการตีสีไว้

1.35 เสื้อกันเปื้อน (Apron) ใช้ในการสวมใส่เพื่อเป็นการป้องกันเสื้อผ้าชุดที่สวมใส่ลำลองหรือชั้นใน นั้นสกปรก หรือ มีคราบความเปื้อน เพราะฉะนั้นจึงควรระมัดระวัง

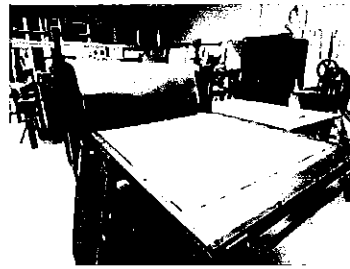
1.36 เทปกาวสีน้ำตาล (Tape Brown) ใช้ในการแปะพันติดกับบล็อกสกรีน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการซีม หรือ ป้องกันไม่ให้สีที่ปาดรั่วไหลลงไปทำในผลงานเพราะอาจทำให้ผลงานเสียหายได้

1.37 คลอรีนชนิดผง (Chlorine powder) ใช้สำหรับแช่บล็อกสกรีนที่ติดกาวอัด โดยการทิ้งระยะเวลาแช่ไว้สักระยะเวลาหนึ่งเพื่อรอให้กาวอัดนั้นหลุดออกไปจากผ้าตะแกรงไหม และทำการซักล้างบล็อกสกรีนให้ใหม่ต่อไป

ภาพเครื่องมืออุปกรณ์การทำงานศิลปะภาพพิมพ์

ลูกกึ่งสี่

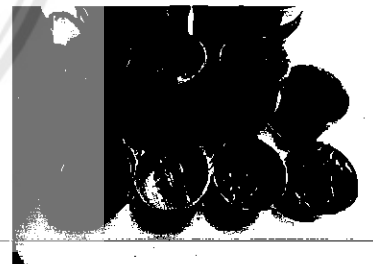
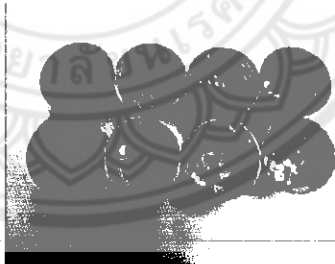
แท่นสำหรับพิมพ์งาน

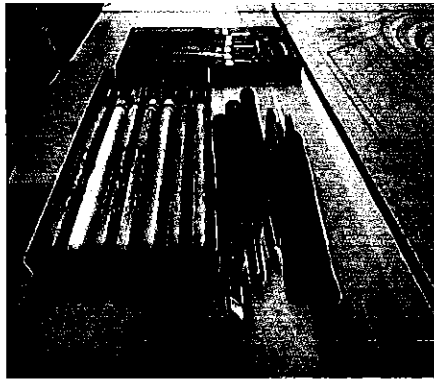
แท่นสำหรับพิมพ์งาน

สีน้ำมันภาพพิมพ์

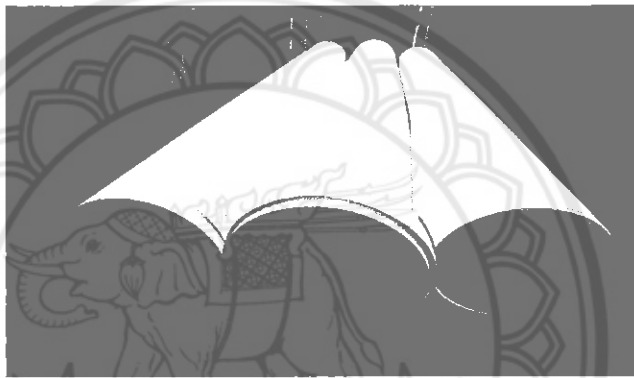

สีสกรีน

อุปกรณ์สำหรับแกะไม้

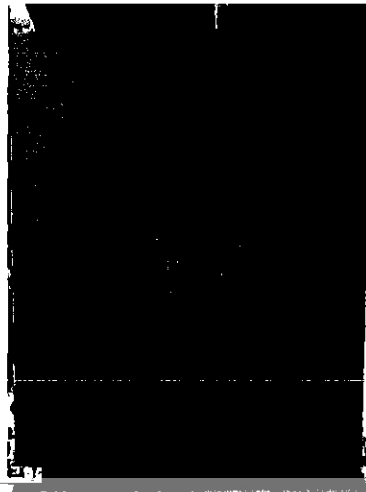
ปากกาเคมี สำหรับร่างเส้นผลงาน

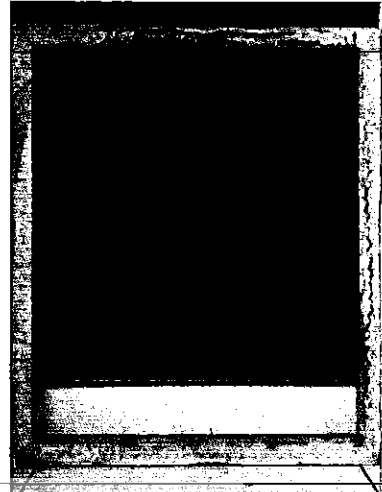
กระดาษร้อยปอนด์สำหรับพิมพ์ผลงาน

กระดาษแข็งอาดมัน สำหรับตัดเป็นแม่พิมพ์กระดาษ

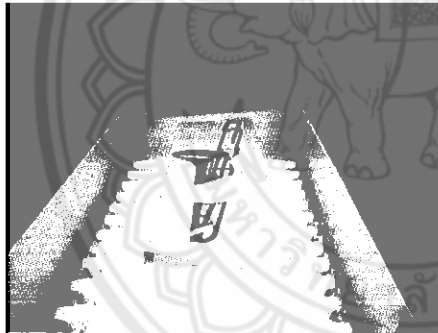

แผ่นกระดานไม้อัด

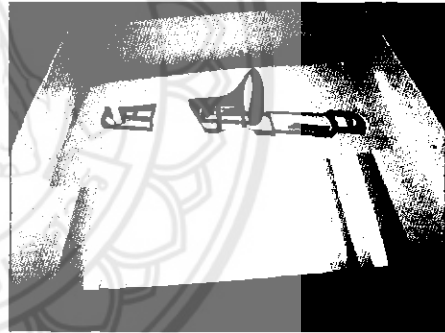

บล็อกสกรีน

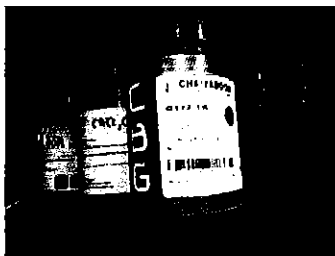
อุปกรณ์ในการทำภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

โต๊ะกราฟไฟใช้สำหรับการฉายแสง

แบบสีดำที่นำมาใช้ฉายลงผลงาน

กาวอัด และน้ำยาตัวเร่ง

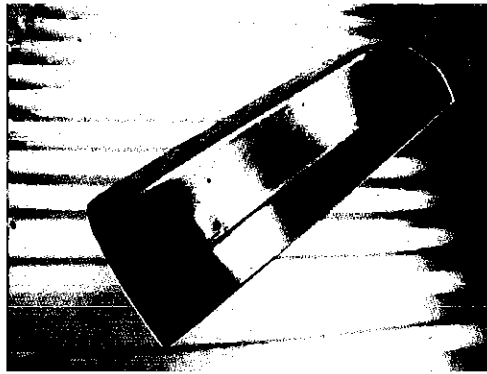

กาวอัดทำการผสมกับตัวเร่ง

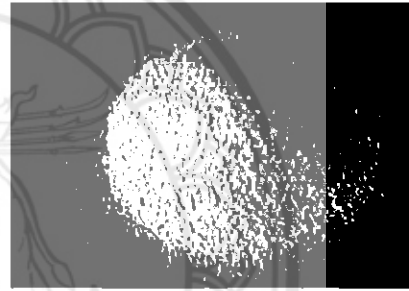
แก้วพลาสติกใช้ผสมกาวอัด

อุปกรณ์ในการทำภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

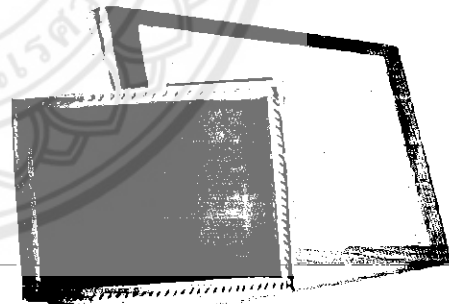

เหล็กสำหรับปาดกาวอัดลงบล็อกสกรีน

ไม้ยางสำหรับปาดสีสกรีนในบล็อก

คลอรีนชนิดผงใช้ในการแช่บล็อกสกรีน หรือล้างกาวอัดบล็อก

เทปกาวสีน้ำตาลใช้สำหรับปิดบล็อก

ผ้าตะแกรงไหม

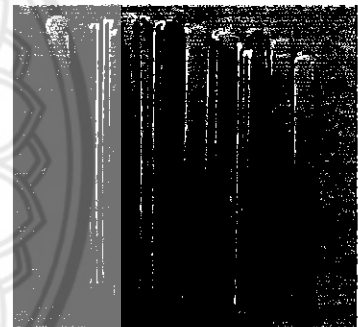
อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงาน

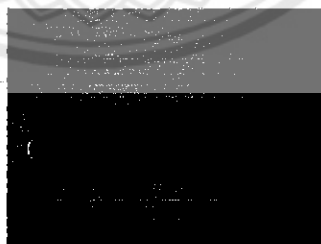
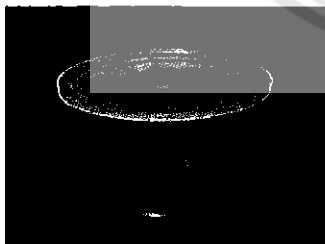
แม็กซ์ และ ลูกแม็กซ์ สำหรับใช้ยิงซึ่ง ผ้าตะแกรงใหม่ให้ยึดติดแน่นกับบล็อกไม้

โต๊ะกระจกสำหรับการตีหรือกลิ้งสีภาพพิมพ์

ไม้ไอศกรีม ใช้สำหรับเกลี่ยสี

กระปุกใส่พลาสติกกมปิดใช้ในการเก็บรักษาสี

ช้อนพลาสติก้ามยาวสำหรับตักหรือคนสี

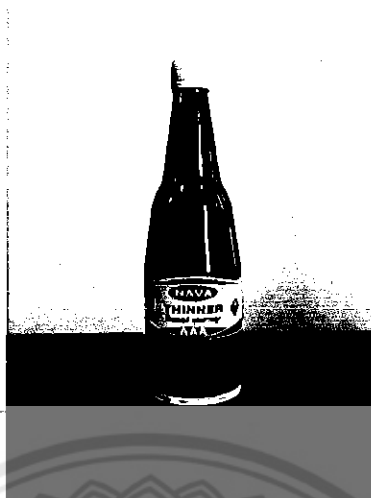

มีดคัตเตอร์ปลายเล็กสำหรับแกะลายละเอียดงานชิ้นย่อย

มีดคัตเตอร์หลักใช้ในการตัดกระดาษและใช้ตัดกระดาษแข็งตามรูปทรงของผลงานงาน

น้ำมันสน ใช้ในการเซตสีน้ำมันภาพพิมพ์

ทินเนอร์ใช้ในการเช็ดสี ทำความสะอาดบล็อกสกรีน

ใช้เพื่อเช็ดทำความสะอาดสีน้ำมันและอีพอกซีที่หลุดกั้มากกว่าน้ำมันสน

ใช้ในการชำระล้างทำความสะอาด

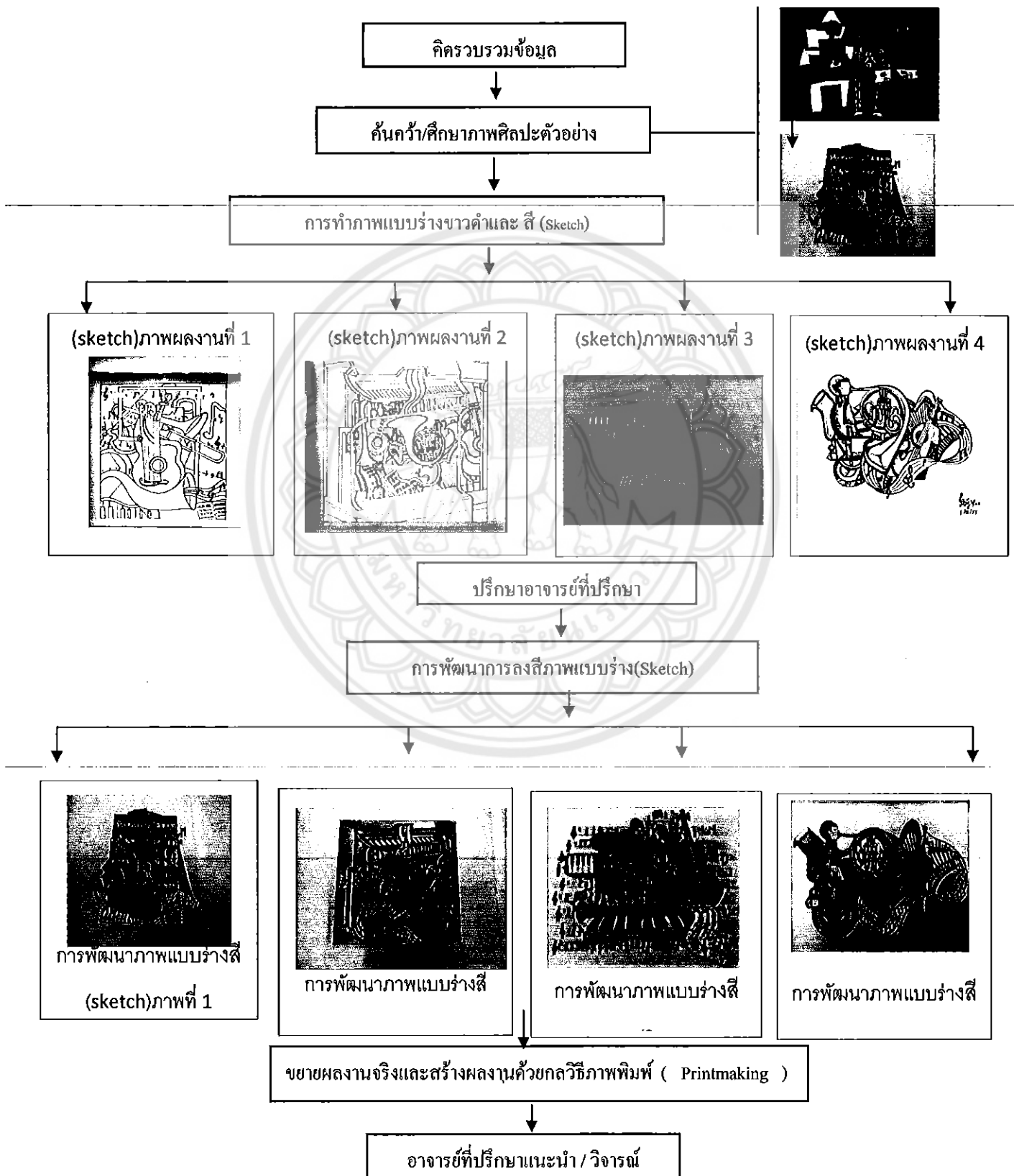
ใช้ซูนน้ำเช็ดสี หรือ ทำความสะอาดภาชนะต่างๆ

แหล่งที่มาของภาพข้อมูลบางส่วน <https://www.google.co.th>

ภาพประกอบที่ 3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.วิธีการที่ผู้สร้างสรรค์ใช้กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานมีดังนี้

3. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนในการทำภาพแบบร่างผลงาน (Sketch) ลายเส้น โดยการวิเคราะห์รูปแบบ จากภาพเครื่องดนตรี ที่ตนประทับใจหรือจากภาพถ่าย จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์รูปทรงของ เครื่องดนตรีที่ผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจ

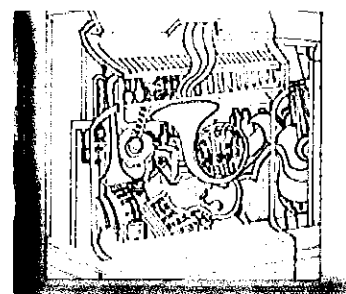
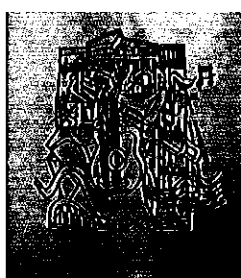
ช่วงที่ 1 นำมาวาดเค้าโครงร่างด้วยการร่างเส้นจากดินสอด้วยมือ เป็นรูปทรงสัดส่วน ต่างๆตามจังหวะและมีการจัดวาง Composition (องค์ประกอบ) คอมโพสิท (Composite) หลัก จากนั้นจึงจัดวางองค์ประกอบรอง ด้วยการกำหนดสัดส่วนรายละเอียดของเส้นรูปทรง สัดส่วนในผลงานให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จากนั้นก็เป็นการวางจุดที่เราสนใจจะ โฟกัสไว้ในตำแหน่งที่ทำให้น่าดูมากยิ่งขึ้น และใส่รายละเอียดลงไป ด้วยการเน้นเส้น เน้น จังหวะลีลา ให้ชัดเจนและเหมาะสม

ช่วงที่ 2 ทำการจัดระยะของภาพโดยการลงค่าน้ำหนักของสี เป็นขั้นตอนของการนำ ภาพร่างลายเส้นที่วางตำแหน่งตามแบบร่างที่มีการจัดวาง Composition (องค์ประกอบ) ไว้ อย่างสมบูรณ์ลงตัว แล้วมาระบายสีเพื่อเพิ่มรายละเอียดของค่าน้ำหนักสีในภาพ ด้วยน้ำหนัก อ่อน หรือ แก่ ให้มีความแบ่งระยะมากขึ้น โดยกำหนดสีโดยรวมที่ผู้สร้างสรรค์กำหนด ดูเรื่อง น้ำหนักของสีที่ใช้ระบายลงในงาน มีการคุมโทนสีค่าน้ำหนักดูการผลักระยะของแบบร่าง ผลงาน (Sketch) ว่าส่วนใด คือจุดเด่น ส่วนใดคือจุดรอง เพื่อให้มีความสมบูรณ์ตามความรู้สึก และ ตามแบบแผนขั้นตอนที่วางไว้ ในรูปแบบที่ต้องการแสดงหรือ สื่อออกมาในภาพผลงาน และ นำไปใช้ในการประกอบการสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดผู้สร้างสรรค์จะขอยกตัวอย่างภาพเพื่อให้เห็นถึง ขั้นตอนและกระบวนการสร้างแบบร่าง(sketch) ดังนี้

ประภาพกอบที่ 1 ภาพแบบร่างผลงานศิลปนิพนธ์ช่วงที่ 1

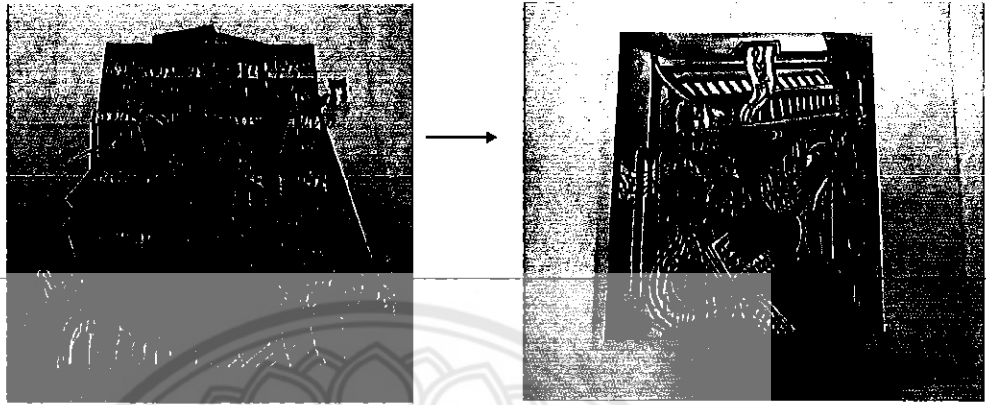
ตัวอย่างภาพร่างช่วงที่ 1

ตัวอย่างภาพร่างช่วงที่ 2

การลงค่าน้ำหนักของแบบร่าง (sketch) สีที่สมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 2-3 ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ช่วงที่ 2

ช่วงที่ 3 การขยายภาพแบบร่าง(sketch) ผลงานที่สมบูรณ์เพื่อนำไปสร้างผลงานจริงในกลวิธีภาพพิมพ์

เมื่อเราได้แบบร่าง(sketch)ผลงานที่สมบูรณ์ จากนั้นก็นำแบบร่างไปทำการขยายให้เท่ากับขนาดผลงานจริง โดยวิธีการดังนี้

3.1 ปรีนเป็นภาพขาวดำ ขยายเท่ากับขนาดผลงานจริง คือ ขนาด 80 x 100

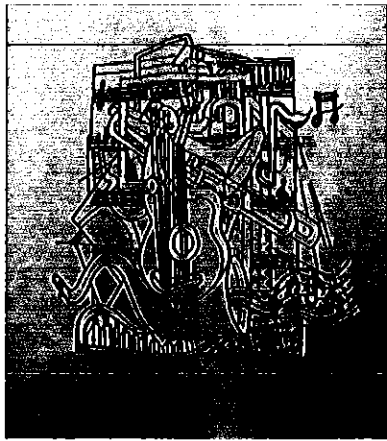
3.2 นำภาพที่ปรีนขยาย ไปทำการลอกสายเส้นลงบนกระดาษไข เพื่อทำการกลับด้าน

ของผลงาน

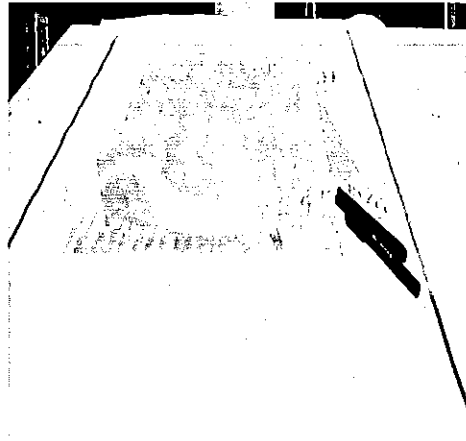
3.3 เมื่อร่างกลับด้านเสร็จแล้วจึงนำไปทำการกราฟโครงเส้นลงบนแผ่นไม้อัด

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดผู้สร้างสรรค์จะขอยกตัวอย่างภาพเพื่อให้เห็นถึง

ขั้นตอนและกระบวนการขยายภาพแบบร่าง(sketch)ผลงานที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปสร้างผลงานจริงในกลวิธีภาพพิมพ์

ภาพตัวอย่าง 3.1

ภาพตัวอย่าง 3.2

ภาพขาวดำ ขยายเท่ากับขนาดผลงานจริง คือ ขนาด 80 x100

ภาพขาวดำ ขยายเท่ากับขนาดผลงานจริง คือ ขนาด 100 x100

ภาพประกอบที่ 4-5 ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ช่วงที่ 3

ภาพตัวอย่าง 3.3 การตราหรือร่างโครงเส้นลงบนแผ่นไม้อัดสำหรับแกะผลงาน ก่อนที่จะเริ่มทำการแกะร่องลอยลงบนไม้อัดผลงานจริงเราจะต้องทำการร่างลายเส้น ด้วยปากกาเคมี เพื่อทำการแกะเส้นได้อย่างตรงจุดและเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ภาพตัวอย่าง 3.3

ภาพประกอบที่ 6 ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์

ช่วงที่4 การสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยกลวิธีการทำแม่พิมพ์แกะไม้ (หรือWoodcut Printmaking)

มีขั้นตอนและกระบวนการปฏิบัติดังนี้

4.1 นำแผ่นไม้อัดที่ทำการร่างโครงสร้างของเส้น ที่กลับด้านเรียบร้อยแล้วนั้นมาทำการเตรียมแกะเส้นสีแรกในงาน บนแผ่นไม้อัด

4.2 เราจะเริ่มด้วยการแกะเส้นและบริเวณพื้นที่เป็นสีขาวออก เพราะการแกะสีขาวนั้นเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นสีเริ่มแรกของงาน เราจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการแกะสีที่ต้องการไว้เป็นสีแรกก็คือสีขาว การแกะสีขาวควรทำการแกะไม้แบบร่องลึก (Recess Printing) เพราะลักษณะการพิมพ์พื้นสีบนพื้นที่ในผลงานต้องการให้เป็นสีขาวทั้งหมดนั่นเอง

4.3 เมื่อเราแกะเนื้อไม้ในพื้นที่ที่เป็นสีขาวหมดแล้ว จากนั้นเราจึงนำแม่พิมพ์ไปทำการตีสีต่อไปโดย เริ่มจากการผสมสีตามทีออกแบบไว้ ในค่าน้ำหนักสีต่างๆเริ่มจาก ค่าน้ำหนักสีที่อ่อนสุด ไปจนถึงค่าน้ำหนักสีเข้มที่สุดในงาน แล้วทำการเตรียมลูกกลิ้งอุปกรณ์ในการตีสีเพื่อทำการกระจายสีของสีภาพพิมพ์

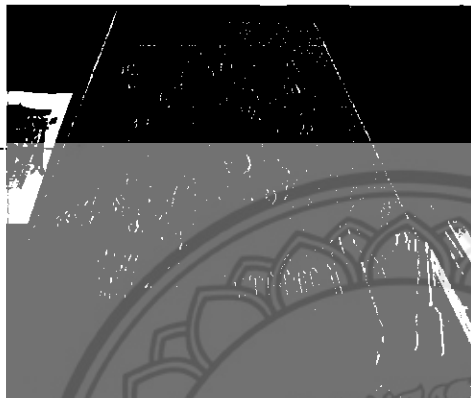
4.4 นำแม่พิมพ์ไม้ไปทำการตีสีน้ำมันภาพพิมพ์ที่อ่อนที่สุด ไปจนถึงเข้มที่สุด และในระหว่างการตีสีทุกครั้ง ต้องมีการคำนวณค่าน้ำหนักของสี โดยการจำหรือจดบันทึกค่าสีในแต่ละชั้น เพื่อจะได้ทราบผลของค่าน้ำหนักสีที่ทำการผสมกัน แล้วจะสามารถรู้ค่าน้ำหนักของสีชั้นต่อไปในผลงานได้

4.5 เมื่อทำการตีสีชั้นต่อไปเสร็จแล้วจึงนำแม่พิมพ์แกะไม้นั้นไปทำการพิมพ์ลงบนกระดาษหรือยอปอนด์ ที่ผู้สร้างสรรค์ตัด และ เตรียมไว้และมีขนาดตามที่ต้องการ เพื่อทำการพิมพ์ด้วยแท่นพิมพ์กดทับ โดยการหมุนเข้าแท่น จากนั้น จึงนำผลงานที่ได้จากการพิมพ์ ไปทำการแขวนหรือตากแห้งต่อไป และหลังจากนั้นก็ทำตามกระบวนการพิมพ์ที่ซ้ำกันจนครบทุกค่าน้ำหนักสี โดยจะมีกระบวนการการทำซ้ำตามขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่ข้อที่ 4.1 – 4.5

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดผู้สร้างสรรค์จะขอยกตัวอย่างภาพเพื่อให้เห็นถึงขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพตัวอย่าง 4.1 นำแผ่นไม้อัดที่ทำการร่างโครงสร้างของเส้นที่กลับด้านเรียบร้อยแล้วนั้นมาทำการเตรียมแกะ

เส้นสีแรกในงาน

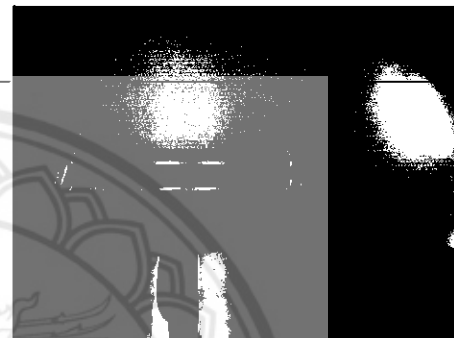
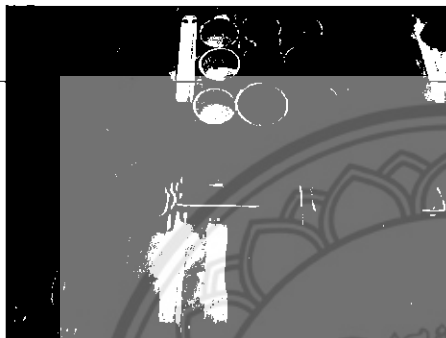

ภาพตัวอย่าง 4.2 การแกะสีที่ต้องการไว้เป็นสีแรกก็คือสีขาว การแกะสีขาวควรทำการแกะไม้แบบร่องลึก (Recess Printing) ภาพตัวอย่าง 4.2 การแกะสีที่ต้องการไว้เป็นสีแรกก็คือสีขาว การแกะสีขาวควรทำการแกะไม้แบบร่องลึก (Recess Printing)

ภาพตัวอย่าง 4.3 การผสมสีน้ำมันภาพพิมพ์ตามทีออกแบบไว้ในค่านำหนักของสีต่างๆ เริ่ม จาก สีอ่อน ไปจนถึงเข้มสุดในงาน

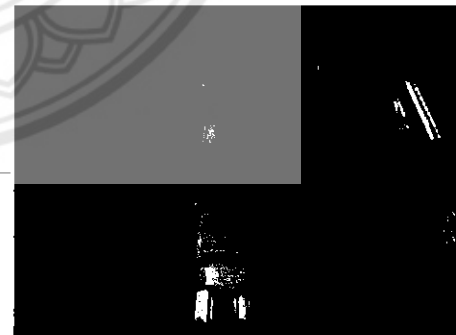
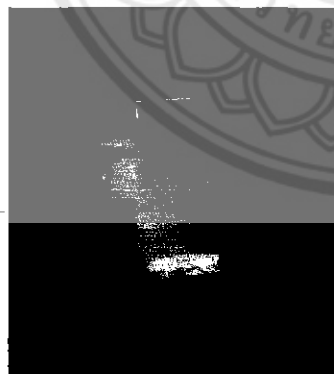

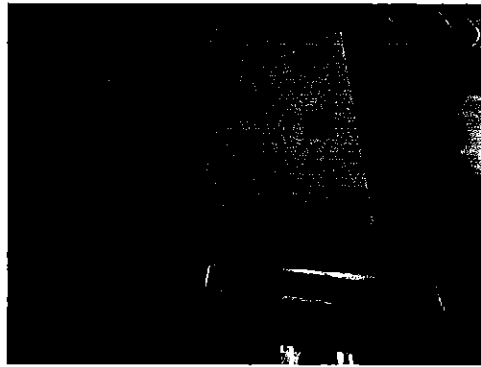
การผสมสี จากสีอ่อนไปหาสีเข้ม

ภาพ 4.3 ทำการเตรียมลูกกลิ้งอุปกรณ์ในการตีสีเพื่อทำการกระจายสีของสีน้ำมันภาพพิมพ์

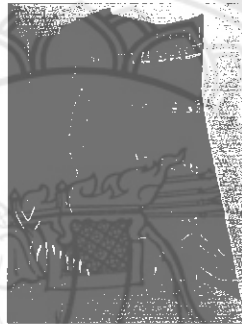
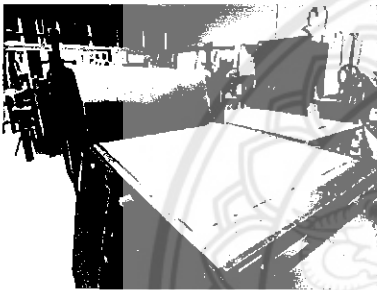
ภาพตัวอย่าง 4.4 นำแม่พิมพ์ไม้ไปทำการตีสีน้ำมันภาพพิมพ์ที่อ่อนที่สุด ไปจนถึงเข้มที่สุด

ภาพ: การกลิ้งสีลงบนแม่พิมพ์แกะไม้

เพื่อไปเข้าแท่นพิมพ์

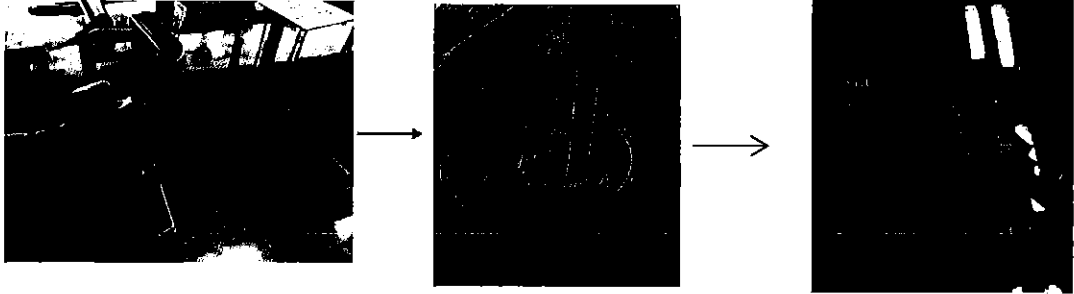

1. ภาพ:ขั้นตอนการทำงานการเข้าแท่นพิมพ์ 2.ภาพ:ผลงานที่ได้ 3. ภาพ:การแขวนตาก
ผลงานภาพพิมพ์

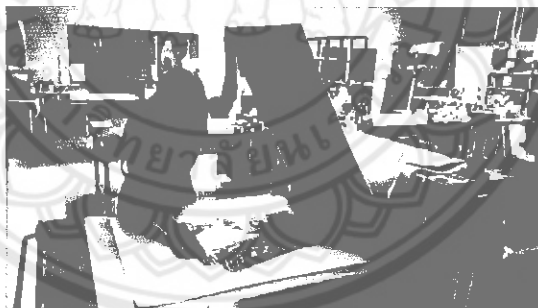
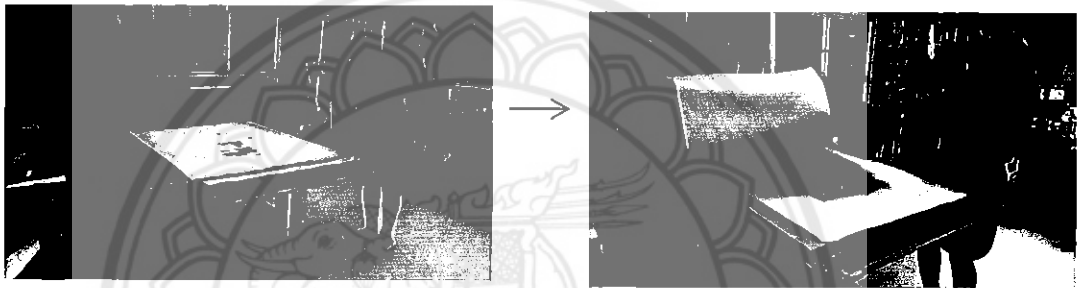
4.5 เมื่อทำการตีสีขึ้นไปเสร็จแล้วจึงนำแม่พิมพ์แกะไม้นั้นไปทำการพิมพ์ลงบน
กระดาษร้อยปอนด์ ที่ผู้สร้างสรรค์ตัด และ เตรียมไว้และมีขนาดตามที่ต้องการ เพื่อทำการ
พิมพ์ด้วยแท่นพิมพ์กดทับ โดยการหมุนเข้าแท่น จากนั้น จึงนำผลงานที่ได้จากการพิมพ์ ไปทำ
การแขวนหรือตากแห้งต่อไป และหลังจากนั้นก็ทำตามกระบวนการพิมพ์ที่ซ้ำกันจนครบทุก
ค่าน้ำหนักสี โดยจะมีกระบวนการการทำซ้ำตามขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่ข้อที่ 4.1 – 4.5

ภาพตัวอย่าง4.5

กระบวนการพิมพ์ที่ซ้ากันจนครบทุกค่าน้ำหนักสี โดยจะมีกระบวนการการทำซ้ำตามขั้นตอน

โดยเริ่มตั้งแต่ข้อที่ 4.1 - 4.5

ภาพ ขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่

ข้อที่ 4.1 - 4.5

ช่วงที่5 การสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยกลวิธีการทำ แม่พิมพ์กระดาษ (Paper Block)

ในผลงานภาพพิมพ์ที่ผู้สร้างสรรค์คิดทำนั้นจะประกอบไปด้วย กลวิธีการทำแม่พิมพ์กระดาษ ซึ่งมีความสำคัญมากอย่างหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่1 ครั้งนี้ กลวิธีการทำภาพพิมพ์กระดาษที่ผู้สร้างสรรค์นำมาผสมในผลงาน จะประกอบไปด้วยกลวิธีต่างๆดังต่อไปนี้

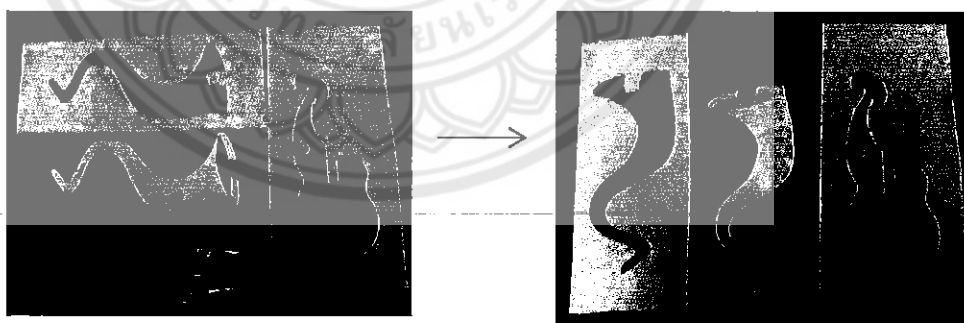
5.1 การนำกระดาษอัดมัน ที่มีความหนาพอดี เท่ากับกระดาษแข็ง นำมาตัดตามรูปทรงที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ผสมในงาน

5.2 นำแม่พิมพ์กระดาษนั้นไปทำการกลิ้งสีโดยการใช้ลูกกลิ้งภาพพิมพ์ไล่ค่าน้ำหนักตามที่ต้องการให้ทั่วรูปทรง จากนั้นนำตัวแม่พิมพ์กระดาษไปวางไว้บนผลงาน

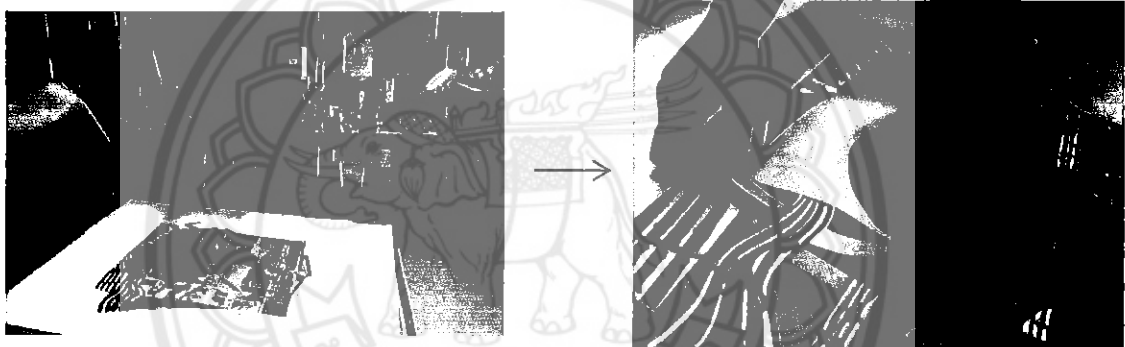
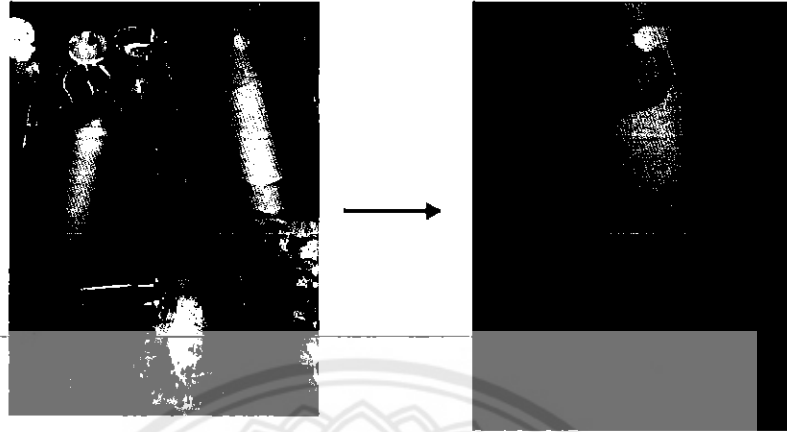
5.3 เมื่อทำการวางแม่พิมพ์แล้วจึงเข้ากระบวนการพิมพ์ โดยวิธีการเข้าแทนพิมพ์ จากนั้นก็หมุนทำการกดทับอย่างแน่นหนา เพื่อให้แรงกดทับพิมพ์ผลงานออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ จากนั้นก็จะได้ ผลงานที่ติดสี ตามรูปทรงที่ได้จากแม่พิมพ์กระดาษ ข้อดีของการใช้แม่พิมพ์กระดาษเข้ามาผสมในงานจะทำให้ผลงานนั้นติดสีได้ดีและมีความเนียนของเนื้อสีมากขึ้น

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดผู้สร้างสรรค์จะขอยกตัวอย่างภาพเพื่อให้เห็นถึงขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

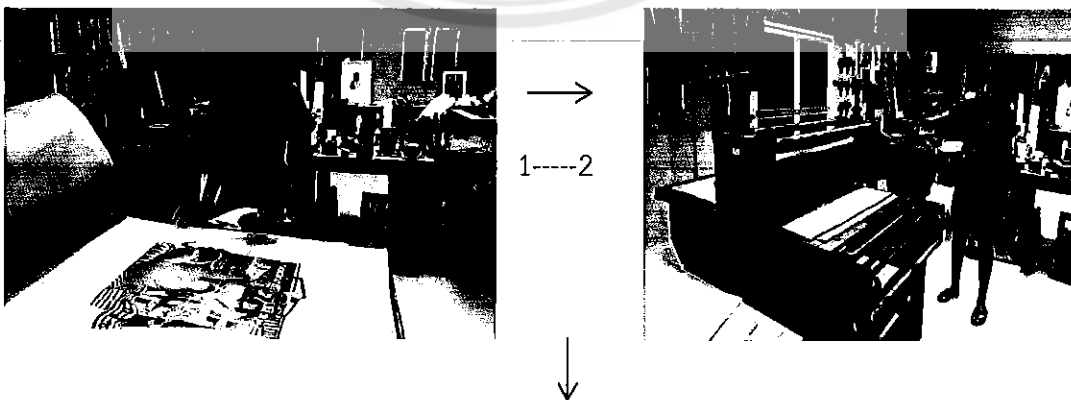
ภาพตัวอย่าง 5.1 การนำกระดาษอัดมันมาตัดตามรูปทรงที่ใช้งาน

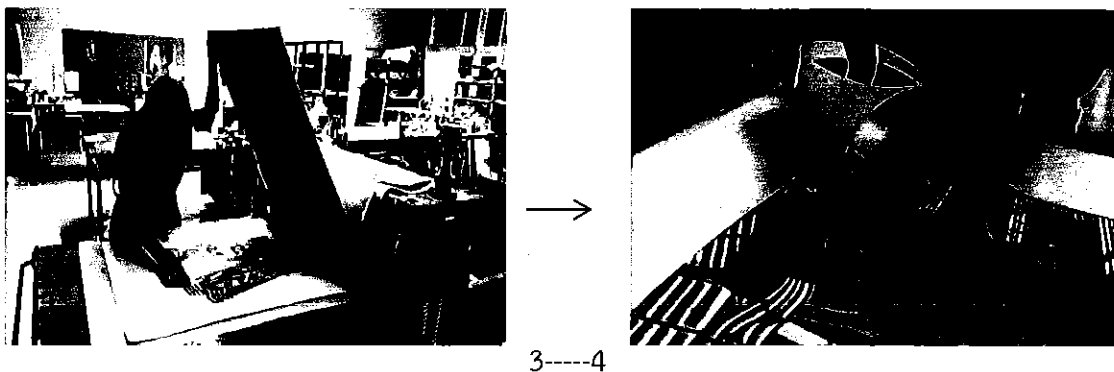

ภาพตัวอย่าง5.2 การนำแม่พิมพ์กระดาษนั้นไปทำการกลิ้งสีโดยการใช้ลูกกลิ้งภาพพิมพ์ไล่ค่าน้ำหนักให้ทั่วทั้งกระดาษ

ภาพช่วงที่5 การนำแม่พิมพ์กระดาษไปวางบนงานเพื่อทำการพิมพ์ทับ
ภาพตัวอย่าง5.3 ภาพวิธีการนำแม่พิมพ์กระดาษเข้าแทนพิมพ์ จากนั้นก็หมุนทำการบดทับอย่างแน่นหนา เพื่อให้แรงกดทับนั้นพิมพ์ผลงานออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ

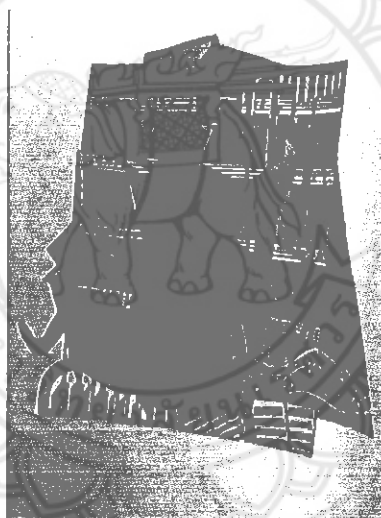

3----4

ภาพช่วงที่5

ภาพขั้นตอนการทำงานต่างๆจึงนำมาซึ่งภาพผลงานดังนี้

ช่วงที่6 การสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยกลวิธีการทำ แม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

การสร้างสรรค์ผลงานในขั้นตอนนี้จะเป็นกระบวนการทำงานขั้นท้ายสุด เพราะมีการ ปาดสีที่บนผลงานที่พิมพ์ไว้ด้วยกระบวนการพิมพ์จากแม่พิมพ์แกะไม้ และ แม่พิมพ์กระดาษ แล้ว แต่การทำนั้นยังมีขั้นตอนการทำงานที่ซับซ้อน ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจในกระบวนการ ทำงานของแม่พิมพ์ตะแกรงไหม จึงได้นำกลวิธีภาพพิมพ์ตะแกรงไหมนั้นมาทำการผสมเข้ากับ ผลงาน เพื่อทำการต่อยอดให้มีความน่าสนใจและ ให้เข้ากับผลงานได้อย่างลงตัวมากยิ่งขึ้น และ การทำงานต่างๆนั้นจะมีกระบวนการที่สามารถนำไปต่อยอดในการใช้เป็นอาชีพในการดำรงอยู่ ในชีวิตประจำวันได้อย่างไม่ยุ่งยาก และจะมีกระบวนการทำงานตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 การนำกาวอัด มาทำการผสมกับตัวเร่งในแก้วพลาสติก เพื่อทำปฏิกิริยาทางเคมี จากนั้นก็จะได้กาวอัด ไว้สำหรับปาดบล็อกสกรีน ในการผสมกันนั้น จะใช้อัตราผสมของกาวอัด อยู่ที่ 6 ซ้อนตวง และจะใช้น้ำยาตัวเร่ง 1 ซ้อนตวง หรือ 6/1 นั้นเอง จากนั้นใช้ช้อนคนให้เข้ากัน การคนให้เข้ากันเป็นเนื้อเดียวนั้นจะทำให้กาวอัดได้มีประสิทธิภาพ และการผสมกาวอัดนั้นต้องทำในสถานที่หรือห้อง ที่มีแสงที่มืดเท่านั้นจึงจะได้ผลดี

6.2 นำกาวอัดที่ได้ไปใช้ในการปาดบล็อกสกรีนให้ทั่วบล็อกตะแกรงใหม่ โดยการปาดไปมาของทั้งสองด้านของผ้า จากนั้นรอให้กาวอัดแห้งสนิทติดกับบล็อกผ้า ที่ระยะเวลาไว้โดยพอประมาณไม่นานจนถึงข้ามวัน เพราะถ้าที่ระยะเวลาไว้นานเกินไปก็จะทำให้กาวอัดที่ปาดไว้นั้นมีความเสี่ยงที่จะทำให้กาวอัดหลุดออกจากบล็อกได้ง่าย หรือ ล้างออกได้ยากมากขึ้น ดังนั้นเวลาจึงสำคัญมาก

6.3 หลังจากทีบล็อกแห้งแล้ว จึงจะนำตัวแบบที่วาดลวดลายลงบนกระดาษไข หรือ แผ่นใส จากปากกาเคมีสีดำทึบ ในการใช้กระดาษไข หรือ แผ่นใสวาดรูปทรงของเครื่องดนตรี หรือ ลวดลายต่างๆ จะทำให้ไฟสามารถทะลุผ่านกระดาษไข กระดาษใส และ บล็อกได้โดยง่าย เพราะจะทำให้แสงไฟทำปฏิกิริยากับกาวอัดได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการฉายแสงลงบนบล็อกได้ดี จะต้องใช้ระยะเวลาในการเปิดไฟในห้องมืด เพื่อทำการฉายไฟ อยู่ที่ระยะเวลา 47 วินาที

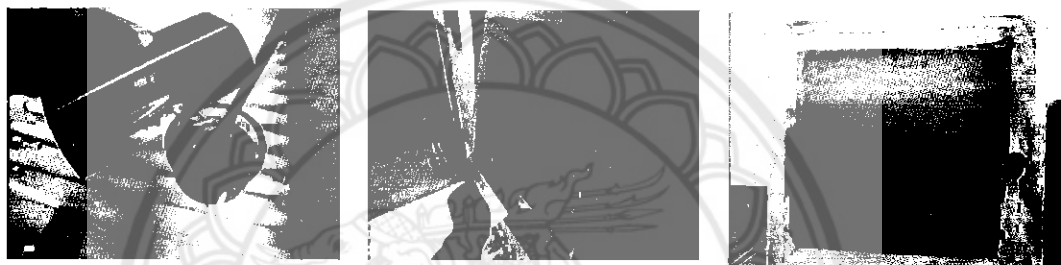
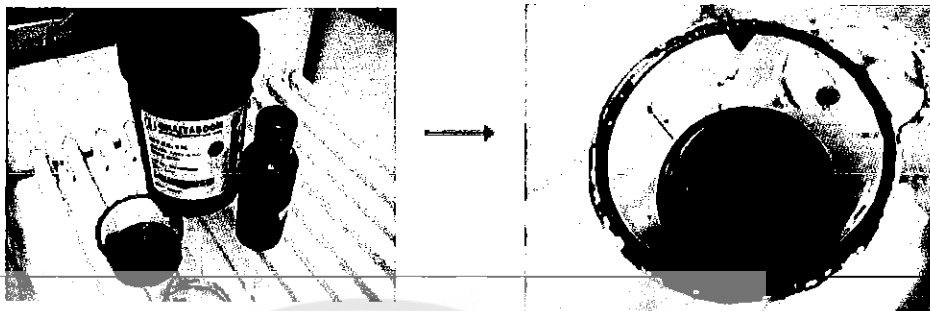
6.4 เมื่อทำการฉายบล็อกแล้วจากนั้น จึงควรรีบเร่งนำบล็อกสกรีนไปฉีดน้ำล้างกาวอัด สีเขียวที่ติดบล็อกออก โดยเร็วก็จะได้ลวดลายและรูปทรง ตามที่ฉายไฟไป จากนั้นก็ทำการรอให้บล็อกแห้งโดยการใช้น้ำพัดลมเป่า

6.5 เมื่อบล็อกแห้งสนิทแล้วจึงนำบล็อกงานที่ได้ไปทำการปาดสีสกรีนลงบนผลงาน แต่ก่อนจะปาดสีนั้นก็ทำการผสมสีให้ได้ตามที่กำหนดเสียก่อน

6.6 เมื่อทำการปาดสีทุกสีเสร็จแล้ว ก็ทำการปาดเส้นสีสุดท้ายด้วยสีดำกลาง เพื่อให้ไม่ให้เห็นบนงานดูแข็งจนเกินไป โดยมีกระบวนการขั้นตอนเช่นเดียวกันกับทุกข้อที่กล่าวมา ในช่วงที่ 6

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดผู้สร้างสรรค์จะขอยกตัวอย่างภาพเพื่อให้เห็นถึงขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

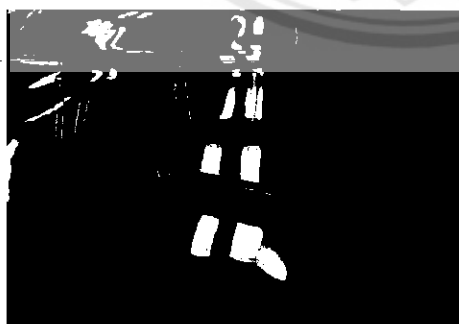
ภาพตัวอย่าง 6.1 การนำกาวอัด มาทำการผสมกับตัวเร่งในแก้วพลาสติก

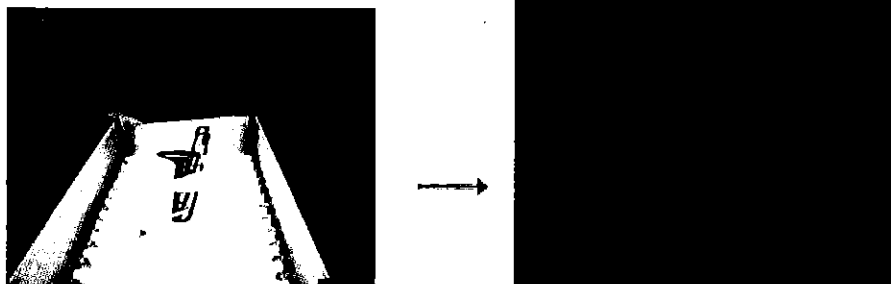

ภาพตัวอย่าง 6.2 นำกาวอัดที่ได้ไปใช้ในการปิดบล็อกสกรีนให้หัวบล็อกตะแกรงไหม

1. ภาพ:การเทกาวอัดใส่รางปิด
2. ภาพ:ขณะกำลังทำการปิดบล็อก
3. ภาพ:บล็อกสกรีนที่ปิดกาวอัดแล้ว

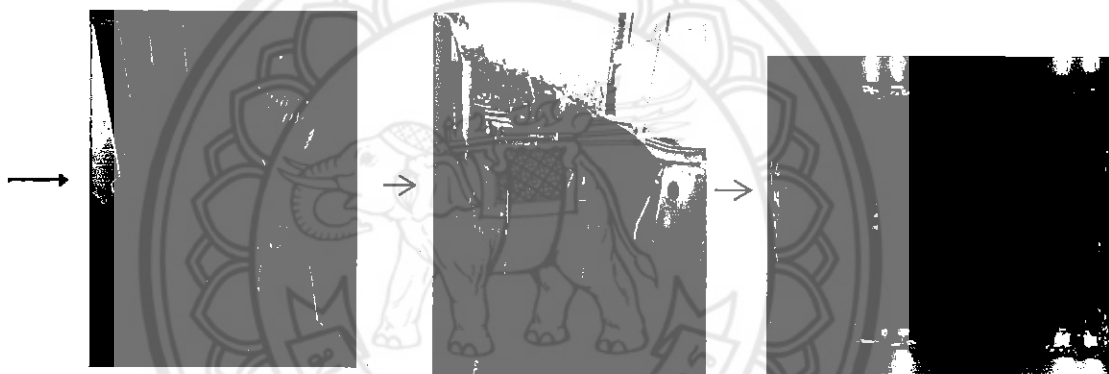
ภาพตัวอย่าง 6.3 นำตัวแบบที่วาดลวดลายลงบนกระดาษไข หรือ แผ่นใส จากปากกาเคมีสีดำ ทึบไปทำการฉายแสงไฟในห้องมืด

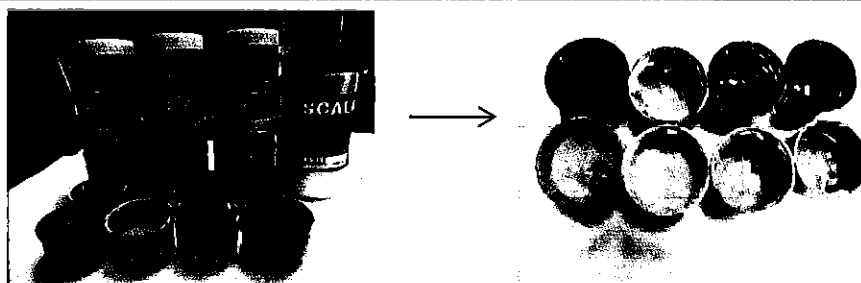
ภาพ : การฉายแสงลงบนบล็อกสกรีนที่ตี จะต้องใช้ระยะเวลาในการเปิดไฟในห้องมืด เพื่อทำการฉายไฟ อยู่ที่ระยะเวลา 47 วินาที

ภาพตัวอย่าง 6.4 นำบล็อกสกรีนไปฉีดน้ำล้างกาอัดสีเขียวที่ติดบล็อกออก โดยเร็วก็จะได้ลวดลายและรูปทรง ตามที่ฉายไฟไป

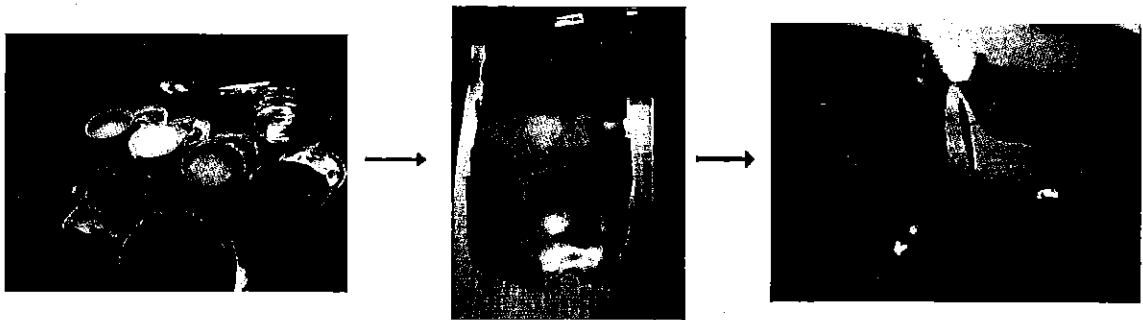

ภาพ:การล้างบล็อกสกรีนภาพ:บล็อกที่แห้งพร้อมสำหรับการใช้งานแล้ว

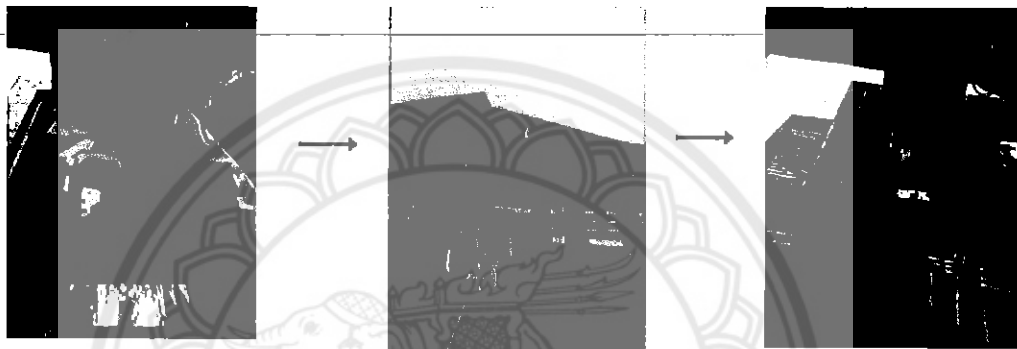
ภาพตัวอย่าง6.5 ก่อนจะปาดสีนั้นก็ต้องทำการผสมสีให้ได้ตามที่กำหนดเสียก่อน จะทำการปาดเส้นสีสุดท้ายด้วยสีดำกลาง

ภาพ: การผสมสีสกรีนโทนสีต่างๆที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

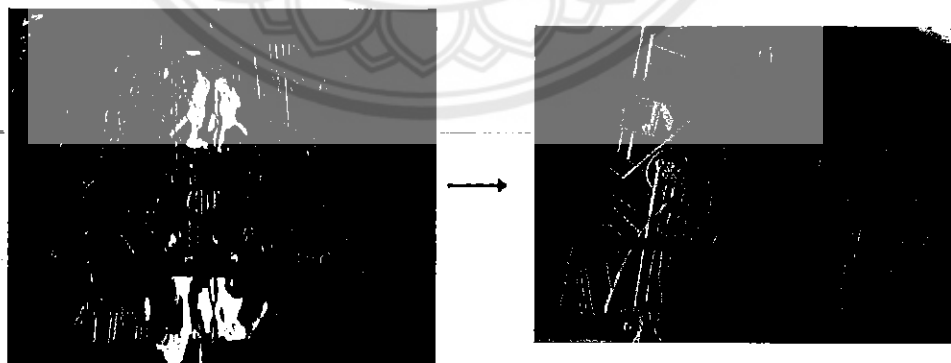
1.ภาพ:การเตรียมสี 2.ภาพ:การลองปาดสีแบบโลโทนสี 3.ภาพ:การปาดสี ลงบล็อกสกรีนแล้ว

ภาพ: การปาดสี ลงบล็อกสกรีน

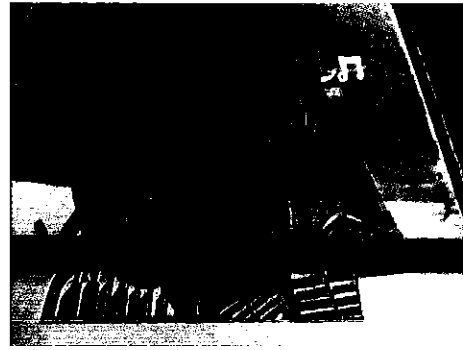
ภาพตัวอย่าง6.5 ภาพขั้นตอนการปาดสีสกรีน

ภาพตัวอย่าง6.6 การปาดเส้นสีสุดท้ายด้วยสีดำกลางโดยมีกระบวนการขั้นตอนเช่นเดียวกันกับทุกข้อที่กล่าวมา ในช่วงที่ 6

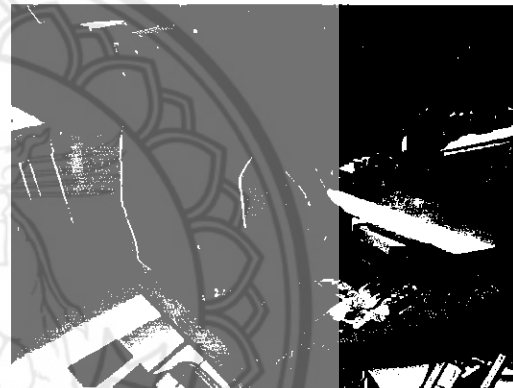
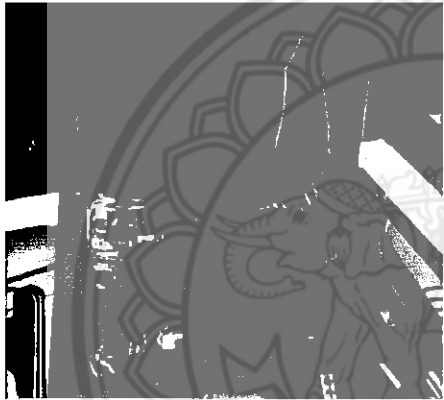
ภาพ:ลายเส้นที่จะนำไปฉายบล็อกสกรีน

ภาพ : บล็อกเส้นสกรีนที่พร้อมปาดเส้นสีดำ

ภาพ:สีสกรีนสีดำกลางที่ผสมไว้สำหรับปาดบล็อก

ภาพ:การวางบล็อกก่อนปาดเส้นสีสุดท้าย

ภาพ: การวางบล็อกสกรีนในการปาดเส้นสีสุดท้ายของผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้สร้างผลงานศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ทั้งสองผลงาน ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 2 มีขั้นตอน และ กลวิธีการทำที่เหมือนกัน เนื่องจากมีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเหมือนกัน ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ จึงได้ยกตัวอย่างขั้นตอนการสร้างผลงานของ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1 มาไว้ เป็นตัวอย่างขั้นตอน เพราะมีกระบวนการทำที่เหมือนกัน จึงยกตัวอย่างมาตั้งขั้นตอนกระบวนการที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นแล้วผลงานทั้งสองชิ้นแล้ว ผลงานศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์ได้เอาใจใส่ในทุกรายละเอียดนั้นจึงถูกนำเสนอออกมา ได้อย่างเสร็จสมบูรณ์ดังภาพผลงานศิลปะภาพพิมพ์ต่อไปนี้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่1

ภาพ: ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพพิมพ์บนกระดาษ ชั้นที่สมบูรณ์ ภาพที่ 1

ชื่อภาพผลงาน : ความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งในรูปทรงของเครื่องดนตรี

Title : Active and dynamic in the shape of a musical instrument.

กลวิธี : ภาพพิมพ์แกะไม้ ผสมภาพพิมพ์กระดาษ และภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

technics : Woodcut and Paper block and Silkscreen

ขนาดผลงาน: Size: 80 x100 cm.

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่2

ภาพ: ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพพิมพ์บนกระดาษ ชั้นที่สมบูรณ์ ภาพที่ 2

ชื่อภาพผลงาน : สีสะท้อนท่วงทำนองจากรูปร่างเครื่องดนตรี

Title : The colors reflect the melody of the instrument shape.

กลวิธี : ภาพพิมพ์แกะไม้ ผสมภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

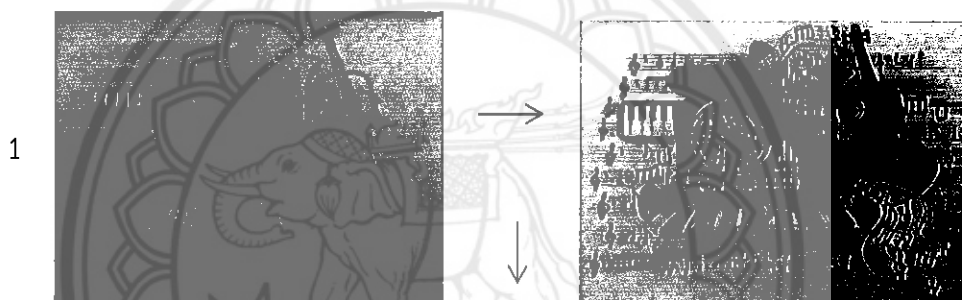
technics : Woodcut and Silkscreen

ขนาดผลงาน: Size:100 x100 cm.

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3 และศิลปนิพนธ์ 4

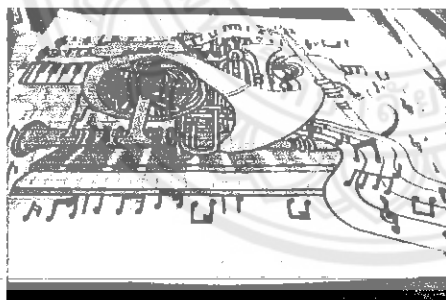
เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้ คิดค้นกลวิธีในกระบวนการพิมพ์ และ สร้างสรรค์ภาพผลงานศิลปะ ขั้นที่3 และขั้นที่4 ขึ้นมาใหม่แล้วนั้น ในระยะหลัง ทำให้ผู้สร้างสรรค์นั้นได้เกิดความคิดที่จะต่อยอด และพัฒนาผลงาน โดยคิดค้นวิธีการทำภาพพิมพ์ให้ดูแปลกใหม่ จึงคิดวิธีที่พิมพ์ผลงานลงบนพื้นไม้ ที่มีเนื้อไม้ที่มีความแข็งแรงทนทานมากกว่าการพิมพ์ผลงานลงบนแผ่นกระดาษรีดอ่อนปอนด์ อย่างเช่นผลงานศิลปนิพนธ์ ขั้นที่ 1 และ ขั้นที่ 2 โดยผู้สร้างสรรค์จะยกตัวอย่างการสร้างสรรคผลงาน โดยผ่านกระบวนการและขั้นตอนในการพิมพ์ผลงานดังต่อไปนี้

ภาพขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3-4

1. ภาพแบบร่างเส้นสเก็ตซ์

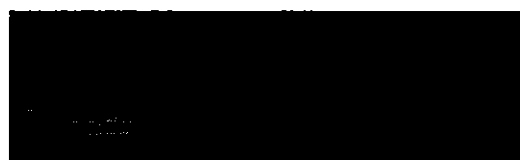
2. ภาพแบบร่างสีค่าน้ำหนักของสเก็ตซ์ผลงาน

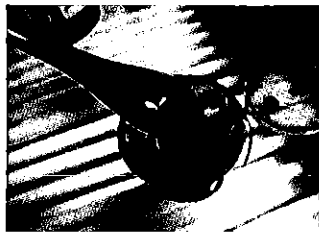
3. ภาพการปรับขยายเส้นของสเก็ตซ์เท่ากับขนาดผลงานจริงเตรียม

4. ภาพการลงสีปากกาเคมีสีดำเพื่อ

นำไปเป็นแบบในการฉายบล็อกสกรีน
ภาพพื้นลายไม้อัดสำหรับนำมาพิมพ์ผลงาน

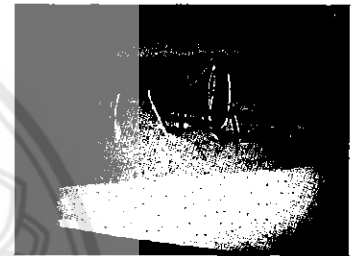
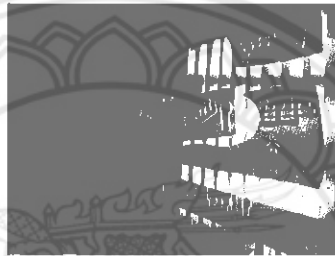
ภาพที่ 5 -16 ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์บล็อกสกรีนหรือแม่พิมพ์ตะแกรงไหมซึ่งขั้นตอนนี้จะ
เป็นกลวิธีหลักที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่3 และ ผลงานศิลปะนิพนธ์
ชั้นที่4

5. ภาพการผสมกาวอัดบล็อกสรี

6.ผสมกาว

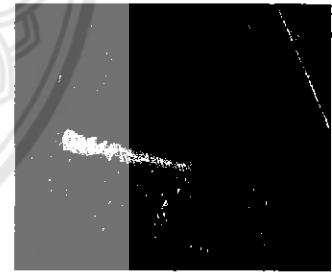
7.ปาดกาวอัดลงบนบล็อกสกรีน

8. - 10 ภาพการฉายไฟเพื่อทำการถ่ายบล็อก

9.

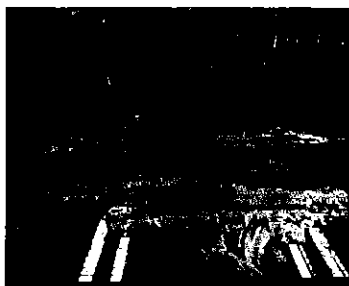
10.

11. การฉีบน้ำล้างบล็อก

12. การวางแม่พิมพ์ลงบนงานเพื่อรอปาดสี

13. การผสมสีปาดน้ำหนัก

14

15

16

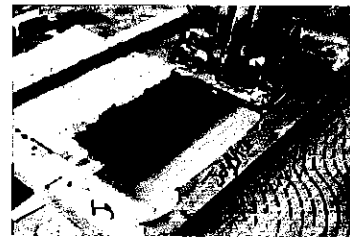
ภาพ 14 -16 การผสมสี ปาดสกรีน สร้างเลเยอร์สีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการของชั้นผลงาน

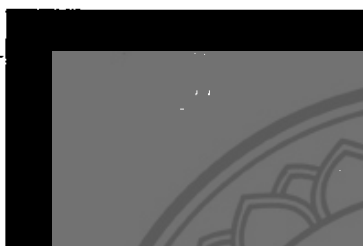
17. การเตรียมสกรีน

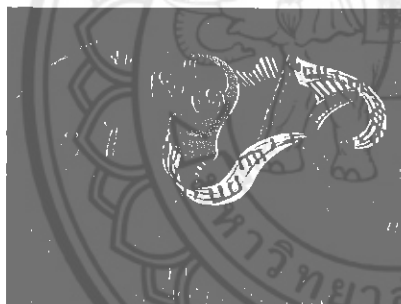
18. การผสมสีให้ละเอียดเข้ากัน

19. การปาดสี บล็อกสกรีน

20. ปาดเส้นสีที่ต้องการสร้างสรรค์ 21. ปาดสีสร้างเลเยอร์ทีละชั้น 22. ปาดสีสกรีนตามแบบสเก็ทซ์

23. ทำการปาดเส้นโดยใช้สีให้ตรงตามสเก็ทซ์ 24. สร้างสรรค์ผลงานโดยการปาดทับสีจนครบ

หลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ได้ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานตามขั้นตอนที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้สร้างสรรค์เล็งเห็นถึงจังหวะของการจัดวางองค์ประกอบภายในผลงานตามที่คุณผู้สร้างสรรค์ได้วางไว้อย่างสำเร็จสมบูรณ์แล้วจึงทำการสร้างผลงานๆเข้าไปเรื่อยๆจนครบ ตามทุกขั้นตอนที่กล่าวมา และนำไปสู่การสร้างสรรค์สำเร็จลุล่วงในที่สุด โดยมีภาพความสำเร็จของผลงานศิลปนิพนธ์ดังต่อไปนี้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่3

ภาพ: ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพพิมพ์บนแผ่นไม้ ชั้นที่สมบูรณ ภาพที่ 3

ชื่อภาพผลงาน : สีสันสะท้อนท่วงทำนองจากรูปทรงเครื่องดนตรี

Title : The colors reflect the melody of the instrument shape.

กลวิธี : ภาพพิมพ์แกะไม้ ผสมภาพพิมพ์กระดาษ และภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

technics : Woodcut and Paper block and Silkscreen

ขนาดผลงาน: Size: 120 x120 cm.

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่4

ภาพ: ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพพิมพ์บนแผ่นไม้ ชั้นที่สมบูรณ์ ภาพที่ 4

ชื่อภาพผลงาน : ในจังหวะหัวใจมีเสียงดนตรีที่ขับเคลื่อนไป

Title : In the heart beat is the music that drives the music.

กลวิธี : ภาพพิมพ์แกะไม้ ผสมภาพพิมพ์กระดาษ และภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

technics : Silkscreen

ขนาดผลงาน: Size: 120 x120 cm.

4. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ กระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์

ก่อนที่จะมาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการทดลองสร้างสรรค์ และค้นคว้าหากลวิธีที่มีความหลากหลายในการนำมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยเน้นให้กลวิธี สามารถตอบรับกับแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งในช่วงแรก ค่อนข้างมีความไม่ชัดเจนในเรื่องของกลวิธี การทำงาน กระบวนการทางความคิด ในการทำงานมีปัญหาที่เกิดจากความไม่ชัดเจนของแนวความคิดและกลวิธีในการสร้างสรรค์และการพัฒนาชิ้นงานในขั้นต่อไป ซึ่งจากประสบการณ์ต่างจากที่ประสบมาเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ต้องมีการคิดขั้นตอนในการจัดการและแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ในการศึกษาดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งออกเป็นช่วงเวลา ดังต่อไปนี้ คือ การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ การทำผลงานถือว่าศิลปนิพนธ์ ค่อนข้างดำเนินไปได้ยาก เพราะเป็นสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้เรียนกลวิธีทางภาพพิมพ์ เพิ่มมากขึ้นและลักษณะของกลวิธีต่าง ๆ นั้น ต่างก็มีความซับซ้อนและละเอียด อยู่ในตัว แต่อย่างไรก็ตามการได้ศึกษาและเรียนรู้ทางวิชาภาพพิมพ์ นั้นถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการที่ได้เรียนรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษา ในกลวิธีต่าง ๆ นั้นมาปรับใช้ แต่ถึงอย่างไรการทำงานก็ยังมีเงื่อนไข และขั้นตอนที่ยากและซับซ้อน ผู้สร้างสรรค์จึงหมั่นทำความเข้าใจ ในตรงจุดที่บกพร่อง เมื่อเริ่มทำความเข้าใจมากขึ้นก็สามารถจดจำนำหลักกลวิธีต่าง ๆ มาปรับใช้ในการทำงานได้ การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 1 นั้นมีความซับซ้อนทางด้านกลวิธีการทำงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์เลือก รูปของภาพพิมพ์ที่นำมาผสมเข้าด้วยกัน ถึง สามกลวิธี อาทิ เช่น ภาพพิมพ์แกะไม้ ภาพพิมพ์กระดาษ และ ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม สามกลวิธีนี้เป็นการสร้างผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ชื่นชอบ และเลือกนำมาเสนอ ในบทศิลปนิพนธ์ ซึ่งมีกลวิธีการทำงานที่หลากหลายประเภทมาก จึงต้องมีการวางแผน และเตรียมตัวรับมือ ในการทำงาน โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ว่า การทำงานขั้นนี้ควรเริ่มต้นจากจุดเริ่มต้นใดก่อน และหลังตามมา อย่างไร เมื่อรู้ถึงจุดเริ่มต้นแล้ว ก็มีการจดบันทึก ลำดับว่า ควรจะสร้างสรรค์งานตรงไหนต่อไป และเนื่องจากระยะเวลาที่สร้างผลงานนั้น มีความกระชับ ผู้สร้างสรรค์จึง ต้องมีการวางแผนมากยิ่งขึ้น แต่ในทางเดียวกัน การทำงานก็ย่อมมีอุปสรรคเสมอ ผู้

สร้างสรรค์จึงมีความพยายามเพิ่มมากขึ้น และ ต้องมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ เพื่อให้ผลงานนั้นออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานมีดังนี้

1. เนื่องจากสีน้ำมันภาพพิมพ์ที่ใช้ในการทำงานนั้นแห้งช้าจึงต้องใช้เวลาในการพิมพ์งานในแต่ละครั้ง รวมถึงการลงรายละเอียดในแต่ละภาพผลงาน จึงทำให้เกิดผลปัญหา คือมีการยืดระยะเวลาในการทำงานล่าช้ามากขึ้น และในเวลาการทำงาน ผู้สร้างสรรค์จึงแก้ปัญหาด้วยการวางแผนทำงาน ของอีกกลวิธีหนึ่งลงไป เพราะผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้มีกลวิธีที่หลากหลาย และซับซ้อน

2. เนื่องจากทักษะฝีมือยังไม่มี ความชำนาญจึงทำให้การวางแผนในการสร้างสรรค์ผลงาน ผิดเพี้ยนไปจากเดิมบ้างในบางส่วน ผู้สร้างสรรค์จึงคิดวิธีแก้ไขปัญหาโดยการทำภาพร่าง (sketch) สีภาพพิมพ์ที่ลงตัว และสามารถ พิมพ์ได้ที่หลายสี โยใช้วิธีการแยกบล็อก และฝึกการกลิ้งให้ชำนาญก่อนลงมือทำชิ้นผลงานจริง

จากการปฏิบัติงานทำให้เราได้รู้ถึงปัญหาหลายอย่างที่เกิดขึ้นในขั้นตอนที่ทำการปฏิบัติงาน จึงทำให้เราได้เรียนรู้และรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าแม้ว่าเราจะวางแผนไว้แล้วรัดกุมแล้วในบางครั้ง แต่อุปสรรคต่างๆก็สามารถเกิดขึ้นได้เสมอ ถ้าเรายังมีความประมาทอยู่ในตัว เพราะฉะนั้นเราจึงควรจัดการกับการวางแผนชีวิตให้ดีมากยิ่งขึ้น และการจัดทำเล่มศิลปนิพนธ์ในบทที่ 3 นี้ ก็สมารถที่จะช่วยทำให้ผู้สร้างสรรค์มีการคิดอย่างเป็นระบบและมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน เมื่อเจอปัญหาที่สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขหรือสามารถจะนำไปพัฒนาต่อยอด ในผลงานชิ้นต่อไปได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานศิลปนิพนธ์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ เป็นกระบวนการที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกประเภท เนื่องด้วยเป็นการอธิบายให้บุคคลอื่น เกิดการเรียนรู้ ทำความเข้าใจถึงความหมาย และขั้นตอนกระบวนการ กลวิธี และคุณค่าด้านสุนทรียภาพผลงานการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์กวีกรรม ตั้งแต่ขั้นแรกตามลำดับ จนถึงสิ้นสุดการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ สำหรับการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดแนวทาง หลักการวิเคราะห์ โดยยึดกระบวนการของการสร้างสรรค์ศิลปะของ ชลูด นิ่มเสมอ ที่กล่าวว่า กระบวนการสร้างสรรค์ มีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุดเป็นขั้นตอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน (ชลูด นิ่มเสมอ.2531: 324) โดยกำหนดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

การวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ (Form) ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุด ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี ผู้สร้างสรรค์ได้ ใช้ทัศนธาตุและวิธีการดังต่อไปนี้ในการจัดวางองค์ประกอบต่างๆในผลงาน ในการสร้างผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นจะใช้รูปแบบ (Form) ที่ถ่ายทอดออกมาในลักษณะรูปทรงของเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ โดยพื้นที่ว่าง(space)ในงานของผู้สร้างสรรค์นั้นมีลักษณะของพื้นที่ที่เกิดจากการทับซ้อนระหว่างช่องไฟ ของรูปทรงทางเรขาคณิตโดยมีการตัดทอนแบบทับซ้อนกัน ให้ดูมีมิติที่ตัดกันด้วยลักษณะของเครื่องดนตรีนั้นๆที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเสนอเป็นผลงานความประทับใจ ผู้สร้างสรรค์ได้นำพื้นที่ว่าง(space) มาใช้ในงานมี โดยมี 2 ประเภท คือ ระยะห่างระหว่างรูปทรง ของเครื่องดนตรี และ ระยะห่างของค่าน้ำหนักสี ทำหน้าที่ให้ความรู้สึกตัดกันบริเวณรอยต่อของผลงานโดยทำให้เกิดการทับซ้อนเคลื่อนไหวขัดแย้งกับพื้นหลัง ให้เกิดความลึกในงานเป็นการผลักดันให้ภาพดูมีมิติ ที่ว่าง (space) ในงานของผู้สร้างสรรค์ที่สำคัญคือลักษณะของเส้นที่นำมาใช้ในงานมีหลากหลายลักษณะและมีความหมายที่แตกต่างกันออกไป คือ เส้นแต่ละเส้นในระยะห่างระหว่างรูปทรงของเครื่องดนตรี และการเชื่อมต่อกันของเส้นนั้น ทำหน้าที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ขัดแย้งกับพื้นหลังที่เรียบง่าย

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปินพันธ์ แบ่งออกเป็นประเด็นได้แก่ ส่วนที่เป็นเนื้อหา ส่วนที่เป็นรูปทรง และหลักการจัดองค์ประกอบ

ส่วนเนื้อหา

1.1 เรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้เรื่องหรือจุดเริ่มต้นต่อการสร้างสรรค์ผลงานมาจากความประทับใจในรูปทรงของเครื่องดนตรีทุกประเภทรวมไปถึงองค์ประกอบต่างๆของดนตรีด้วย เช่น ตัวโน้ตดนตรี จังหวะ และ ท่วงทำนองของดนตรีโดยส่วนตัว จึงเป็นความบังคาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพันธ์

1.2 แนวเรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องความประทับใจในรูปทรงของเครื่องดนตรี ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้มีความคุ้นเคยกับเสียงดนตรีเป็นอย่างมากในชีวิตประจำวัน และพบเห็นเครื่องดนตรีประเภทต่างๆมากมายจึงทำให้เกิดความสนใจ ชื่นชอบ และประทับใจหลงใหลในรูปทรงของเครื่องดนตรี ผู้สร้างสรรค์จึงนำมาเป็นความบังคาลใจในการสร้างสรรค์ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน โดยมีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆของดนตรีเพื่อสื่อความหมาย เพราะดนตรีคือภาษาสากลที่สามารถเข้าถึงกับทุกคนได้

1.3 เนื้อหา ผู้สร้างสรรค์แบ่งออกเป็น เนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายใน

ก.เนื้อหาภายนอก ผลงานของผู้สร้างสรรค์เป็นผลงานลักษณะเหมือนจริงเชิงสัญลักษณ์และอุดมคตินิยมแบบจินตนิยม (Romantic) โดยใช้รูปทรงของเครื่องดนตรี ที่มีความหมายและลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเครื่องดนตรีแต่ละประเภทก็จะให้เสียง สีสัมผัส และวัตถุที่สร้างที่ต่างกันออกไปด้วย และเพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายแทนสัญลักษณ์ต่างๆ เช่นวัตถุทองเหลืองที่พบเห็นในเครื่องดนตรีประเภทเป่า เช่น แซกโซโฟน แสดงถึงความเก่าแก่มืออายุ และมีความแข็งแกร่ง สง่างาม และมีรูปทรงที่มีการเชื่อมโยงไปสู่ความโค้งมน และ มีความซับซ้อนในตัวเอง มี เป็นต้น

ข.เนื้อหาภายใน ผู้สร้างสรรค์ใช้ทัศนธาตุได้แก่ สี น้ำหนัก ที่ว่าง และเส้น ซึ่งทัศนธาตุเหล่านี้จะเป็นส่วนประกอบที่ทำให้ผลงานเกิดเอกภาพ และความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยลำดับความสำคัญของทัศนธาตุดังต่อไปนี้ สี เป็นระดับแรกที่ทำให้เกิดเป็นจุดเด่นของการสร้างสรรค์ผลงาน น้ำหนักอ่อน แก่ ในงาน เป็นตัวที่ทำให้ภาพผลงานมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และน้ำหนักที่ตัดกันชัดเจน หรือ มีการไล่ค่าน้ำหนักของสี ที่ว่างจะไม่มี การปล่อยที่ว่างให้ภาพมีอากาศเพราะจะถูกสีสัมผัสชนิดต่างๆในงานที่ตัดทอนกันเป็นค่าน้ำหนักทำให้เหลือพื้นที่ว่างอัน

น้อยนิดภายในงาน และพื้นผิว เส้นที่ตัดทอนลงไปในงานนั่นเอง จะแสดงความเป็นวัตถุ รูปทรงต่างๆทำให้ดูมีความเด่นชัดมากขึ้นจนสามารถแยกออกได้ว่าเป็นรูปทรงของเครื่องดนตรี ชนิดไหนประเภทไหน

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” (The impression through the tunes from the shape of the Instruments.) ได้ใช้กลวิธีการและกลวิธีของศิลปะภาพพิมพ์ (Printmaking) ผสมกับมุมมองของผู้สร้างสรรค์ เช่น การจัดองค์ประกอบของภาพ และใช้กลวิธีที่หลากหลายขั้นตอนที่มีความแตกต่างออกไปในหลายรูปแบบ ตามกลวิธีการสร้างสรรค์

1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลผลงานศิลปนิพนธ์

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาข้อมูลต่างๆ ทั้งที่เป็นเอกสาร ภาพผลงานศิลปะ อันเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่จริงในชีวิตประจำวันและข้อมูลจากหนังสือตำราต่างๆ โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้สร้างสรรค์ศึกษาประกอบด้วยข้อมูลส่วนที่เป็นนามธรรม และ รูปธรรม

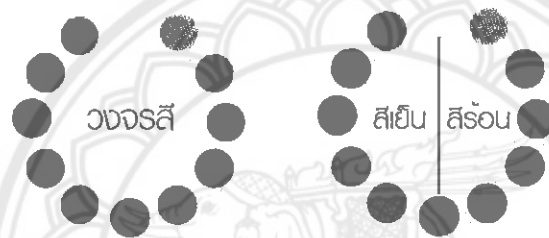
ข้อมูลบางส่วนนามธรรม ได้แก่ข้อมูลที่ได้รับจากประสบการณ์ตรงของผู้สร้างสรรค์ เป็นผลการศึกษาของผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อการพบเห็นและได้คุ้นเคยในการใช้ชีวิตประจำวัน ที่ผู้สร้างสรรค์มีความชื่นชอบ เช่น การชม การรับฟังเสียงดนตรีเป็นประจำทุกวัน และมีความประทับใจในรูปทรงของเครื่องดนตรีเป็นอย่างยิ่งนั้น จึงทำให้มีการสังเกตลักษณะ และสามารถรับรู้ได้ว่าเป็นเครื่องดนตรีชนิดใด ประเภท และทำนองอะไรเป็นต้น

ในส่วนของแนวเรื่องในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ คือมีความบันดาลใจจากทัศนคติของผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ผู้สร้างสรรค์นั้น ได้รับความบันดาลใจจากประสบการณ์ทางตรงจากผู้สร้างสรรค์เองและในเรื่องราวของความประทับใจในรูปทรงของเครื่องดนตรี อันเป็นสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์นั้นมีแรงจูงใจที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาต่อยอดในผลงานศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

สิ่งข้างต้นเหล่านี้ได้สั่งสมมาเป็นความประทับใจ และแรงบันดาลใจที่จะกระตุ้นให้ผู้สร้างสรรค์ได้นำความรู้ที่มีเฉพาะตนนั้นนำมาเป็นแรงผลักดันและแรงบันดาลใจที่สามารถต่อยอดเป็นผลงานศิลปะผู้สร้างสรรค์

1.1 สีและน้ำหนัก ผู้สร้างสรรคใช้สีน้ำมันที่ใช้สำหรับทำภาพพิมพ์ สีสกรีน มาสร้าง ค่าน้ำหนักแสงเงาและบรรยากาศของภาพ โดยกลวิธีทางศิลปะภาพพิมพ์ที่ใช้สีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซ็นต์ และใช้สีวรรณะอุ่น 60 เปอร์เซ็นต์ ในการเลือกใช้สีเช่นนี้ ผู้สร้างสรรคเลือกใช้สีที่มีความสดใสตัดกัน และเส้นที่ตัดกันได้อย่างเด่นชัด จึงนำสีคู่ตรงข้ามมาใช้แสดงในผลงาน เพื่อแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับบรรยากาศ อารมณ์ การเคลื่อนไหว ที่มีต่อรูปทรงการตัดทอนในงาน จึงแสดงวัตถุที่ดูแล้วให้อารมณ์ความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ของผลงาน ที่มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึก แสดงถึงความสนุกสนาน ความบันเทิงอารมณ์ในรูปลักษณะของผลงาน

วรรณะของสี (Tone of Color)

คือสีที่ให้ความรู้สึกร้อน-เย็น ในวงจรัสสีจะมีสีร้อน 7 สี และสีเย็น 7 สี ซึ่งแบ่งที่ สีม่วงกับสี เหลือง ซึ่งเป็นได้ทั้งสองวรรณะ แบ่งออกเป็น 2 วรรณะ

1.วรรณะสีร้อน (WARM TONE) ประกอบด้วยสีเหลือง สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สี ม่วงแดงและสีม่วง สีใน วรรณะร้อนนี้จะไม่ใช้สีสดๆ ดังที่เห็นในวงจรัสสีเสมอไป เพราะสีใน ธรรมชาติย่อมมีสีแตกต่างไปกว่าสีในวงจรัสสีธรรมชาติอีกมาก ถ้าหากว่าสีใด ค่อนข้างไปทางสี แดงหรือสีส้ม เช่น สีน้ำตาลหรือสีเทาอมทอง ก็ถือว่าเป็นสีวรรณะร้อน

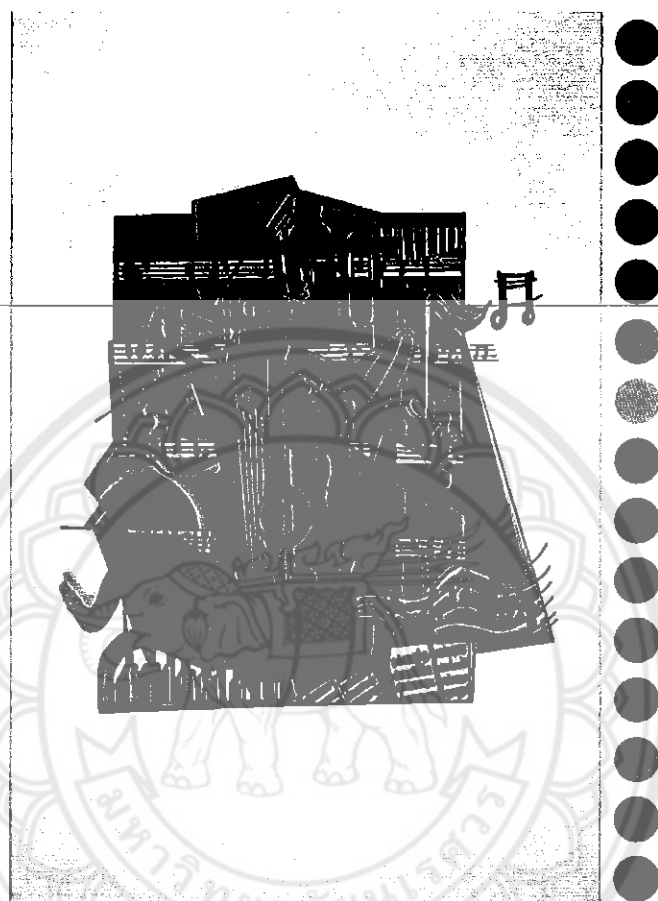
2.วรรณะสีเย็น (COOL TONE) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียว น้ำเงิน สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทางสีน้ำเงินและสีเขียวก็เป็นสี วรรณะเย็นดังเช่น สีเทา สีดำ สีเขียวแก่ เป็นต้น จะสังเกตได้ว่าสีเหลืองและสีม่วงอยู่ทั้งวรรณะ ร้อนและวรรณะเย็น ถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อนก็ให้ความรู้สึกร้อนและถ้า อยู่ในกลุ่มสีวรรณะ เย็นก็ให้ความรู้สึกเย็นไปด้วย สีเหลืองและสีม่วงจึงเป็นสีได้ทั้งวรรณะร้อนและวรรณะเย็น

แหล่งที่มา

<http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/bangkok/pim>

olnut_v/art/sec03p03.html

การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพลักษณะที่ว่างของรูปทรงที่ตัดกันด้วยเส้น และ สี

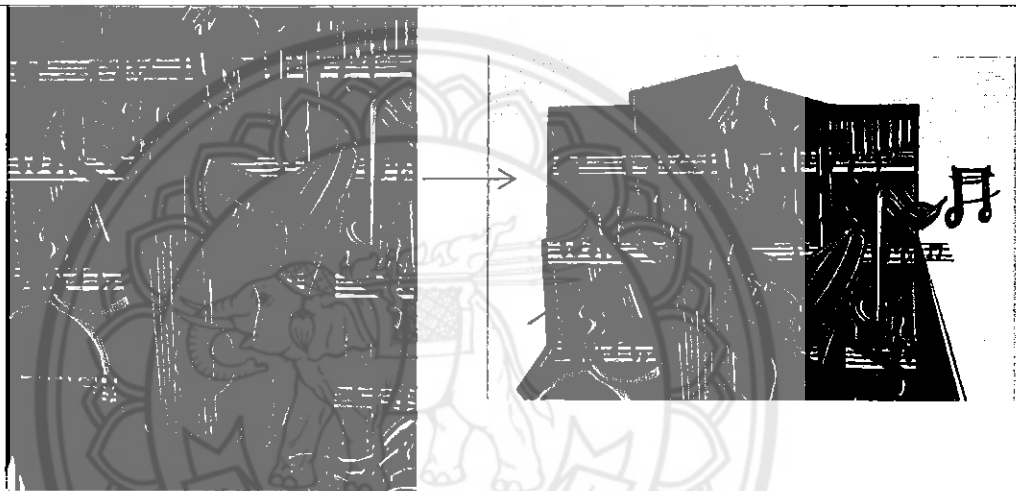
ผลการวิเคราะห์กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานการสร้างสรรค์ชุด “ความประทับใจผ่านทางทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” เพื่อให้เกิดเป็นผลงานภาพพิมพ์ลักษณะ 2 มิติ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าทดลอง และวิเคราะห์ผลลัพธ์ทางองค์ประกอบศิลป์ ที่มีความเหมาะสมที่สุดมาใช้ในการนำมาสร้างกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ภาพผลงานชุดนี้เกิดความสำเร็จทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์ โดยสามารถเปรียบเทียบให้เห็นถึงขั้นตอนที่แสดงถึงเทคนิคและวิธีการต่างๆ ของการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ แบบกึ่งนามธรรม ในผลงานการสร้างสรรค์ชุด “ความประทับใจผ่านทางทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี ”

การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุดความประทับใจในโครงสร้างจากเครื่องดนตรี ผู้สร้างสรรคได้ใช้ทัศนธาตุและวิธีการดังต่อไปนี้

ที่ว่าง(space) ในงานของผู้สร้างสรรคลักษณะของที่ว่างในภาพพื้นหลัง ที่นำมาใช้ คือ ระยะห่างระหว่างรูปทรงและรูปแบบของเครื่องดนตรีแต่ละชนิด เพื่อให้ภาพดูมีระยะความใกล้ไกลและมีความน่าสนใจมากขึ้น และจะได้ไม่ดูน่าอึดอัดจนเกินไป

ในภาพพื้นที่ว่างดังกล่าว ผู้สร้างสรรคจะใช้เส้นตัดสี เทา ดำ ในการสร้างความขัดแย้งบนพื้นที่ว่างของผลงานลงบนกระดาษ และสีพื้นผิวของผลงาน จะใช้สีน้ำตาลอ่อนไล่จังหวะสีจากทึบไปหาสว่างโดยการตีพื้นสีไล่ค่าน้ำหนักก่อนไปเข้มด้วยลูกกลิ้งสำหรับพิมพ์และกดทับลงบนแม่พิมพ์ไม้ เพื่อให้ภาพผลงานมีพื้นผิวน้ำหนักที่ต่างกัน ด้วยการไล่ค่าน้ำหนักของสี

รูปทรง (shape) ในผลงานของผู้สร้างสรรคได้ใช้ รูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form) ที่เป็นรูปของสิ่งที่มีชีวิต หรือ คล้ายกับสิ่งมีชีวิต ที่สามารถเจริญเติบโต เคลื่อนไหว หรือเปลี่ยนแปลงรูปได้ เช่น รูปของคน สัตว์ พืช และรูปทรงอิสระในการสร้างสรรคผลงานให้ประสานกลมกลืนกันเป็นเอกภาพ รูปร่างอินทรีย์รูปที่ผู้สร้างสรรคนำมาใช้ในการสร้างสรรคผลงานนั้น ได้แก่ รูปทรงของเครื่องดนตรีที่มีลักษณะ เส้นโค้งมล และเป็นจังหวะอิสระลงตัว รวมถึง ตัวโน้ตดนตรีที่มีความแปลกทางด้านลักษณะรูปทรงแบบอิสระผู้สร้างสรรคจึงเลือกมาใช้เสริมสร้างในผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรค

เส้น (line) ผู้สร้างสรรค์นำเส้นลักษณะต่างๆทางเรขาคณิต มานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้ง และความประสานกลมกลืนกันของผลงานให้เส้นเกิดความเด่นชัดขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานประกอบด้วยโดยผู้สร้างสรรค์จะใช้ลักษณะของเส้นดังต่อไปนี้

- เส้นตรง ของรูปทรงสามเหลี่ยม , สี่เหลี่ยม ให้ความรู้สึก มั่นคง แข็งแรง สง่า รุ่งเรือง และ สมดุล

- เส้นโค้ง ของตัวเครื่องดนตรี เช่น กีตาร์, แซกโซโฟน, ไวโอลิน,จะมีลักษณะ เส้นโค้งทางเรขาคณิตที่น่าสนใจ ทำให้รู้สึกเคลื่อนไหว เป็นอิสระ และ ลื่นไหล

เส้นโค้งอิสระ เส้นโน้ตดนตรี, ตัวโน้ตดนตรี

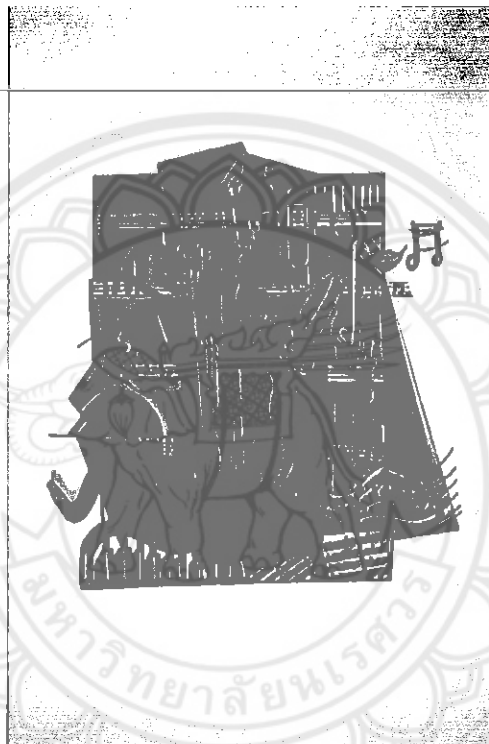

- เส้นเฉียง ของรูปทรงรูปทรงมีลักษณะค่อนข้างเด่นในผลงานมีเส้นเฉียงที่ ทำให้รู้สึกภาพมีความเคลื่อนไหว และ แปรปรวน

สี (color)

สีเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในศิลปะ เพราะเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านการมองเห็นได้โดยตรง ซึ่งในผลงานสร้างสรรค์ชุด “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปร่างของเครื่องดนตรี” ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้สีวรรณะร้อน 60% และ ใช้สีวรรณะเย็น 40%

กำหนดโครงสร้างสีโดยจะมีสีวรรณะร้อน 60 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้

- สีน้ำตาลอ่อนทอง :ใช้สำหรับเป็นพื้นหลัง เพื่อให้งานดูมีความสง่า และ มีเสน่ห์
- สีน้ำตาลอ่อนกลาง:ใช้ในการวางเป็นพื้นสำหรับผลิตภัณฑ์ให้ดูไกรและมีความเอียงไม่เท่ากัน
- สีน้ำตาลแดงไลโทนสีอ่อนเข้ม:ใช้สำหรับเป็น สีหลักของเครื่องดนตรีที่เด่นที่สุดในงาน
 - สีเหลือง: ใช้ในการเน้นขอบเส้น ตรงเส้นของเครื่องดนตรีที่มีความโค้งมลและ อยู่ที่มีความทึบให้มีความ สว่าง
- สีส้ม :ใช้ในการเน้นเหลี่ยมของเส้นมุมฉากสามเหลี่ยมให้มีความคมชัด
- สีแดง ใช้ในการทับน้ำหนักของสีน้ำตาลจากพื้นหลัง เพื่อไม่ให้ดูลึกลงเกินไป

■ สีแดงเลือดหมู : ใช้ในการเน้นส่วนที่ลึกโดยการไล่น้ำหนักแสงเงา แบบทึบ ในส่วนของเส้นสีเหลือง

■ สีม่วง : ใช้ให้งานอย่างเล็กน้อย เพื่อเน้นให้ดูมีความน่าหลงใหล

| : สีชมพู : ใช้ในการปาดสกรีนไล่จังหวะโทนสีสร้างสีที่เด่นในงานให้ดูมีความสุข

กำหนดโครงสร้างโดยจะมีสีที่ใช้คือสีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้

■ สีฟ้า : ใช้ในการปาดสกรีนและเป็นสีที่เป็นจุดเด่นในงาน

สีน้ำเงิน : ใช้ในการเพิ่มความหนา จะนำมาใช้คู่กับสีฟ้าเสมอ

■ สีเขียว : ใช้สำหรับในการแทรกสีเส้นและพื้นที่แค่บางส่วน ให้ภาพดูมีความขัดแย้งกันในงาน

สีเทา : ใช้ในเครื่องเน้นรูปทรงของตัว แยกโซโฟนให้มีความเด่น ใช้ไว้อยู่ด้านหน้า และด้านล่างของงาน แบบเด่นชัด

■ สีเทาเข้ม : ใช้ในการเน้นเส้น และค่าน้ำหนักที่ทึบที่สุดในงาน

□ สีขาว ใช้ในการผสมคัดความสว่างของชิ้นผลงาน

การทำผลงานภาพพิมพ์ที่มีความซับซ้อน หลากหลายขั้นตอน หลากหลายสีสันทันทำให้เกิดความลึกในงานเป็นการผลักระยะหน้าหลังให้ภาพดูมีมิติ แบบสามมิติลวงตา นิยมการเลียนแบบ (Imitationalism Theory) เป็นการเห็นความงามในธรรมชาติแล้วเลียนแบบไว้ให้เหมือนทั้งรูปร่าง รูปทรง สีสันทัน และนิยมแสดงจินตนาการ (Imagination Theory) เป็นงานที่แสดงภาพจินตนาการ แสดงความคิดฝันที่แตกต่างไปจากธรรมชาติและสิ่งที่พบเห็นอยู่เป็นประจำ

รูปทรง (shape) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงทางเรขาคณิต และรูปทรงอิสระ ในการสร้างสรรค์ผลงานให้ประสานกลมกลืนกันเป็นเอกภาพ ในผลงานส่วนใหญ่จะใช้รูปร่างเรขาคณิต (Geometry form รูป) ได้แก่ รูปทรงของการตัดกันระหว่างเส้น รูปร่าง รูปทรง และบริเวณว่าง ที่มีรูปแบบตามความรู้สึก แสดงเส้นรอบนอกด้วยเส้นโค้งและเส้นตรงได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องกัน รวมถึงขอบรอบนอกของงาน จะมีการตัดกันเป็นลักษณะเหลี่ยมและรูปร่างอิสระ ได้แก่ เส้นของโน้ตดนตรี ตัวโน้ตดนตรี และ รวมไปถึงรูปทรงหลักของเครื่องดนตรีสากลชนิดต่างๆที่นำมาเป็นจุดเด่นภายในผลงาน เช่น เส้นโค้งที่เกิดจากรูปทรงหลักของเครื่องดนตรีเป็นต้น ขนาด (size) ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขนาดเล็กใหญ่ของรูปทรงเครื่องดนตรี โดย มีขนาดไม่เท่ากันเพื่อกำหนดระยะความใกล้ไกลใหญ่ เล็ก ตามสัดส่วนรูปทรงที่รับ

กันในงาน และกำหนดรูปทรงของเครื่องดนตรีที่อยู่กลางสุด ล้วนหน้า ให้มี ขนาดใหญ่เพื่อสร้างจุดเด่นให้กับผลงาน แสงและเงา (Light & Shadow) ผู้สร้างสรรค์มีการกำหนดแสงและเงาโดยใช้ค่า น้ำหนักของสีที่มีความสว่างและเข้มไม่เท่ากัน และส่วนใหญ่มักจะใช้สีที่ค่อนข้างตัดกัน เพื่อให้ภาพผลงานดูมีสีสันสดใส มีชีวิตชีวาของความสุขสนานครื้นเครง สี และเส้น ที่ตัดกันทำให้เกิดมิติระยะใกล้ไกล และ การสร้างจุดเด่น จุด ร่องในภาพ

นอกจากนี้ในภาพผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุด “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี ” ดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดวางเส้นโครงสร้างของภาพผลงานในแต่ละชิ้น ซึ่งเส้นดังกล่าวล้วนเป็นเส้นที่มอง เห็นได้ชัดด้วยตา และจะส่งผลให้ผู้ดูได้ รู้สึกและเกิดจินตนาการหรือปะติดปะต่อเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งได้ กล่าวคือ ในภาพผลงาน ของผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดวางตำแหน่งรูปทรงดอกไม้อย่างเป็นจังหวะตลอดทั้งภาพ ให้ความรู้สึกได้ถึง ความเคลื่อนไหวด้วยเส้นโครงสร้างที่กระจายด้วยจินตนาการจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง ซึ่งมีความเชื่อมโยงกันของผลงาน อีกทั้งผู้ สร้างสรรคยังได้กำหนดเส้นโครงสร้างขององค์ประกอบภาพผลงาน อันเกิดจากเส้นแกนของส่วน รูปทรงของเครื่องดนตรี ที่วางประสานเชื่อมโยงกันในทิศทางที่น่าสายตาไปสู่สาระสำคัญของภาพผลงาน

พินหลังมีการไล่ค่าน้ำหนักด้วยการหนักอ่อน ไปจนเข้ม ด้วยกลวิธีการตีเลนโบ ไล่ค่าน้ำหนักสีจากอ่อนที่สุดไปหาเข้ม โดยมีการคำนวณ ค่าของสีภาพพิมพ์ที่จะต้อออกมาผสมกันแล้วได้ค่าน้ำหนักสีใหม่เองได้ในตัว เพื่อให้เกิดมิติ ระยะใกล้ไกล

รูปทรงของเครื่องดนตรีสากล มีความโค้งมล ลื่นไหลที่เป็นเอกลักษณ์ในรูปทรงของตัวเครื่องดนตรีแต่ละชนิดนั่นเอง ดังนั้นเพื่อให้เกิดมิติและระยะใกล้ไกล ผู้สร้างสรรค์ต้องรู้จักการผลักระยะ และ คัดน้ำหนักแสงเงาของวัตถุรูปทรงภายในงานให้ดูโดดเด่นและน่าสนใจ

การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปะดนตรี ชั้นที่ 2

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะดนตรีชุดที่ 2

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง : ผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงทางด้านเรขาคณิตในการสร้างสรรค์งานศิลปะโดยนำเสนอภาพรูปทรงของเครื่องดนตรี เช่น เฟรนช์ฮอร์น , ไวโอลิน, เปียโน และ กีตาร์ ที่ถูกรวมกันไว้ในกล่องเครื่องดนตรีเป็นหลัก

1.1.1 ทักษะธาตุ : มีการวางจังหวะพื้นที่ว่าง และ มีการจัดลำดับจุดเด่นของเครื่องดนตรีสากลที่สนใจ และมีพื้นที่ของสีที่มีความตัดกันโดยการไล่ค่าน้ำหนักของสีที่โทนร้อนและ โทนเย็นที่ตัดกันของเส้นองค์ประกอบต่างๆด้วยค่าน้ำหนักสีและการทับซ้อนจึงเกิดมิติต้นลึกของผลงานที่ชัดเจน

1 เส้น (Line) ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นในผลงานดังนี้

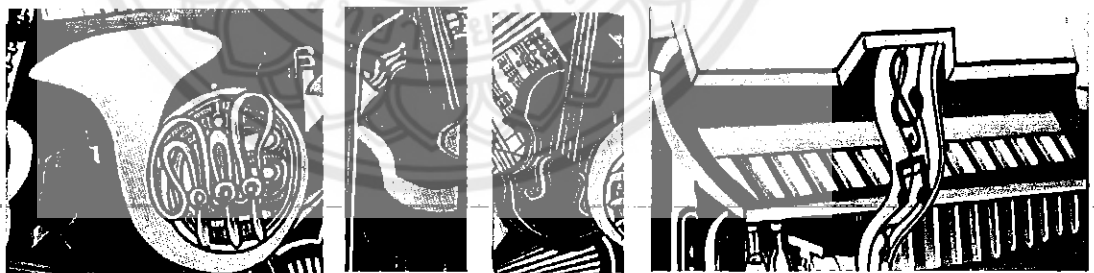
1.1 เส้นตรงที่มีลักษณะ เป็นประธานหลักของรูปทรงทั้งหมดของตัวงานแสดงถึงความมั่นคง การตั้งอยู่

1.2 เส้นโค้งจากรูปผลงาน ให้ความรู้สึกถึงความอ่อนโยน และนุ่มนวล

1.3 พื้นที่ว่าง 20% เพื่อให้มีจุดเด่นที่เกิดความขัดแย้งในตัวผลงาน และทำให้เกิดน้ำหนักแสงเงาในผลงานและเกิดมีระยะผลึกของเลเยอร์ใกล้เคียงในตัวผลงาน

2 รูปทรง (Form) หลัก เป็นรูปทรงของเครื่องดนตรีสากลประเภทต่างๆซึ่งมีการนำมาตัดทอนทางเรขาคณิต

2.1 รูปทรงอินทรีย์รูป เป็นรูปทรงของธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต (Organic Form) ในที่นี้คือ รูปทรงเรขาคณิต ที่มีองค์ประกอบของชิ้นงานแตกต่างกันออกไป

2.2 รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) ได้แก่รูปทรงกระบอก ทรงกลม ทำให้เกิดความรูสึกแตกต่างจากรูปทรงอื่นๆ ซึ่งเป็นรูปทรงหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ชุดนี้

2.3 สีที่ใช้ในงาน จะใช้สีน้ำมันสำหรับภาพพิมพ์ พิมพ์ผลงานลงบนกระดาษ โดยจะใช้ลูกกลิ้งสำหรับการกระจายสีไล่ค่าน้ำหนักจากอ่อนไปเข้ม ในลักษณะที่ค่อนข้างตัดกันซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นโทนร้อน และ โทนเย็นเพื่อให้เกิดความลงตัวของจังหวะองค์ประกอบและค่าน้ำหนัก

สี (color)

สีเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในศิลปะ เพราะเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านการมองเห็นได้โดยตรง ซึ่งในผลงานสร้างสรรค์ชุด “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้สีวรรณะร้อน 40% และใช้สีวรรณะเย็น 60%

กำหนดโครงสีโดยจะมีสีวรรณะร้อน 40 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้

- สีน้ำตาลอ่อนทอง :ใช้สำหรับเป็นพื้นหลัง เพื่อให้งานดูมีความสง่า และ มีเสน่ห์
- สีน้ำตาลอ่อนกลาง:ใช้ในการวางเป็นพื้นสำหรับผลักระยะให้ดูไกรและมีความเอียงไม่เท่ากัน
- สีน้ำตาลแดงไล่โทนสีอ่อนเข้ม:ใช้สำหรับเป็น สีหลักของเครื่องดนตรีที่เด่นที่สุดในงาน
- สีเหลือง: ใช้ในการเน้นขอบเส้น ตรงเส้นของเครื่องดนตรีที่มีความโค้งมนและ อยู่ที่มีความทึบให้มีความ สว่าง

- สีส้ม :ใช้ในการเน้นเหลี่ยมของเส้นมุมฉากสามเหลี่ยมให้มีความคมชัด
- สีม่วง :ใช้ ให้งานอย่างเล็กน้อย เพื่อดึงดูดความน่าหลงใหล
- | : สีชมพู :ใช้ในการปาดสกรีนไล่จางหว่านสีสร้างสีที่เด่นในงานให้ดูมีความสุข

กำหนดโครงสร้างโดยจะมีสีที่ใช้คือสีวรรณะเย็น 60 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้

- สีฟ้า : ใช้ในการปาดสกรีนและเป็นสีที่เป็นจุดเด่นในงาน
- สีน้ำเงิน :ใช้ในการเพิ่มความหนา จะนำมาใช้คู่กับสีฟ้าเสมอ

- สีเขียว : ใช้สำหรับในการแทรกสีเส้นและพื้นที่แค่บางส่วน ให้ภาพดูมีความขัดแย้งกันในงาน

■ สีเทา : ใช้ในเครื่องเน้นรูปทรงของตัว แยกโซโฟนให้มีความเด่น ใช้ไว้อยู่ด้านหน้า และด้านล่างของงาน แบบเด่นชัด

- สีเทาเข้ม :ใช้ในการเน้นเส้น และค่าน้ำหนักที่ทึบที่สุดในงาน

- สีขาว ใช้ในการผสมคัดความสว่างของชั้นผลงาน

การทำผลงานภาพพิมพ์ที่มีความซับซ้อน หลากหลายขั้นตอน หลากหลายสีสันทันทำให้เกิดความลึกในงานเป็นการผลัดกระยะหน้าหลังให้ภาพดูมีชีวิต แบบสามมิติลวงตา นิยมการเลียนแบบ (Imitationalism Theory) เป็นการเห็นความงามในธรรมชาติแล้วเลียนแบบไว้ให้เหมือนทั้งรูปร่าง รูปทรง สีสันทัน และนิยมแสดงจินตนาการ (Imagination Theory) เป็นงานที่แสดงภาพจินตนาการ แสดงความคิดฝันที่แตกต่างไปจากธรรมชาติและสิ่งที่พบเห็นอยู่เป็นประจำ

ส่วนประกอบทางวัสดุ

วัสดุ อุปกรณ์ ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้วัสดุคือ แผ่นแม่พิมพ์ไม้ และแม่พิมพ์ตะแกรงไหม สีน้ำมันสำหรับงานพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์ไม้ สีสำหรับทำสกรีนด้วยแม่พิมพ์ตะแกรงไหม กระดาษร้อยปอนด์เรียบ เครื่องแทนพิมพ์ ที่ปาดกาว ที่ปาดสีลงบนงาน ลูกกลิ้งสำหรับกลิ้งสีลงแม่พิมพ์ไม้ น้ำมันสน ผ้าเช็ดทำความสะอาด กระดาษรองพิมพ์ และ อื่นๆ

การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปะชั้นที่ 3

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1การวิเคราะห์รูปทรง : ใช้รูปทรงทางด้านเรขาคณิตในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ในส่วนรูปทรงของผลงานชั้นที่สามนี้ จะเน้นรูปทรงของผลงานที่ คล้ายกับรูปทรงจริง ผู้สร้างสรรค์เริ่มมีความคิดที่จะพัฒนารูปทรงให้มีลักษณะที่สามารถมองออกได้ง่ายมากขึ้น

1.1.1 ทิศนธาตุ : มีการวางจังหวะพื้นที่ว่าง และ มีการตัดกันของเส้นและสีจึงเกิด มิติตื้นลึกของผลงาน โดยผลงานชั้นนี้จะเน้นลายเส้นสี ของพื้นหลังที่มีลักษณะโค้งอิสระ เคลื่อนไหวเพื่อเป็นการนำสายตาให้ดูเคลื่อนไหว

1 เส้น (Line) ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นในผลงานดังนี้

1.1 เส้นตรงที่มีลักษณะ เป็นประธานหลักของรูปทรงทั้งหมดของตัวงานแสดงถึงความมั่นคง การตั้งอยู่

1.2 เส้นโค้งจากรูปผลงาน ให้ความรู้สึกถึงความอ่อนโยน และนุ่มนวล

1.3 พื้นที่ว่าง 30% เพื่อให้มีจุดเด่นที่เกิดความขัดแย้งในตัวเองและทำให้เกิดน้ำหนักแสงเงาให้เกิดระยะใกล้ไกลของตัวผลงาน โดยผู้สร้างผลงานสรรค์จะใช้เส้นอิสระในการนำสายตา

2 รูปทรง (Form)หลัก เป็นรูปทรงของเครื่องดนตรีสากลประเภทต่างๆซึ่งมีการนำมาตัดทอนทางเรขาคณิต

2.1 รูปทรงอินทรีย์รูป เป็นรูปทรงของธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต (Organic Form) ในที่นี้คือ รูปทรงของตัวโน้ตดนตรี ที่มีองค์ประกอบลักษณะที่แตกต่างกันไป รวมถึงองค์ประกอบที่เป็นเส้นโค้งมัล เส้นอิสระ ของเครื่องดนตรีที่มีความทับซ้อนกันอยู่

2.2 รูปทรงเรขาคณิต(Geometric Form) ได้แก่รูปทรงระบอบก ทรงกลม ทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างจากรูปทรงอื่นๆ ซึ่งเป็นรูปทรงหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ชุดนี้

2.3 สีที่ใช้ในงานใช้สีสกรีนเป็นสีหลัก เพราะสีสกรีนมีความแห้งเร็ว และ ให้คุณค่าสีที่เรียบและสม่ำเสมอด้วยวิธีการปาดบล็อกสกรีน จึงทำให้สีที่ปาดนั้นมีความเด่นชัด และ สะดวกรวดเร็วต่อกลวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

สี (color)

สีเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในศิลปะ เพราะเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านการมองเห็นได้โดยตรง ซึ่งในผลงานสร้างสรรค์ชุด

“ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้สีวรรณะ ร้อน60% และใช้สีวรรณะเย็น40%

กำหนดโครงสร้างโดยจะมีสีวรรณะร้อน 60 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้

- สีน้ำตาลอ่อนทอง :ใช้สำหรับเป็นพื้นหลัง เพื่อให้งานดูมีความสง่า และ มีเสน่ห์
 - สีน้ำตาลอ่อนกลาง:ใช้ในการวางเป็นพื้นสำหรับผลลักระยะให้ดูไครและมีความเอียงไม่เท่ากัน
 - สีน้ำตาลแดงไลโทนสีอ่อนเข้ม:ใช้สำหรับเป็น สีหลักของเครื่องดนตรีที่เด่นที่สุดในงาน
 - สีเหลือง: ใช้ในการเน้นขอบเส้น ตรงเส้นของเครื่องดนตรีที่มีความโค้งมลและ อยู่ที่มีความทึบให้มีความ สว่าง
 - สีส้ม :ใช้ในการเน้นเหลี่ยมของเส้นมุมฉากสามเหลี่ยมให้มีความคมชัด
 - สีแดงเลือดหมู : ใช้ในการเน้นส่วนที่ลึกโดยการไล่น้ำหนักแสงเงา แบบทึบ ในส่วนของเส้นสีเหลือง
 - สีม่วง :ใช้ ให้งานอย่างเล็กน้อย เพื่อเน้นให้ดูมีความน่าหลงใหล
 - สีชมพู :ใช้ในการปาดสกรีนไล่จังหวะโทนสีสร้างสีที่เด่นในงานให้ดูมีความสุข
- กำหนดโครงสร้างโดยจะมีสีที่ใช้คือสีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้
- สีฟ้า : ใช้ในการปาดสกรีนและเป็นสีที่เป็นจุดเด่นในงาน

สีน้ำเงิน :ใช้ในการเพิ่มความหนา จะนำมาใช้คู่กับสีฟ้าเสมอ

■ สีเขียว : ใช้สำหรับในการแทรกสีเส้นและพื้นที่แคบบางส่วน ให้ภาพดูมีความขัดแย้งกันในงาน

สีเทา : ใช้ในเครื่องเน้นรูปทรงของตัว แยกโซโฟนให้มีความเด่น ใช้ไว้อยู่ด้านหน้า และด้านล่างของงาน แบบเด่นชัด

■ สีเทาเข้ม :ใช้ในการเน้นเส้น และค่าน้ำหนักที่ทึบที่สุดในงาน

□ สีขาว ใช้ในการผสมคัดความสว่างของชิ้นผลงาน

การทำผลงานภาพพิมพ์ที่มีความซับซ้อน หลากหลายขั้นตอน หลากหลายสีสันทัน ทำให้เกิดความลึกในงานเป็นการผลักระยะหน้าหลังให้ภาพดูมีมิติ แบบสามมิติลวงตา นิยมการเลียนแบบ (Imitationalism Theory) เป็นการเห็นความงามในธรรมชาติแล้วเลียนแบบไว้ให้เหมือนทั้งรูปร่าง รูปทรง สีสันทัน และนิยมแสดงจินตนาการ (Imagination Theory) เป็นงานที่แสดงภาพจินตนาการ แสดงความคิดฝันที่แตกต่างไปจากธรรมชาติและสิ่งที่พบเห็นอยู่เป็นประจำ

ส่วนประกอบทางวัสดุ

วัสดุ อุปกรณ์ ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้วัสดุคือ แผ่นไม้อัดกล่องแทนกระดาษแม่พิมพ์ตะแกรงไหม บล็อกสกรีน สีน้ำมันสำหรับงานพิมพ์แม่พิมพ์กระดาษลงบนแผ่นไม้อัดสีสำหรับทำสกรีนด้วยแม่พิมพ์ตะแกรงไหม ที่ปาดกวาด ที่ปาดสีลงบนงาน ผ้าเช็ดทำความสะอาด และ อื่นๆ

การวิเคราะห์คุณค่าผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1การวิเคราะห์รูปทรง : ใช้รูปทรงทางด้านเรขาคณิตในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ในส่วนรูปทรงของผลงานชิ้นที่สามนี้ จะเน้นรูปทรงของผลงานที่ คล้ายคลึงกับรูปทรงของเครื่องดนตรีจริง ผู้สร้างสรรค์นั้นเริ่มมีความคิดที่จะพัฒนารูปทรงให้มีลักษณะที่สามารถมองออกได้ง่ายมากขึ้นแต่ยังยึดอยู่ในรูปทรงของการตัดทอนทางเรขาคณิต โดยจะเน้นรูปทรงการตัดทอนกันด้วยสี

1.1.1 ทิศนธาตุ : มีการวางจังหวะพื้นที่ว่าง และ มีการตัดกันของเส้นหลายลักษณะ และสีจึงเกิดมิติต้นลึกของผลงาน โดยผลงานชิ้นนี้จะเน้นลายเส้นสี ของพื้นหลังที่มีลักษณะโค้ง อิสระ เคลื่อนไหวของตัวโน้ตดนตรี และเส้นโค้งอิสระ ที่ผู้สร้างสรรค์นั้นต้องการที่จะใช้ลายเส้นโค้งอิสระนี้ถ่ายทอดออกมาทางด้านผลงานเพื่อเป็นการนำสายตาให้ดูเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง

1. เส้น (Line) ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นในผลงานดังนี้

1.1 เส้นตรงที่มีลักษณะ เป็นประธานหลักของรูปทรงทั้งหมดของตัวงานแสดงถึงความมั่นคง การตั้งอยู่

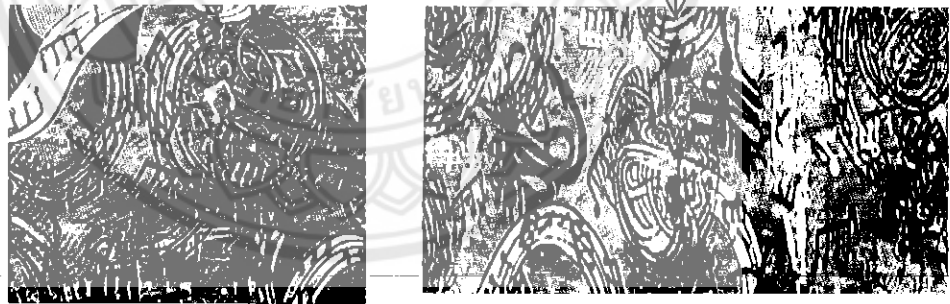
1.2 เส้นโค้งจากรูปผลงาน ให้ความรู้สึกถึงความอ่อนโยน และนุ่มนวล

1.3 พื้นที่ว่าง 30% เพื่อให้มีจุดเด่นที่เกิดความขัดแย้งในตัวเองและทำให้เกิดน้ำหนักแสงเงาให้เกิดระยะใกล้ไกลของตัวผลงาน โดยผู้สร้างผลงานสรรค์จะใช้เส้นอิสระในการนำสายตา

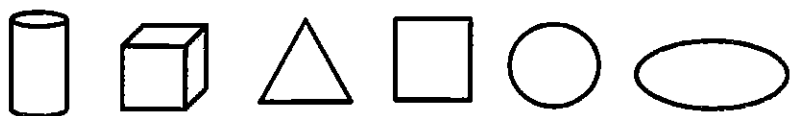
2. รูปทรง (Form) หลักเป็นรูปทรงของเครื่องดนตรีสากลประเภทต่างๆซึ่งมีการนำมาตัดทอนทางเรขาคณิต

2.1 รูปทรงอินทรีย์รูป เป็นรูปทรงของธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต (Organic Form) ในที่นี้คือ รูปทรงของตัวโน้ตดนตรี ที่มีองค์ประกอบลักษณะที่แตกต่างกันไป รวมถึงองค์ประกอบที่เป็นเส้นโค้งมล เส้นอิสระ ของเครื่องดนตรีที่มีความทับซ้อนกันอยู่

2.2 รูปทรงเรขาคณิต(Geometric Form) ได้แก่รูปทรงกระบอก ทรงกลม ทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างจากรูปทรงอื่นๆ ซึ่งเป็นรูปทรงหลักที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ชุดนี้

2.3 สีที่ใช้ในงานใช้สีสกรีนเป็นสีหลัก เพราะสีสกรีนมีความแห้งเร็ว และ ให้คุณค่าสีที่เรียบและสม่ำเสมอด้วยวิธีการปาดบล็อกสกรีน จึงทำให้สีที่ปาดนั้นมีความเด่นชัด และ สะดวกรวดเร็วต่อกลวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

สี (color)

สีเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในศิลปะ เพราะเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านการมองเห็นได้โดยตรง ซึ่งในผลงานสร้างสรรค์ชุด “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้สีวรรณะร้อน60% และใช้สีวรรณะเย็น40%

กำหนดโครงสีโดยจะมีสีวรรณะร้อน30เปอร์เซ็นต์ สีวรรณะเย็น 70 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้

- สีน้ำตาลอ่อนทอง :ใช้สำหรับเป็นพื้นหลัง เพื่อให้งานดูมีความสง่า และ มีเสน่ห์
- สีน้ำตาลอ่อนกลาง:ใช้ในการวางเป็นพื้นสำหรับผลักระยะให้ดูไกรและมีความเอียงไม่เท่ากัน

สีน้ำตาลแดงไลโทนสีอ่อนเข้ม:ใช้สำหรับเป็น สีหลักของเครื่องดนตรีที่เด่นที่สุดในงาน

สีเหลือง: ใช้ในการเน้นขอบเส้น ตรงเส้นของเครื่องดนตรีที่มีความโค้งมนและ อยู่ที่มีความทึบให้มีความ สว่าง

- สีแดง ใช้ในการทับน้ำหนักของสีน้ำตาลจากพื้นหลัง เพื่อไม่ให้ดูสีจางเกินไป
- สีแดงเลือดหมู : ใช้ในการเน้นส่วนที่ลึกโดยการไล่น้ำหนักแสงเงา แบบทึบ ในส่วนของเส้นสีเหลือง
- สีม่วง : ใช้ ให้งานอย่างเล็กน้อย เพื่อเน้นให้ดูมีความน่าหลงใหล
- สีชมพู : ใช้ในการปาดสกรีนไล่จังหวะโทนสีสร้างสีที่เด่นในงานให้ดูมีความสุข กำหนดโครงสร้างโดยจะมีสีที่ใช้คือสีวรรณเย็น 70 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้
- สีฟ้า : ใช้ในการปาดสกรีนและเป็นสีที่เป็นจุดเด่นในงาน

สีน้ำเงิน : ใช้ในการเพิ่มความหนา จะนำมาใช้คู่กับสีฟ้าเสมอ

- สีเขียว : ใช้สำหรับในการแทรกสีเส้นและพื้นที่แคบบางส่วน ให้ภาพดูมีความขัดแย้งกันในงาน

สีเทา : ใช้ในเครื่องเน้นรูปทรงของตัว แยกโซโฟนให้มีความเด่น ใช้ไว้อยู่ด้านหน้า และด้านล่างของงาน แบบเด่นชัด

- สีเทาเข้ม : ใช้ในการเน้นเส้น และค่าน้ำหนักที่ทึบที่สุดในงาน
- สีขาว ใช้ในการผสมคืดความสว่างของชิ้นผลงาน

การทำผลงานภาพพิมพ์ที่มีความซับซ้อน หลากหลายขั้นตอน หลากหลายสีสีนั้น ทำให้เกิดความลึกในงานเป็นการผลักระยะหน้าหลังให้ภาพดูมีมิติ แบบสามมิติลวงตา นิยมการเลียนแบบ (Imitationalism Theory) เป็นการเห็นความงามในธรรมชาติแล้วเลียนแบบไว้ให้เหมือนทั้งรูปร่าง รูปทรง สีสัณ และนิยมแสดงจินตนาการ (Imagination Theory) เป็นงานที่แสดงภาพจินตนาการ แสดงความคิดฝันที่แตกต่างไปจากธรรมชาติและสิ่งที่พบเห็นอยู่เป็นประจำ

ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบศิลป์ของศิลปนิพนธ์ตามแบบ
ตารางข้อมูลไว้ดังนี้

	Visual Elements	<p>1. เส้น,มีเส้นโค้ง,เส้นโค้งอิสระ,เส้นเฉียง / ขนาดเส้นมีลักษณะ สีดำ และสีเทา ,ดำ แบบหนาทึบ /เส้นโครงสร้างเป็นเส้นตรง แนวนอน และแนวตั้ง</p> <p>2.น้ำหนัก(แสงเงา)สี ต่างๆในงานทำให้เกิดน้ำหนักอ่อนแก่</p> <p>3.ที่ว่าง; อยู่ในรูปของน้ำหนัก ของสีพื้นหลัง</p> <p>4. จุด; เกิดจากการรวมตัวของเส้นที่มีความต่อเนื่องกัน และ ที่เกิดการเรียงตัวกัน จนเกิดเป็นรูปทรง เช่น รูปทรงทาง เรขาคณิต และ รูปทรงอิสระของเครื่องดนตรี</p>
FROM	From	<p>1.รูปทรงเครื่องดนตรีสากล :เป็นโครงสร้างหลัก/ มีการใช้ รูปทรงแบบตัดทอน หรือ กึ่งนามธรรม เพราะมีการใช้การ ตัดทอนเข้ามาจึงทำให้ภาพไม่เหมือนจริง</p> <p>2.รูปทรงอินทรีย์รูปที่แทรกอยู่และประกอบอยู่ในโครงสร้าง งาน มีเส้นลักษณะต่างๆและพื้นผิวเรียบเสมอกัน แต่จะมีเนื้อ ของพื้นผิวสีน้ำมันภาพพิมพ์ที่ทำให้ภาพดูมีเสน่ห์ เช่น เส้นและ พื้นผิวที่ทำให้เกิด รูปทรง(from)ที่ได้มาจาก รูปทรงทาง เรขาคณิต และ เครื่องดนตรี ที่มีประกอบด้วย เส้นโค้ง,เส้น</p>
		<p>เฉียง,เส้นโค้งอิสระ,เส้นชดหอย เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิด from ในงาน</p>
	Material	<p>1.การทำภาพพิมพ์ โดยการใช้แม่พิมพ์แกะไม้ Wood cut, แม่พิมพ์กระดาษ และ แม่พิมพ์ตะแกรงไหม 2.ใช้สีหมึกพิมพ์ ในการพิมพ์ และ สีสกรีนในการทำเส้น ลวดลายของแม่พิมพ์ลง บนกระดาษ ที่ทำการหมุนทับด้วยแท่น และการปาดสีลงไปใน ผลงานแบบสกรีน ลงบนกระดาษร้อยปอนด์</p> <p>3.มีวัสดุอุปกรณ์ คือ ดินสอ,ไม้อัด,อุปกรณ์ในการแกะภาพพิมพ์</p>

		<p>,สีหมึกพิมพ์,กระดาษร้อยปอนด์เรียบ,กระดาษอัดมัน,ผ้าตะแกรงไหม,บล็อกสกรีน จำนวนห้าบล็อก,ฟู่กัน หรือ แปรงทาสี ,สีสกรีนหลากหลายสี รวมถึง สีดำ และ ,ลูกกลิ้งสีสำหรับทำภาพพิมพ์, ผ้าเช็ดสี,ผ้ากันเปื้อน , นิสโต้, กรรไกร, กาวอัดบล็อก</p> <p>ตัวเร่งกาวอัด,แท่นสำหรับพิมพ์งาน,กระดาษไขลอกลาย,ปากกาเคมีสีดำ</p>
	Technique	<p>การสร้างผลงานภาพพิมพ์ แบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) ผสมผสานด้วยรูปทรงการตัดทอนจากรูปทรงทางเรขาคณิตของเครื่องดนตรีสากลเป็นหลัก เนื่องจาก การนำเสนอด้วยกลวิธีที่หลากหลายขั้นตอน และมีความซับซ้อนด้วยกลวิธีการรวมกัน(Combine Painting)การฉูด หรือกลิ้ง สีบนไม้ อาจทำให้เกิดพื้นผิว</p> <p>ที่ขรุขระในงานบางส่วน ทำให้เกิดค่าน้ำหนักแสงเงาที่ลงตัวลายเส้นที่นำมาพิมพ์สร้างงานนั้นจะให้ความรู้สึกแบบพื้นผิวที่เรียบ สม่่าเสมอ ให้ความรู้สึกสดใส ตื่นเต้น สบายตา เพลิดเพลินสนุกไปกับสีสันที่หลากหลายในงาน,พื้นผิวบางส่วน ของงานมีความหยابกระด้าง ด้วยการตีสี</p>
<p>ขั้นพรรณนา (DESCRIPTION)</p>	Composition	<p>1.เป็นการจัดวางองค์ประกอบศิลปะ แบบดุลยภาพ ประเภทสมมาตรรูปทรงในภาพผลงานทั้งสองข้างมีความคล้ายกัน และสมดุลกัน</p> <p>2. การใช้ เส้น รูปทรง มีความขัดแย้งกัน มีการนำลวดลาย และเส้นที่มีความแตกต่างกันในลายของพื้นผิว นำมาประกอบเข้าด้วยกัน จนเกิดเป็นจุดเด่น ที่มีน้ำหนักแสงเงา มีความสว่าง มีความมืดของพื้นผิว ที่ประกอบไปด้วยน้ำหนักอ่อนแก่ ขาว เทา ดำและสี ในการคัดน้ำหนักให้ดูมีความน่าสนใจ และมีความแปลกใหม่ของผลงาน</p>

 CONTENT	Concept	<p>เป็นการสร้างสรรค์ ศิลปะแบบภาพพิมพ์ ที่ผสม ด้วยกลวิธีต่าง ๆ มาทำการ ประยุกต์ แนวความคิดจากรูปทรง และสี สันของเครื่องดนตรีที่ตนประทับใจ</p> <p>เป็นการนำเอาทัศนคติ ในความคิดที่กระทบต่อสายตายและจิตใจ มาเป็นความบันดาลใจในการสร้างผลงาน</p>
	Subject	<p>เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การถ่ายทอดแนวความคิด ที่เกี่ยวข้องกับอดีตและการดำรงชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ได้มีการ สืบทอดประเพณีวัฒนธรรม กันมาอย่างช้านาน เพราะดนตรีเป็นสิ่งที่เกิดมาพร้อมกับมนุษย์ หลายยุคสมัย หลายสมัยหรือ ก่อนประวัติศาสตร์ และปัจจุบันดนตรี นั้นก็เป็นภาษาสากลอย่างหนึ่งที่สำคัญที่สุดด้วยเช่นกัน เพราะดนตรีมีความสำคัญในการผ่อนคลายอารมณ์ และ ช่วยส่งเสริมในด้านจิตวิทยา รวมทั้ง วิทยาศาสตร์ที่ก้าวหน้า และผู้สร้างสรรค์เชื่อว่า ดนตรีก็ ไม่อาจ ลบเลือนไปจากจิตใจของมนุษย์ได้เพื่อเป็นการตอบสนองต่อคนในยุคปัจจุบัน และเป็นการบ่งบอกถึงเรื่องราวเกี่ยวกับ ที่เป็นค่านิยมสมัยใหม่ ความทันสมัย และ การอนุรักษ์ไว้ซึ่งคุณธรรม จริยธรรม</p>
	Theme	<p>1.เป็นศิลปะที่แสดงออกถึง การสร้างสรรค์เชิงบวก สะท้อนถึงความคิดของมนุษย์ที่มีความคิดต่อยอดพัฒนาไม่มีวันสิ้นสุด</p> <p>2.สะท้อนถึง การรักษาวัฒนธรรม ที่มีมาตั้งแต่อดีต และเป็น การสืบทอดเผยแพร่ของดนตรีตะวันตก ที่ได้นำวัฒนธรรมต่าง ๆ มาถึงฝั่งเรา ในปัจจุบันสมัยดนตรีก็มีความเป็นสื่อสมัยใหม่ตลอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงในปัจจุบัน</p>
	Symbolic	<p>1.รูปทรงของเครื่องดนตรี หมายถึง ความสั้นไหล อ่อนไหว นุ่มนวล ภายนอกดูมีความเป็นเอกลักษณ์ของรูปทรง ที่มีความหลากหลายทางประเภท และ หลายหลายขนาดสัดส่วน เมื่อได้มองลึกลงไปแล้ว นั้นก็ยังคงความมีเสน่ห์ เพราะสามารถสื่อสารเสียง อันไพเราะออกมาได้หลากหลายทำนอง</p> <p>2.เส้นความเคลื่อนไหวลักษณะ เส้นโค้งอิสระ ที่มาจากทำนอง</p>

		<p>โน้ตดนตรี และเส้นต่างๆที่มีความน่าหลงใหลเป็นเอกลักษณ์ที่มีความชัดเจน ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง รวมถึงสามารถทำให้ความคิดของคนเราไม่หยุดนิ่งไปด้วย เพราะสามารถจินตนาการต่อไปได้ อย่างสิ้นไหล</p> <p>3.พื้นผิว ที่พิมพ์จากผ้าลายหนังสือสัตว์ และ เหยี่ยว ทำให้เกิดลวดลาย พื้นผิว และน้ำหนักอ่อนแก่ ได้ถึงอารมณ์</p>
	Style	<p>1.เป็นศิลปะแบบภาพพิมพ์ กลวิธี ผสมผสานกับแม่พิมพ์หลายชนิด โดยใช้การแกะสลักไม้อัดเป็นเอกลักษณ์ในผลงานภาพพิมพ์ล่องลึก ,และได้นำกลวิธีต่างๆทบาศกนิยมทางภาพพิมพ์มาประปะติดต่อกันจนเกิดเป็นรูปทรงของเครื่องดนตรี ที่ได้รับอิทธิพลมาจาก ลัทธิบาศกนิยม (cubism)</p> <p>1.เป็นศิลปะแบบกึ่งนามธรรม (Simi-Abstract) 1.เป็นศิลปะแบบภาพพิมพ์ผสม สื่อผสม แนว ลัทธิประชานิยม หรือ (POPART)</p> <p>2.เป็นศิลปะแบบกึ่งนามธรรม (Semi – Abstract)</p> <p>3.เป็นศิลปะภาษาแห่งความงาม (Formalism) และความคิด (Intrumaltallism)</p>

	<p>Visual Elements</p>	<p>1.เส้นโครงสร้างหลัก เป็นเส้นตรง แขนงอน และ แขนงตั้ง หรือ (โครงสร้างจากรูปทรงเครื่องดนตรี)</p> <p>2. ประกอบด้วย เส้นโค้ง ,เส้นอิสระ, เส้นเฉียง ตัดกันด้วยขนาดของเส้น และสี ที่มีความอ่อนแก่ และมีขนาด เล็ก บาง ต่างกัน ด้วยเส้นหลักในงานคือ สี ขาว , เทา, ดำ</p> <p>3.จุด; เกิดจากการรวมตัวของเส้นที่มีความต่อเนื่องกัน และ พื้นผิว ที่เกิดการเรียงตัวกันของแต่ละจุด บนพื้นผิวจากสี น้ำมันภาพพิมพ์จนทำให้เกิดพื้นผิวที่น่าสนใจ(From) แบบ รูปทรงเครื่องดนตรี</p>
<p>FROM</p> 	<p>From</p>	<p>1.แสดงรูปโครงสร้าง เป็นรูปทรงของเครื่องดนตรี ที่แสดงถึงความมั่นคงแข็งแรง มีความเป็นอิสระในการ แสดงออกทาง รูปทรง ที่ถูกพัฒนาเป็นลักษณะที่น่าสนใจ และใช้ เป็นโครงสร้างหลักสำคัญ</p> <p>2.รูปทรงเกิดจากเส้นโค้ง, เส้นโค้งอิสระ ,เส้นเฉียง และเทคเจอร์ (Texture)บนพื้นผิวของงาน ทำให้เกิดรูปทรงที่แสดงความเคลื่อนไหว และมีค่าน้ำหนักอ่อนแก่ ของสีสัน รวมไปถึง ค่าน้ำหนัก ของ เส้นสี ขาว เทา ดำ อย่างลงตัว</p>
	<p>Material</p>	<p>เป็นการนำกลวิธี การทำภาพพิมพ์ผสม (Combine Painting) มาทำการประยุกต์ให้เข้ากัน อย่างลงตัว ด้วย กลวิธีซับซ้อนทางกลวิธีการทำแม่พิมพ์ชนิดต่างๆคือ แม่พิมพ์ไม้ ,แม่พิมพ์กระดาษ,แม่พิมพ์ตะแกรงไหม</p> <p>เพื่อทำให้งาน ภาพพิมพ์ ดูมีความความ ตื่น ,ลึก หนา บาง ไม่เท่ากัน จึงเกิดค่าน้ำหนักที่สมบูรณ์ พื้นผิวว่างในงานดูมีความซับซ้อนและหลากหลายไปด้วยสี และเส้นต่างๆข้างต้น ทำให้เกิด ความเคลื่อนไหวต่อเนื่องกันได้อย่างลงตัว</p>
	<p>Technique</p>	<p>มีความมีพื้นผิวของสีภาพพิมพ์ที่เกิดจากการพิมพ์แม่พิมพ์ไม้ แบบหยาบ และ ทำให้เกิดผิวที่มีความเก่า น่าสนใจ อัน</p>

		เนื่องมาจากการใช้สี
<p>ขั้นวิเคราะห์รูปแบบ (FORMALANALYSIS)</p>	Composition	<p>1.องค์ประกอบศิลปะ : ใช้หลักการจัดวางแบบ ความสมดุล (Balance)</p> <p>จังหวะ จุดเด่น (Dominance)</p> <p>ความกลมกลืน (Harmony)</p> <p>ความขัดแย้ง (Contrast)</p>
		<p>ขนาด สัดส่วน (Size Property)</p> <p>เอกภาพ (Unity)</p> <p>2.จุดเด่น : เกิดจาก ค่าน้ำหนักของพื้นผิว ที่มีความขัดแย้งกันของลวดลายที่พิมพ์ลงบนโครงสร้าง ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว มีพลัง มีชีวิตชีวา สะดุดตา จึงเกิดเป็นความลงตัวที่พื้นผิวที่มีความสัมพันธ์กันกับโครงสร้าง จึงเกิดเป็นคุณค่าทางศิลปะ และ เกิดสุนทรีย์ภาพ ความสมดุลของงาน ที่ผสมผสานกันได้อย่างลงตัว</p>
<p>↓</p> <p>CONTENT</p>	Concept	<p>1.เป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะแบบเชิงบวก กลวิธีภาพพิมพ์ผสม</p> <p>ได้แนวคิดจาก: การทดลองทำผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ และ มีความชื่นชอบหลงใหลในรูปทรงของเครื่องดนตรี และ การขับร้องบทเพลง ที่เป็นคำนิยมของคนไทยมาโดยตลอด และได้ยินเสียงดนตรี ตลอดเวลาในการใช้ชีวิต</p> <p>2.แนวคิด: มีแนวความคิดที่สะท้อนสังคม ให้เห็นถึงคุณค่า ทางจิตใจมากกว่า คำนิยมในปัจจุบันที่ทำการสร้างเพลงสื่อออกมา ในหลากหลายแนว จนมากเกินไป ทั้งคำร้อง และ ทำนอง</p> <p>3.เป็นการนำทัศนคติที่กระทบตา และจิตใจ มาเป็นความบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้</p>

	Subject	<p>เป็นศิลปะ แบบกึ่งนามธรรม(Semi-Abstract) จากรูปลักษณ์ การผสมผสาน ศิลปะแบบผสมผสานวัสดุ กลวิธี ต่างๆ ทางภาพพิมพ์ตั้งข้างต้นที่กล่าวมา ที่เกี่ยวกับ การ สร้างสรรค์งาน ค่านิยมในยุคปัจจุบัน ที่มีการใช้ให้ความ สนใจในศาสตร์ของดนตรี หรือ คีตศิลป์ มากยิ่งขึ้นด้วย</p>
	Theme	<p>1.ศิลปะ แสดงออกถึงการสร้างสรรค์เชิงบวก เพราะเป็นการแสดงถึงค่านิยมของสังคมที่กำลังพัฒนาและมีการ เปลี่ยนแปลงไป เลือดยุคโดยไม่มีวันหยุดนิ่ง เพราะมนุษย์ เรามีการพัฒนาสมอง และ พัฒนาการมีการต่อยอด สร้างสรรค์ตลอดเวลา ด้วยค่านิยมตะวันตก ที่เกิดจากวัฒนธรรมอื่น เข้ามาบดบัง วัฒนธรรมความดั้งเดิม อันเป็นไทยของเรา เพราะฉะนั้นไม่ว่า ดนตรีจะมีที่มาจากไหน แต่เราคนยุคใหม่ต้องไม่หยุดคิด หยุดสร้างสรรค์ และอนุรักษ์ความดั้งเดิมของเราไว้ด้วย เช่นกัน งานที่สร้างออกมา จึง สะท้อนถึงความสุข ความ สดใส ความผ่อนคลายอารมณ์</p>
	Symbolic	<p>1.โครงสร้าง หรือ (Form) โครงสร้างดนตรี (Form) : แสดงความหมายถึง ความสุข, ความสนุก,ความรื่นเริง และเป็นสัญลักษณ์แห่งการผ่อนคลาย ตัวเรา</p> <p>2.เส้น และ ความหมายของเส้นที่ประกอบในงาน</p>
		<p>เส้นโค้ง : ทำให้เกิดความรู้สึกถึง ความมีชีวิตชีวา ความ อ่อนไหว อ่อนโยนและมีลีลาแห่งความเคลื่อนไหว เส้นโค้งขึ้น : ให้ความรู้สึก แข็งแรง เชื่อมมัน เส้นโค้งลง : ให้ความรู้สึก อ่อนโยน อ่อนไหว ไม่แข็งแรง เส้นคด : ให้ความรู้สึก เลื่อนไหล ต่อเนื่อง อ่อนช้อย เส้นอิสระ : ให้ความรู้สึก วนวาย ไม่เป็นระเบียบ แสดง ถึงความ เคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง เส้นทแยงหรือเส้นเฉียง: แสดงออกถึงความมีชีวิต ความ กระตือรือร้น แต่ในขณะเดียวกันก็ยังแสดงออกถึงความ ขัดแย้ง และความไม่มั่นคงอีกด้วย</p>

		<p>เส้นนอน : ให้ความรู้สึกสงบ ราบรื่น</p> <p>เส้นตั้ง หรือ เส้นตั้ง : ให้ความรู้สึก สงบ มั่นคง แข็งแรง แน่นนอน เป็นระเบียบ</p>
	Style	<p>1.เป็นศิลปะแบบภาพพิมพ์ผสม เทคนิคต่างๆโดย แนว ลัทธิ บาศกนิยม(cubism)</p> <p>2.เป็นศิลปะแบบกึ่งนามธรรม (Semi - Abstract)</p> <p>3.เป็นศิลปะภาษาแห่งความงาม (Formalism) และ ความคิด (Intrumaltallism)</p> <p>4.เป็นศิลปะภาพพิมพ์ ที่มีกลวิธี การผสม ของแม่พิมพ์ที่มี ความหลากหลายทางกลวิธี โดยการใช้หมึกพิมพ์พิมพ์ลงบน ผลงานมา ระบายเก็บ คำน้าหนัก หนักแสงเงาบนพื้นผิว งาน ให้องค์ประกอบภาพออกมาได้อย่าง สมบูรณ์ ลงตัว</p>

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปร่างของเครื่องดนตรี” (The impression through the tunes from the shape of the Instruments) ตามแนวทางขั้นตอนในกระบวนการสร้างสรรค์ซึ่งล้วนแต่เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ การทำงาน แนวทาง ความคิด เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนางานทัศนศิลป์ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎีของสี ของแสง สี และเงา จากแนวคิดหลักของปรัชญางานศิลปะยุคคิวบิสม์ หรือ บาศกนิยม (Cubism)
2. เพื่อศึกษาสภาพของรูปร่างของเครื่องดนตรีและศึกษาลักษณะ ความน่าสนใจของเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ
3. เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาผลงาน ศิลปะภาพพิมพ์ ที่ถ่ายทอดความประทับใจจากแสง และเงา และรูปร่างของเครื่องดนตรี สีที่สะท้อนในเครื่องดนตรี และการพลิ้วไหวของรูปร่างเครื่องดนตรี
4. ก่อให้เกิดกระบวนการศึกษาและสร้างสรรค์ศิลปะที่ตอบสนองต่อ อารมณ์ความรู้สึกที่เกิดจากความ ประทับใจใน แสง สี และเงาสะท้อนของสีที่เกิดจากรูปร่างของเครื่องดนตรี

จากวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายที่ผู้สร้างสรรค์ได้ตั้งไว้ ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ทางศิลปะ และนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ ของผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปะนิพนธ์ ซึ่งได้สร้างสรรค์ ผลงานศิลปะนิพนธ์เรื่องชุด “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปร่างของเครื่องดนตรี” จำนวน 4 ผลงาน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ กึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ในรูปแบบ 2 มิติ ตลอดจนนำผลงานดังกล่าวมา ทำการวิเคราะห์ รวบรวม และสรุปผลของการสร้างสรรค์ ทำให้เกิด การเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิดและอารมณ์ความรู้สึกแสดงออกถึงคุณค่า ทางความงาม ในรูปแบบภาพพิมพ์ นำเรื่องของ ความประทับใจแสงและสี และเงา ในรูปร่างของเครื่องดนตรี มาถ่ายทอดในผลงาน ด้วยกลวิธี ภาพพิมพ์ผสม กลวิธีภาพพิมพ์ต่างๆ บนกระดาษร้อยปอนด์ หรือ นำวัสดุอื่นที่ตนสนใจมาสร้าง

เป็นผลงานเพิ่มเติมต่อยอดผลงาน และในการสร้างผลงานเพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ที่เป็นลักษณะเฉพาะตน แสดงออกในรูปแบบ กึ่งนามธรรม (Semi Abstract)

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้ประสบปัญหา ต่อการทำงานสร้างสรรค์ คือ เนื่องจากในการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้ประสบปัญหาที่มี ต่อการทำงานสร้างสรรค์คือ ทักษะฝีมือยังไม่มีชำนาญ ผู้สร้างสรรค์จึงแก้ไขปัญหานี้ โดยการทุ่มเทกับการพัฒนาภาพร่าง (sketch) ให้สมบูรณ์ก่อนลง มือปฏิบัติในภาพผลงานจริง เพื่อให้เกิดการ ชำนาญต่อการควบคุมความคิด และพัฒนาดูในเรื่อง ที่ต้องศึกษา เช่น แสง สี และ เส้น

ผู้สร้างสรรค์หวังว่าผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่ผู้สร้างสรรค์ ได้สร้างสรรค์ขึ้นด้วยความตระหนักใน เรื่องหนึ่งของผู้สร้างสรรค์ และจะเป็นหนึ่งในการกระตุ้น ให้กระบวนการรับรู้เข้าใจ ทางสุนทรีย์ ในเรื่องราวที่น่าเสนอ ออกไปแม้ว่าประสบการณ์ การรับรู้ ของแต่ละบุคคลจะ แตกต่างกัน แต่ผลงานชุดนี้มีเนื้อหาของสร้างสรรค์ที่สามารถ ทำความเข้าใจ ในทิศทางอันดีงาม และกระบวนการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้จะสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ ผลงานในอนาคตต่อไปได้ อนึ่ง ผลงานการสร้างสรรค์ชุด “ความประทับใจผ่านท่วงทำนองจากรูปทรงของเครื่องดนตรี” (The impression through the tunes from the shape of the Instruments)

ผู้สร้างสรรค์สร้างนั้นคิดค้นขึ้นเพื่อให้ถึง ความงาม และแสดงออกทาง ความคิด อารมณ์ความรู้สึก ในทางบวกที่สร้าง ความประทับใจของ เส้น,สีเส้น,แสงเงา ,ในรูปทรงของ เครื่องดนตรีที่มีความ กระทบแสงจนเกิดสี จากเครื่องดนตรี จะเป็นแรงผลักดันให้ผู้สร้างสรรค์เกิด จิตนาการแห่งความสุข ความเพลิดเพลิน เมื่อพบเห็นพิชรูปทรงของการตัด ทอนที่มีความแปลกใหม่ และนำเพลิดเพลินต่อการพบเห็น

สรุปการอภิปรายผลงานการสร้างสรรคศิลปนิพนธ์โดยรวม

จากการทำงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้รับประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล กระบวนการสร้างสรรค์งานและขั้นตอน อย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดกระบวนการการเรียนรู้ ใน การสร้างสรรค์ผลงาน การจัดระบบทางความคิด การดำเนินงานที่เป็น ขั้นตอน และการแก้ไขปัญหา ด้านการสร้างรูปแบบของผลงาน รวมไปถึงการสร้างกลวิธีการจนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะ ตน จนรวมไป ถึงการให้คุณค่า ในการพัฒนาตนเองทำให้เป็นคนที่มีความ ละเอียดยรอบคอบ ประณีตบรรจง และมีองค์ความรู้ทางด้านศิลปะสามารถพัฒนาตน ทางด้าน อารมณ์ ทำให้มีสติ สมาธิจดจ่อกับการทำงาน มีความรู้สึกที่ดีและมีคุณค่า ทางสุนทรียภาพจนเกิดเป็นความ ประทับใจ และศิลปะยัง พัฒนาต่อไปในสังคมทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยไม่ก่อความ เดือดร้อนต่อผู้อื่น รู้จักใช้วิจารณญาณในการดำรงชีวิต เพราะการเคารพกติกา รักษากฎเกณฑ์ รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูล แบ่งปันเอาใจใส่ และควรมีพฤติกรรมที่ดีงามก่อให้เกิดมิตรไมตรีและ สร้างความ สามัคคีที่ดีต่อบุคคลอื่นทั่วไป ในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประสงค์ที่ตั้งไว้ว่าจะมีผลงานที่สร้างสรรค์ยังไม่เกิดผล ทางปฏิกิริยาทางการมองเห็นของสี เท่าที่ควรต้องมีการพัฒนาฝีมือ ต่อไป โดยการแทรกสีแสงเงา ความละเอียด สะอาดต่างๆเพิ่ม มากขึ้น เพื่อพัฒนาให้มีความชัดเจน ในกระบวนการทางความคิด และการทำงาน จึงทำให้มี สีสันในการใช้ชีวิต ที่หลากหลายลงตัว อยู่ในระบบระเบียบจึงจะส่งผลให้ผลงานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

ชลุด นิ่มเสมอ (2554). องค์ประกอบของศิลปะ.กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพานิช
 ชลุด นิ่มเสมอ (2554). องค์ประกอบของศิลปะ.กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกนธ์ ภู่งามดี (พ.ศ.2547). หนังสือพื้นฐานทัศนศิลป์. สำนักพิมพ์
 มายบู้คส์ พับบลิชิ่ง: หนังสือ ธุรกิจศิลปะ. สำนักพิมพ์มายบู้คส์ พับบลิชิ่ง: หนังสือ พื้นฐาน
 ทัศนศิลป์

รองศาสตราจารย์อัศนีชัย ชูอรุณ (พ.ศ.2537 -2546). ประวัติศาสตร์ศิลปะ
 ยุคฟื้นฟูและยุคใหม่ กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์

แหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

<http://chairatnl.thai-forum.net/t954-topic> สืบค้นเมื่อวันที่ (11/12/2559)

<http://narueponchaiya.blogspot.com/2014/08/2.html> สืบค้นเมื่อวันที่(1/6/2560)

<https://sites.google.com/site/krusertmusic/1/dntrisuksapheuxsngserimkarphathn>
 asakypaphmnusy สืบค้นแหล่งข้อมูล (11/12/2559)

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A8%E0%B8%81%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%A2%E0%B8%A1> วันที่สืบค้น(11/12 /2559)

<https://www.gotoknow.org/posts/550990> วันที่สืบค้น (11/ 12 /59)

<http://innovation.kpru.ac.th/web18/551121810/innovation/index.php/unit2>

สืบค้นเมื่อวันที่ (13/12/2016)